

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K,
att. Sune Fomsgaard og Mogens Jonas Rasander
(fremsendt pr. mail).

11.07.2014

**Høringssvar til lovforslag L200 om "Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatte-
loven" (j.nr. 13-0250471)**

Dansk Byggeri kvitterer hermed for at være inddraget som høringspart i L200 om ændring i virksomhedsskatte-loven.

Sammenfatning

Dansk Byggeri anerkender, at der kan være behov for en værnsregel, der lukker et hul i skattelovgivningen, så man ikke som selvstændig erhvervsdrivende under dække af virksomhedsordningen gennem en længere periode kan opnå en lavere beskatning af den disponible indkomst til privat forbrug, end den relevante marginale indkomstskattesats.

Indholdsmæssigt mener Dansk Byggeri imidlertid på en række områder, at de foreslåede stramninger går for vidt både hvad negativ indskudskonto, sikkerhedsstillelse, likviditet og administrative byrder angår. Derfor anbefaler vi, at lovforslaget tages af bordet i sin nuværende form.

Teknisk er der desuden flere uklarheder og uhensigtsmæssigheder i lovforslaget, som vi mener, bør adresseres, jf. nedenfor. Bl.a. er der elementer med karakter af lovgivning med tilbagevirkende kraft, som vi retssikkerhedsmæssigt finder klart uacceptabelt.

Endelig finder Dansk Byggeri, at ikrafttrædelse som absolut minimum bør udskydes til 2015.

Generelle bemærkninger

Skattehuiler bør som bekendt lukkes med præcision – et bredt indgreb kan have uoverskuelige konsekvenser. Man risikerer populært sagt at skylle barnet ud med badevandet i denne populære og velgennemtestede ordning, som nu har været gældende i snart 30 år.

Virksomhedsskatte-loven blev vedtaget i 1986 med virkning fra og med indkomståret 1987. Loven har bl.a. til formål at sikre, at erhvervsdrivende opnår fuld fradragsret for erhvervs-mæssige renteudgifter, at erhvervsdrivende har mulighed for at foretage en udjævning af svingende indkomster – hvilket ikke mindst i sæson- og konjunkturfølsomme erhverv som byggeriet er af helt afgørende betydning – og at erhvervsdrivende har mulighed for at spare op i virksomheden til en lav foreløbig skat, svarende til selskabsskattesatsen, med henblik på konsolidering af virksomheden.

Virksomhedsordningen virker som et alternativ til at drive en erhvervsvirksomhed i selskabsform, idet det fra lovgivers side har været hensigten, at der ikke skal være skattemæssig forskel på at drive en erhvervsvirksomhed i personligt regi og i selskabsform.

Mange erhvervsdrivende bruger virksomhedsordningen efter ordningens oprindelige formål. Det gælder også tusindvis af selvstændige håndværkere. En af de store fordele ved ordningen er, at der via opsparingsordningen kan ske en udjævning af svingende indkomster, således at skattebetalingen ikke bliver uforholdsvist høj i perioder, hvor indtjeningen er god, når indtjeningen set over en længere årrække er på et lavere niveau. En anden fordel er, at den del af overskuddet, der bliver i virksomheden, kan anvendes til erhvervsmæssige investeringer, udbygning og konsolidering af virksomheden.

Skatteministeren offentliggjorde 11. juni 2014 lovforslag nr. L200 om stramning af virksomhedsordningen. Lovforslaget er fremsat i Folketinget samme dag, som det er sendt i ekstern høring. Regeringen ønsker med forslaget at afskaffe "den mere planlagte udnyttelse" af virksomhedsordningen og herved sikre, at selvstændige, der anvender virksomhedsordningen, ikke kan udnytte ordningen utilsigtet i strid med den oprindelige hensigt.

Regeringens forslag til indgreb indeholder disse fire elementer:

- Det vil ikke længere være muligt for virksomheder med en negativ indskudskonto at spare op under virksomhedsordningen.
- Hvi aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, fremover stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses et tilsvarende beløb for hævet af den selvstændige. Sikkerhedsstillelsen for de private lån kan dog afvikles over tre år. På baggrund af efterfølgende rammeaftalen mellem regeringen og Venstre af 17. juni, skal der findes en løsning på de situationer, hvor blandet benyttede bygninger (egentlig blandet benyttede ejendomme) stilles til sikkerhed for lån.
- Den såkaldte rentekorrektion forhøjes med 3 pct.-point
- En bagatelgrænse på 500.000 kr. for negativ indskudskonto og evt. sikkerhedsstillelse på fremsættelsesdagen

Lovforslaget tager ikke højde for, at erhvervslivet i betydelig grad siden midten af '80-erne har brugt virksomhedsordningen som skatteberegningsmodel – helt i tråd med Skatteministeriets vejledning på området.

Forslaget vil reelt betyde, at mange selvstændigt erhvervsdrivende skal bringe deres indskudskonto i nul. Det vil man bl.a. indenfor byge- og anlægsbranchen få særdeles svært ved at låne penge til, jf. den fortsatte vanskelige adgang til kredit for små byggevirksomheder, herunder selvstændigt erhvervsdrivende, der betjener sig af virksomhedsordningen. Og hvis de så kan skaffe sig adgang til lån, bliver de fanget af, at skulle stille sikkerhed for den private gæld, der skal bruges til at skyde ind for at nulstille indskudskontoen i virksomhedens aktiver.

Ud over de direkte konsekvenser for brancher som byggeriet, men også fx landbruget, kan forslaget decideret føre til, at lokale banker og pengeinstitutters overlevelse bringes i fare. Lovstramningen rammer de landbrug med tilhørende ejendomme, der gennem krisen har kørt med underskud og først de senere år har fået sort bundlinje. Evt. lukning af banker og pengeinstitutter har som bekendt uoverskuelige afledte økonomiske konsekvenser.

Bygge- og anlægsbranchen er kendetegnet ved, at indtjeningen ofte er meget svingende både henover et konjunkturforløb og henover året pga. vejrlig. Som følge heraf har en lang række håndværksvirksomheder anvendt opsparingsmuligheden i virksomhedsordningen.

Ifølge lovforslaget er der i alt 175.000 erhvervsdrivende, der i 2012 har anvendt virksomhedsordningen, hvoraf ca. 44.000 foretog virksomhedsopsparing med en lav foreløbig skat. Det vurderes i forslaget, at ca. 2.000 personer formodes at udnytte ordningen utilsigtet.

Dansk Byggeri finder, at dette skøn for det første er temmelig udokumenteret og at det for det andet formentlig er alt for lavt sat. Vi frygter, at yderligere tusindvis af selvstændige, der bruger virksomhedsordningen efter dens oprindelige formål, bliver ramt.

Herudover har mange selvstændige håndværkere sikkerhedsstillelser, hvor der stilles sikkerhed i virksomhedens aktiver for gæld, der ikke er med i virksomhedsordningen. Disse selvstændige vil alle blive berørt af den foreslåede regel om begrænsning af opsparingsmulighed. Det gælder uanset, at en stor del af sikkerhedsstillelserne ikke vedrører privat gæld, men investering i aktiver, der ikke indgår i virksomhedsordningen uden af den grund at være private. Dette gælder bl.a. investering i aktier og anparter i selskaber, der driver erhvervs-mæssig virksomhed.

Dette skyldes blandt andet, at det almindeligt, at bankerne ønsker sikkerhed i både private eller erhvervsmæssige aktiver. Herudover er det også almindeligt, at bankerne ønsker sikkerhed for mere end lånets værdi.

For så vidt angår rentekorrektion antages det, at ændringen af satsen vil påvirke skattebetalingen for tusindvis af bygge- og anlægsvirksomheder. Dette gælder både rentekorrektion beregnet efter virksomhedsskattelovens § 11, stk. 1 og 2.

Et øget likviditetskrav på 500.000 kr. vil øge andelen af selvstændige – herunder også bygge- og anlægsvirksomheder - der ikke er i stand til at skabe positiv likviditet. Dermed risikerer lovforslaget (formentlig utilsigtet) at sætte disse virksomheder under betydeligt pres, med væsentlig afledt risiko for banker og pengeinstitutter til følge.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at indgrebet ikke har nogen administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dette må betragtes som en grov underdrivelse.

Vi er bekendt med, at erhvervsorganisationen Landbrug & Fødevarer har skønnet, at de delårsopgørelser pr. ikrafttrædelsesdatoen 11. juni 2014, der skal udarbejdes som følge af forslaget i sin nuværende form, i gennemsnit vil koste hver enkelt selvstændig mellem 8.000-10.000 kr. i bl.a. revisoromkostninger at tilvejebringe. I givet fald vil det svare til en samlet omkostning for de 175.000 brugere af virksomhedsordningen på i alt 1,7 mia. kr. (!).

Dette er bl.a. årsagen til, at Dansk Byggeri foreslår udskudt ikrafttrædelse til 1. januar 2015.

Specifikke bemærkninger

Som nævnt mener Dansk Byggeri, at lovforslaget bør udskydes og erstattes af en mere målrettet model. I det omfang regeringen vælger at arbejde videre med det konkrete forslag bør bl.a. flg. problemstillinger adresseres:

- Såfremt der ønskes en begrænsning af opsparingsmulighederne, opfordres der til, at der alene sker begrænsning i de tilfælde, hvor såvel den "historiske" erhvervsformue (indskudskontoen) som den dagsaktuelle erhvervsformue (kapitalafkastgrundlaget) er negativt. Herved sikres det, at de erhvervsdrivende, der alene har placeret gæld i virksomheden, der modsvares af erhvervsmæssige aktiver, bevarer muligheden for virksomhedsopsparing. Med andre ord burde man ikke blive begrænset i sine opsparingsmuligheder, hvis indskudskontoen opgjort pr. 11. juni 2014 ikke er negativ. Ved at indføre en sådan mulighed sikres også, at lovforslaget kun får konsekvenser med fremadrettet virkning. I det nuværende lovforslag bliver personer, der har haft negativ

indskudskonto men positiv kapitalafkastgrundlag også ramt af lovforslaget. Den "nye" 11. juni-indskudskonto kan så kontrolleres af SKAT i forbindelse med ligningen af selvangivelsen.

- Ikke alene realkreditlån, men også realkreditlignende banklån bør omfattes i en løsning vedr. realkreditgæld. Da der er mange banker, der også udlåner på realkreditlignende vilkår, er det Dansk Byggeris opfattelse, at denne form for gæld også bør omfattes af de kommende regler på området.
- Lovforslaget indebærer flere problemer i forhold til sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen. Blandt andet sikkerhedsstillelsen vedr. blandede aktiver. Det drejer sig både om såkaldte blandede ejendomme og – med stor relevans for bygge- og anlægsbranchen – blandet benyttede biler, der indgår i virksomhedsordningen, hvor ejeren bliver beskattet af sin private kørsel efter ligningslovens § 16, stk. 4. Hvis der er optaget lån til anskaffelsen af bilen, vil der typisk være stillet sikkerhed for lånebeløbet i hele bilen, og ikke kun den del, der anses for erhvervsmæssig. Der er i afskrivningslovens forstand tale om en blandet benyttet bil, der skal afskrives på særskilt saldo. Det bør præciseres, om der også i denne situation vil skulle ske hævnning med et beløb svarende til den private anvendelse, og hvordan opgøres den private anvendelse i givet fald? Herudover kan aktiver som telefoner, datakommunikationsforbindelser og computere med tilhører, som både anvendes erhvervsmæssigt og privat, indgå i virksomhedsordningen. Ved opstart af virksomhed kan det forekomme, at de også er stillet som sikkerhed for lån optaget til anskaffelse af disse blandede aktiver, eller at der er stillet sikkerhed herfor i erhvervsejendommen. Vil en sådan sikkerhedsstillelse være omfattet af lovforslagets § 1, stk. 2? Hvordan opgøres den private anvendelse i givet fald?
- Det fremgår af lovforslagets § 2, at der skal laves en opgørelse af delårsindkomst for perioden frem til 11. juni 2014 og en opgørelse for perioden fra og med 11. juni 2014. Det forhold, at der skal udarbejdes indkomstopgørelse for 2 delperioder i indkomståret 2014 medfører betydelige administrative og økonomiske konsekvenser for de erhvervsdrivende. Der er derudover ikke i lovforslaget taget stilling til, om regnskabsmæssige statusposter skal indgå i delårsopgørelsen. Visse værdipapirer, blandt andet investeringsbeviser lagerbeskattes. Det fremgår tilsvarende ikke, om der skal ske opgørelse af disse den 10. juni 2014.
- Satsen for rentekorrektion er efter Dansk Byggeris opfattelse sat for højt. Det er formentlig korrekt, når i lovforslaget anføres, at de hidtil anvendte kapitalafkastsatser, der har været beregnet ud fra en afkastsats og ikke en lånesats, har medført, at reglerne om rentekorrektion ikke har virket efter intentionerne i den oprindelige virksomhedsskattelov. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der anvendes en sats, der er udtryk for en lånesats og ikke en indlånssats, når der skal beregnes rentekorrektion. Dog er en rentekorrektionssats på kapitalafkastsatsen forhøjet med 3 procentpoint for høj i Dansk Byggeris optik.
- Mange selvstændige har ved indsendelsen af selvangivelse for indkomståret 2013 disponeret deres indskudskonto i tillid til, at det fremsatte lovforslag vedtages, som det er fremsat af regeringen. Andre har valgt ikke at disponere på grund af de mange usikkerhedsmomenter, som lovforslaget indeholder. Derfor mener Dansk Byggeri, at hvis lovforslaget vedtages, bør der åbnes et vindue, der giver de selvstændigt erhvervsdrivende adgang til evt. omvalg af dispositioner i selvangivelsen for så vidt angår virksomhedsordningen, statusposter og afskrivninger.
- Ikrafttrædelsestidspunktet bør udskydes til 1. januar 2015. Hvis det indholdsmæssige i lovforslaget vedtages, bør ikrafttrædelsen som minimum udskydes til 2015. I forve-

jen har den ændrede rentekorrektionssats først virkning fra og med indkomståret 2015. Det begrundes med, at den skattepligtige skal kunne indrette sig på de nye regler om beregning af rentekorrektion ved eksempelvis at nedbringe den negative saldo på indskudskontoen. Lovændringens andre tiltag, som er tilsigtet at ramme de 2.000 skattepligtige, som bruger ordningen utilsigtet, skal derimod have omgående virkning. Som begrundelse for at iværksætte lovændringen den 11. juni 2014 anføres det, at det ikke skal være muligt at spekulere i lovændringen. Det skal her bemærkes, at selvangivelsesfristen for indkomståret 2013 udløb den 1. juli 2014, hvilket jo er efter fremsættelsen af lovforslaget. De skatteydere, man positivt vil ramme med lovændringen og som har midlerne til det, har altså i perioden mellem lovforslagets fremsættelse og indtil 1. juli 2014 kunnet undgå at blive ramt af stramningerne ved at udligne den negative indskudskonto ultimo 2013. For at imødekomme de skattepligtige, som har brugt virksomhedsordningen i overensstemmelse med lovens intention - nemlig fuldt fradrag for erhvervsmæssige renteudgifter og indkomstudjævning - bør ikrafttrædelsestidspunktet for hele loven udskydes til indkomståret 2015.

- Mange selvstændige har negativ indskudskonto som følge af voldsomme kriseår i bygge- og anlægsbranchen fra 2009 og frem. De har ikke anvendt virksomhedsordningen i modstrid med den oprindelige hensigt om fradrag for private renteudgifter i den personlige indkomst og mulighed for indkomstudjævning, der hører til de allervigtigste formål med ordningen overhovedet. Denne mulighed for indkomstudjævning bliver nærmest teoretisk, hvis indskudskontoens størrelse skal være afgørende for, om der kan spares op eller ikke.
- Selvom der iflg. lovforslaget skal foretages to periodeopgørelser i 2014, er der tale om et indkomstår. Hvis overgangsbestemmelsen skal forstås således, at heller ikke indkomsten erhvervet til og med 10. juni 2014 kan opspares, sker der reelt lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvilket Dansk Byggeri tager klart afstand fra, jf. også Skatteministerens stærke fokus netop på retssikkerheden.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Bo Sandberg
Cheføkonom

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

mjr@skm.dk, sf@skm.dk og juraogsamfundsoekonomi@skm.dk

DATO: 10. juli 2014
SAGSNR.: 2014 - 1647
ID NR.: 302011

Høring - over forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven

Ved e-mail af 11-06-2014 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen

Vedrørende punktet om aktiver, der er stillet til sikkerhed for privat gæld, anvendes der flere formuleringer i lovforslaget. I § 1, nr. 2, anvendes formuleringen: "stilles aktiver ... til sikkerhed ...". I § 2, stk. 3, anvendes formuleringen: "... har virkning for sikkerhedsstillelse, der foretages ...". I § 2, stk. 5, anvendes formuleringen: "står aktiver ... til sikkerhed ...".

I princippet kan der være foretaget en aktiv sikkerhedsstillelse, og en mere passiv sikkerhedsstillelse. Sidstnævnte er den model, der formentlig anvendes hyppigst af de involverede selvstændige og bankerne, nemlig hvor der for så vidt ikke udarbejdes et egentligt dokument om sikkerhedsstillelse, men hvor det blot fremgår af de generelle forretningsbetingelser o.lign., at banken har en almindelig adgang til at modregne den selvstændiges private gæld med beløb på en konto for opsparet overskud, der står som faktisk sikkerhed hos den långivende bank.

Advokatrådet går ud fra, at den foreslåede bestemmelse ikke omfatter en "sikkerhedsstillelse" i form bankens almindelige modregningsadgang, og foreslår, at dette præciseres i bemærkningerne til lovforslaget.

Privat gæld i virksomhedsordningen

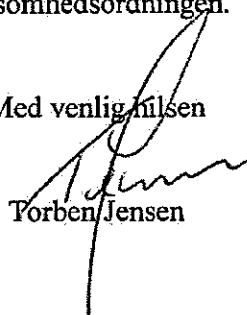
Metoden med indskud af privat gæld har samme resultat som metoden med sikkerhedsstillelse for privat gæld med aktiver i virksomhedsordningen, nemlig at den selvstændige får en adgang til at anvende lempeligt beskattede midler til privatforbrug, uden at dette udløser personlig indkomstbeskatning.

Så vidt ses af lovforslagets § 1, nr. 6, omfatter den foreslåede bestemmelse alene en suspension af virksomhedsordningen vedrørende indskud af privat gæld i de tilfælde, hvor indskudskontoen allerede er negativ, eller bliver negativ på grund af indskuddet af den private gæld.

Advokatrådet foreslår, at Skatteministeriet i stedet overvejer en løsning, hvor der er forbud mod indskud af privat gæld i ordningen.

Henset til, at det i en årrække har været anført i SKATs Juridiske Vejledning, at privat gæld kan indskydes i virksomhedsskatteordningen, senest SKATs Juridiske Vejledning 2014-1, C.C.5.2.11, finder Advokatrådet det væsentligt, at lovforslaget ikke har tilbagevirkende kraft, hvilket synes at kunne undgås ved at indføre et forbud mod at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

NIELSEN & PARTNERE

Fuldmægtig Sune Fomsgaard
Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K

Sendt pr. mail

9. juli 2014

Sagsnr. 00000

Høringssvar - Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven

Nielsen & Partnere Statsautoriseret Revisionsaktieselskab er et godkendt revisionselskab, der leverer revision, regnskabs- og skattemæssig assistance samt rådgivning til virksomheder og privatpersoner.

Med henvisning til Skatteministerens lovforslag, der samtidig med fremsættelsen, er sendt i høring, vil vi hermed meddele vore kommentarer til lovforslaget og Skatteministerens bemærkninger hertil.

Indledning

Overordnet er det vor opfattelse, at lovforslaget og bemærkninger hertil i væsentligt omfang er udtryk for en maskering af en skærpet beskatning af selvstændige erhvervsdrivende. Sidstnævnte er paradoksalt i lyset af, at lovforslaget indgår i et samlet lovkatalog under overskriften "Vækstpakke 2014" der skulle skabe bedre vilkår for erhvervslivet generelt.

Det er vor sammenfattende vurdering, at lovforslaget, alene har meget begrænsede direkte varige konsekvenser for det offentlige og at lovforslaget har betydelige kortsigtede negative skatte- og finansieringsmæssige konsekvenser for en bred kreds af selvstændige erhvervsdrivende. Det er vor opfattelse, at omfanget og konsekvenserne af den beskrevne utilsigtet anvendelse af virksomhedsordningen, kan imødegås mere effektivt og hensigtsmæssigt ved en styrkelse og prioritering af den almindelige skattekontrol eventuel suppleret med lovgivning, der yder det offentlige/SKAT en bedre sikkerhed for latente skatter i virksomhedsskatteordningen, jævnfør særskilt afsnit nedenfor.

Efter vor opfattelse er grundlaget for skatteministeriets skøn over provenu klart utilstrækkelig og forbundet med uacceptable usikkerheder som grundlag for fremlæggelse, endsige vedtagelse, at et indgreb der påvirker henimod 175.000 erhvervsdrivende.

Præmisserne for lovforslaget og den underliggende problemstilling

Den grundlæggende problemstilling består i den markante forskel mellem virksomhedsbeskatning og personbeskatning i Danmark. Dette spænd er øget markant siden virksomhedsordningens fødsel tilbage i 1980'erne, ud fra et velmenende ønske om at skabe bedre rammer for investering i, og vilkår for, erhvervsaktiviteter i Danmark.

Dette skaber naturligvis et stadigt stigende incitament for at foretage opsparring/konsolidering i virksomheder og begrænse hævninger/udbytte med henblik på at udskyde beskatning. En effektiv bekæmpelse heraf, er selvsagt at begrænse spændet mellem personbeskatning og virksomhedsbeskatning. Paradoksalt indgår lovforslaget i en lovpakke, hvor det samtidig er hensigten at øge personbeskatning ved at forhøje bundskatten, hvilket blot medvirker til at øge skattespændet og dermed forstærke den grundlæggende problemstilling.

I bemærkninger anføres, at Skatteministeriet er blevet opmærksom på at reglerne udnyttes, uden det i bemærkninger fremgår hvornår Skatteministeriet er blevet bekendt hermed og omfanget af dette misbrug, herunder hvilke analyser og indsats som Skatteministeriet har iværksat til at belyse dette. Det ville være relevant om Skatteministeriet uddybede dette som grundlag for lovforslaget.

Skatteministerens eksempel

En central element i bemærkninger til lovforslaget, er det medtagne eksempel i bemærkningernes afsnit 3.2. Efter vor opfattelse er det en ensidig fremstilling af reglerne, herunder savnes der i bemærkningerne dokumentation for at reglerne rent faktiske har medført et sådan misbrug.

Skatteministeren bedes venligst oplyse om negativ indskudskonto i alle tilfælde vurderes at være udtryk for utilsigtet anvendelse af reglerne eller om der ikke forekommer tilfælde, hvor negativ indskudskonto er forklaret af legitime omstændigheder, herunder at det kan henføres til virksomhedens aktiviteter og konkrete forhold. Det medtagne eksempel i bemærkningerne til lovforslaget, er efter vor opfattelse en skæv og unuanceret fremstilling af reglernes anvendelse. Det skitserede eksempel er på ingen måde repræsentativ for den almindelige erhvervsdrivendes anvendelse af reglerne. Efter vor opfattelse er Skatteministerens bemærkninger udtryk for manglende indsigt i almindelige forhold for erhvervsdrivende og iværksættere, når negativ indskudskonto tilsyneladende under et anses som udtryk for utilsigtet anvendelse af reglerne og udtryk for, at den

erhvervsdrivende ønsker at misbruge regler og undgå betaling af skat. Det er vor klare erfaring, at dette ikke er tilfældet for den brede kreds af erhvervsdrivende som anvender reglerne.

Iværksættere og virksomhedsejere har kun sjældent en betydelig formue til at investere i egen virksomhed. Det er ikke usædvanligt, at en virksomhed påbegyndes ved at indehaver eksempelvis optager lån for at skabe fornøden likviditet i etablering- og opstartsperioden. Sådan lån vil den selvstændige erhvervsdrivende hæfte personligt for og det er ikke usædvanligt, at sådanne lån ydes mod sikkerhed i private formuegenstande, eftersom at sådanne aktiver oftest byder kreditgiver den bedste sikkerhed. De nuværende regler gør, at denne gæld i opstartsperioden kan afdrages med foreløbig lavt beskattede midler, og dermed lette finansieringen af opstarten af virksomheden ved hurtigere gældsnedbringelse. Herved reduceres afhængigheden af kreditinstitutter og dermed også finansieringsomkostningerne ved etablering af egen virksomhed. Dette er ikke udtryk for, at den erhvervsdrivende ønsker at misbruge regler, herunder ikke forventer at betale den endelige skat, når virksomheden forhåbentlig er veletableret, overskuddet rent faktisk hæves og/eller virksomheden måtte ophøre. De gældende regler medvirker til at lette finansieringen i opstartsperioden for mange iværksættere og nyetablerede virksomhedsejere.

I bemærkninger til lovforslaget anføres i bemærkninger til eksemplet i afsnit 3.3.1, *så har den selvstændige alene udskudt den endelige beskatning af virksomhedens overskud til tidspunktet, hvor det hæves, eller vedkommende udtræder af virksomhedsordningen. Den lavere virksomhedsskat bliver dog den endelige skat, hvis den selvstændige ikke er i stand til at betale den latente skat på tidspunktet for udtræden af virksomhedsordningen (...).* Enten er bemærkninger udtryk for en vildledende beskrivelse af gældende regler og praksis, eller også udtryk for at SKAT generelt ikke effektivt søger at inddrive forfaldne skatter. Den skattepligtige fritages efter vor opfattelse kun for den endelige skat ved enten gældsanering, rekonstruktion og/eller såfremt SKAT konkret måtte opgive at inddrive skatten og kravet derfor forældes. Skatteministeriet bedes bekræfte, at den skattepligtige hæfter for den endelige skat, og at hvis den skattepligtige ikke er i stand til at betale skatten, vil dette kunne danne grundlag for konkursbegæring og/eller iværksættelse af andre foranstaltninger til inddrivelse af skattegælden.

I forlængelse af Skatteministerens bemærkninger, vil vi gøre opmærksom på at hovedaktionærer/anpartshavere, der beskattes efter aktieavancebeskatningsloven, først beskattes når overskud enten udloddes, selskabet afstås eller selskabet måtte likvideres/ophøre. I lighed med virksomhedsordningen, er det vor formodning at der i dag er betydelige latente skatter, der til sammenligning, formentlig væsentligt overstiger latente skatter i virksomhedsordningen. Efter vor opfattelse, er der lignende mulighed for at foretage misbrug af reglerne. For at bruge den forsimplede logik Skatteministeren

anvender i bemærkninger til lovforslaget, vil selskabsejere kunne undgå aktieavancebeskatning helt eller delvist, såfremt den skattepligtige ikke kan betale den latente skat ved afståelse af aktierne. Hermed kan selskabsejere på samme vis "slippe" med betaling af 22% i selskabsskat. Skatteministeren bedes venligst redegøre for hvorledes nuværende regler sikrer mod ovenstående misbrug i forhold til opsparring/konsolidering i selskabsform. Skatteministeren bedes oplyse, hvorvidt der med lovforslaget forventes indført tilsvarende værn mod et sådan muligt misbrug, herunder om Skatteministeren vil etablere en tilsvarende begrænsning for selskabsejere til at foretage opsparring i selskaber og finansiere privatforbrug helt eller delvist ved privat gældsoptagelse med sikkerhed i andel af selskabets egenkapital ved pantsætning af aktier/anpartar. Skatteministeren bedes som grundlag for forslaget oplyse, hvorledes det i bemærkninger omtalte/skitserede misbrug fremadrettet, ikke blot vil kunne ske gennem selskabskonstruktioner.

Konsekvenser af lovforslaget

Efter lovforslaget vil incitament til at foretage opsparring i virksomhedsordningen fortsat bestå. Begrænsning i adgangen til at stille sikkerhed for privat gæld, vurderes ikke effektivt at begrænse muligheden for opsparring af overskud (udskydelse af skatter) og finansiering af privatforbrug ved gældsoptagelse, men må blot forventes at medføre øgede finansieringsudgifter for den enkelte skattepligtige.

Forslaget vil naturligvis begrænse adgangen til opsparring og vil formentlig medføre, at færre ønsker at anvende virksomhedsordningen og vil blot skabe en tilskyndelse til at drive virksomhed i selskabsform. Regelændringerne vil naturligvis påvirke en bred kreds af virksomhedsejere som foruden administrativt besvær, må forventes at blive afskåret i større eller mindre grad, for at lade virksomhedens overskud beskattes med den almindelige gældende selskabsskatteprocent.

Det er vor opfattelse, at den i dag brede anvendelse af reglerne er udtryk for et solidt og i udgangspunktet hensigtsmæssigt regelsæt som sikrer et relevant og godt alternativ til udøvelse af virksomhed i selskabsform. Vi anerkender at der kan være et behov for at justere reglerne, men en sådan justering bør være gennemtænkt og ikke gennemføres som hasteindgreb, når indgrebet åbenlyst ikke sætter ind imod det misbrug som oplyses som årsagen til de foreslåede ændringer.

Lovforslagets manglende sammenhæng mellem årsag og effekt, vil efter vor opfattelse medvirke til at skabe usikkerhed omkring lovens fremadrettede anvendelse. Lovforslaget vil, hvis vedtaget i sin nuværende form, skabe en begrundet usikkerhed omkring lovgivningen fremadrettet og dermed præmisserne for drift af egen virksomhed. Lovforslaget kan følgelig anses som et instrument til at beskattes en andel af de betydelige latente skatter i virksomhedsordningen med henblik på at skabe midlertidige kortvarige

effekter for det offentlige. Dette må alt andet lige forventes at medføre, at færre erhvervsdrivende ønsker at anvende reglerne, herunder at flere potentielle iværksættere afholder sig fra at påbegynde egen virksomhed.

Vurdering af de provenumæssige konsekvenser

I bemærkninger til lovforslaget, afsnit 5.2 vedrørende skønnet over de provenumæssige konsekvenser anføres, at *"der er imidlertid ikke holdepunkter for at vurdere denne udnyttelse, hvorfor der ikke er beregnet et merprovenu herfra. Det trækker isoleret set i retning af en vis undervurdering af lovforslagets provenuvirkning"*. Og det anføres endvidere vedrørende de varige virkninger, at *"der er ikke holdepunkter for at skønne over, hvor stor en del af den latente skat fra denne udnyttelse af virksomhedsordningen, som vil blive betalt. Ved opgørelsen af det varige merprovenu er det beregningsmæssigt antaget, at 30 pct. af den udskudte skat vil blive betalt under gældende regler"*.

Skatteministeriet bedes venligst uddybe den anvendte beregningsmodel til vurdering af de skønnede økonomiske konsekvenser, jf. afsnit 5.1, herunder hvilke data der indgår heri og om der er foretaget følsomhedsanalyse vedrørende usikkerhed i grundlaget for vurderingen og om Skatteministeriet i vurdering af skønnet, har vurderet det faktiske forekommende "misbrug" eller blot baserer skønnet udokumenterede antagelser.

I afsnit 5.2 beskrives de forventede direkte provenuvirkning, herunder baseres skønnet på at ca. 2.000 erhvervsdrivende forventes at indbetale ca. kr. 600 mio. i skat. Efter vor opfattelse vil et betydeligt antal virksomheder med positiv kapitalafkast, i mange tilfælde være etableret med negativ indskudskonto og omfanget af berørte virksomheder, vil efter vor opfattelse derfor kunne afvige væsentligt fra Skatteministeriet skøn, hvorved de foreslåede lovændringer må forventes at påvirke et betydeligt større antal virksomheder end skønnet og dermed væsentligt øge de kortsigtede provenumæssige effekter til skade for en bred kreds af selvstændige erhvervsdrivende.

Skatteministeren bedes venligst oplyse, hvor stor andel af de ca. 175.000 erhvervsdrivende der anvender virksomhedsordningen og som skønnes at have negativ indskudskonto.

Vedrørende vurdering af de varige virkninger skønnes, at 30% af den udskudte skat vil blive indbetalt ved de nuværende regler, det vil sige at 70% fromodes tabt. Skatteministeriet bedes uddybe grundlaget for dette skøn, herunder om dette er baseret på konkrete erfaringer og om procentandelen kan henføres til et større antal skattepligtige, eller om det er udtryk for en formodning om få personer med betydelige opsparede overskud, ikke vil være i stand til at betale den endelige skat. Skatteministeriet bedes venligst oplyse, hvor stor en andel af de latente skatter der fremadrettet forventes betalt med lovforslagets vedtagelse.

Det er sammenfattende vor vurdering, at de varige effekter er betydeligt overvurderet og modsat, at de kortsigtede/midlertidige effekter er betydeligt undervurderet. Vi finder det stærkt betænkeligt, at Skatteministeren ikke har et rimeligt grundlag for skøn over de provenumæssige konsekvenser for det offentlige. Til belysning af problemstillingen bedes skatteministeriet oplyse saldi på samlede opsparede overskud og skøn over samlede latente skatter i virksomhedsordningen med udgangen af 2013, herunder hvor stor en procentandel heraf der med lovforslaget forventes at forfalde til betaling med de i forslaget iværksatte tiltag.

Herudover vil det være relevant, at få oplyst de akkumulerede årlige *overførsler til konto for opsparet overskud* og akkumulerede årlige *hævninger af opsparet overskud* de seneste eksempelvis 10 år, herunder de skatteprovenumæssige effekter heraf. Skatteministeriet bedes meddele det samlede antal skattepligtige der hvert år har anvendt reglerne. Til belysning af omfanget af misbruget, bedes skøn over de årlige tab som det offentlige har realiseret som følge af at skattepligtige ikke har kunne betale den endelige skat i forbindelse med udtræden mv. af virksomhedsordningen oplyst, herunder i hvor mange tilfælde SKAT de seneste 3 år har anmeldt konkursbegæringer vedrørende det omtalte misbrug.

Relevante alternativer til imødegåelse af misbrug

Nielsen & Partnere vil ikke udelukke, at der kan være skattepligtige som bevidst søger at undgå betaling af endelige skatter, og som måtte spekulere i en pendant til ”selskabstømning”, herunder bevidst spekulerer i at blive insolvent med henblik på at begrænse skattebetalinger. Vi er dog ikke bekendt med at dette på nogen måde er udbredt, at dette sker systematisk og efter vor opfattelse, vil lovforslaget i øvrigt ikke effektivt bekæmpe et sådan muligt misbrug.

Efter vor opfattelse vil en forbedret skattekontrol og bedre inddrivelse være mere effektivt, alternativt suppleret med lovgivning der yderligere forbedrer SKATs kreditorstilling overfor latente skatter af opsparet overskud eventuelt suppleret med krav om rimelig sikkerhedsstillelser for latente skatter vedrørende opsparede overskud. Vi finder det hensigtsmæssigt, at Skatteministeren udvider selvangivelsesfelterne som anført i bemærkningerne, men bemærker at det efter vor opfattelse, ikke kræver lovændring.

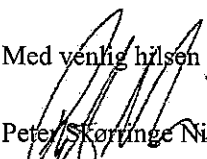
Efter vor opfattelse vil den skitserede misbrug kunne imødegås mere effektivt ved eksempelvis at den endelige skat af opsparet overskud skatteteknisk pålignes helt eller delvist på tidspunktet for opsparing, og at der skatteteknisk eksempelvis gives henstand med indbetaling af skatten til tidspunktet for hævning af opsparet overskud eller virksomhedens ophør. Dette vurderes at ville forbedre SKATs kreditorstilling og vil medvirke til at sikre SKAT i tilfælde af, at den skattepligtige måtte tages under konkurs mv. Herudover ville der kunne indføres krav om at den skattepligtige stiller sikkerhed

over for SKAT, eksempelvis hvis saldo for opsparet overskud overstiger en grænse og/eller såfremt saldo for opsparet overskud ikke står i rimeligt forhold til virksomhedens forretningsmæssige omfang.

* * *

Såfremt ovennævnte giver anledning til spørgsmål eller ønsker om uddybende bemærkninger, er De velkommen til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Peter Skørtinge Nielsen
Statsautoriseret revisor

Skatteministeriet

Pr. e-mail:

Juraogsamfundsoekonomi@skm.dk

SF@skm.dk

MJR@skm.dk

Feltkode ændret

Feltkode ændret

Feltkode ændret

Høringssvar til L200 – Ministeriets j.nr. 13-0250471

Finansrådet har den 11. juni 2014 modtaget lovforslaget L200 i høring og skal takke for muligheden for at kommentere på dette lovforslag.

Finansrådet støtter - såvel generelt som i det konkrete tilfælde - selvfølgelig, at der lukkes huller i skattelovgivningen og skal anerkende, at L200 synes at have den tilsigtede virkning på skattehullerne i virksomhedsskatteloven.

Finansrådet må desværre også konstatere, at L200 i sin foreliggende form vil have vidtrækkende utilsigtede konsekvenser. L200 rammer således alt for bredt. Hensigten med forslaget er at sikre, at selvstændige ikke kan anvende lavt beskattede midler til at finansiere privatforbrug og afdrage på privat gæld, uden at midlerne beskattes som personlig indkomst. I sin nuværende form vil L200 dog også afskære et formentligt betydeligt - antal erhvervsdrivende, der alene har anvendt virksomhedsordningen efter dens hensigt, fra at anvende denne. For de berørte personer vil det kunne få den betydelige konsekvens, at man ikke mere vil kunne spare op i ordningen eller skal anses at have foretaget en hævnning ved visse sikkerhedsstillelser.

Lovforslaget rammer efter Finansrådets opfattelse alt for bredt, især for så vidt angår sikkerhedsstillelse, og kan potentielt have store utilsigtede konsekvenser. Finansrådet skal derfor kraftigt opfordre Skatteministeriet til at ændre i lovforslaget.

Finansrådet anbefaler, at Skatteministeriet i første omgang indfører reglerne om manglende opsparingsmulighed ved negativ indskudskonto. Dette vil ramme de mest grelle misbrugssituationer.

Forslaget om manglende opsparingsmulighed eller beskatning ved sikkerhedsstillelse for gæld uden for virksomhedsordningen bør analyseres yderligere, også set i lyset af "Skitse til Vækstpakke 2014", hvor der nævnes en 3-årig overgangsperiode. Finansrådet anbefaler samtidig, at Skatteministeriet arbejder videre hen imod en ordning, hvor:

- Lånebeløbet, ikke sikkerheden, er afgørende for beskatningens størrelse.
- Der indføres en højere bagatelgrænse (mindst 1 mio. kr.)
- Der sondres mellem, hvorvidt en sikkerhedsstillelse er for erhvervmæssige eller private lån.

9. juli 2014

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
DK-1256 Copenhagen K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Kontakt Jesper Goul
Direkte +45 3370 1075
jeg@finansraadet.dk

Journalnr. 612/02
Dok. nr. 524541-v1

- Der etableres en selvangivelsesordning, hvor den erhvervsdrivende skal erklære, hvorvidt sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen er for erhvervsmæssig eller privat gæld.
- Der kan stilles sikkerhed for et beløb svarende til positiv indskudskonto

Side 2

Finansrådet har noteret sig, at der i regeringens "Skitse til vækstplan 2014", der er forhandlet mellem regeringen og Venstre, lægges op til, at der foretages følgende tre ændringer til L200:

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

- Bagatelgrænsen i forslagets § 2, stk. 6, hæves fra kr. 100.000 til kr. 500.000
- Der gives 3 år til at "afvikle sikkerhedsstillelse" for private lån
- Der laves en analyse af konsekvenserne, såfremt blandet benyttede ejendomme stilles til sikkerhed

Selv om de tre initiativer vil kunne begrænse skaden ved, at L200 rammer for bredt, er der efter Finansrådets opfattelse alene tale om lappeløsninger på fundamentale problemer ved L200.

Finansrådet skal i det følgende kommentere på de enkelte elementer i L200 og angive mulige løsninger herpå.

Nedenfor kommenteres på forslagets elementer for så vidt angår den generelle del, og efterfølgende knyttes nogle kommentarer til enkelte paragraffer i lovforslaget.

Den generelle del

Privat gæld i virksomhedsordningen – negativ indskudskonto

Det er konstateret, at rentekorrektion alene ikke forhindrer, at der indskydes privat gæld i virksomhedsordningen, og det foreslås derfor i lovforslaget, at indskydelse af privat gæld i et sådant omfang, at indskudskontoen bliver negativ, skal have som konsekvens, at der ikke mere kan spares op i virksomhedsordningen.

Umiddelbart virker dette som en simpel måde at forhindre indskydelse af privat gæld i virksomhedsordningen, særligt fordi der i forbindelse med etableringen af virksomhedsordningen kan ske "nulstilling" af en negativ indskudskonto, jf. VSL § 3, stk. 5, såfremt det kan godtgøres, at alle erhvervsmæssige aktiver og passiver er medtaget, og at den medregnede gæld er erhvervsmæssig.

Indskudskontoen kan dog også efterfølgende blive negativ. Dette kan for eksempel ske, hvis der med gevinst afhændes en ejendom omfattet af "parcelhusreglen", dvs. en privat benyttet en-eller to-families ejendom, der har været anvendt til egen bolig, men efterfølgende har været udlejet, og derfor ved salget indgår i virksomhedsordningen. Da ejendommen blev lagt i virksomhedsordningen (ved påbegyndelse af udlejningen) var gælden i ejendommen mindre end eller lig med ejendomsværdien, og indskud af ejendommen og den tilhørende (erhvervsmæssige) gæld har således ikke medvirket til at gøre indskudskontoen negativ. Hvis ejendommen efterfølgende

sælges med gevinst, og der sker overførsel af provenuet fra salg af en sådan skattefri ejendom, fragår overførselsbeløbet på indskudskontoen, jf. VSL § 3, stk. 6, såfremt der ikke er opsparet overskud. Dette kan føre til, at en ellers positiv indskudskonto bliver negativ. Man kan således starte med en positiv indskudskonto, men alligevel få en negativ indskudskonto, hvis der f.eks. opnås gevinst på en skattefri ejendom i virksomhedsordningen. Dette vel at mærke uden at der er skudt privat gæld ind i ordningen. Al indskudt gæld har således været erhvervsmæssig. Dette enkle eksempel illustrerer, at den foreslåede ændring vil kunne ramme uhensigtsmæssigt. Overførsel af skattefrie kursgevinster fra tidligere såkaldte "blåstemplede" obligationer til privatøkonomien er et andet tilsvarende eksempel på skattefrie gevinster, der kan føre til negativ indskudskonto.

Side 3

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

Det er Finansrådets opfattelse, at denne problemstilling kan løses ved, at der tillades en løbende nulstilling, således at der hvert år, og ikke kun ved indtræden i virksomhedsordningen, gives mulighed for at nulstille indskudskontoen, hvis det kan dokumenteres, at der kun er indskudt erhvervsmæssig gæld. I praksis kan "nulstilling" gennemføres på flere måder. Enten kan man lave en ordning, hvor skatteyderen specifikt skal kontakte SKAT med henblik på at få SKATs accept af "nulstillingen", eller man kan ved selvangivelsen lade revisor udtale sig eller direkte erklære, hvorvidt en negativ indskudskonto skyldes indskud af privat gæld eller ej. Denne løsning er måske umiddelbart den nemmeste for skattemyndighederne, men vil være en økonomisk omkostning for skatteyderen, særligt hvis revisorer skal forholde sig til overførsler, der ligger flere år tilbage, måske før den nuværende revisors tiltræden.

Sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen for lån udenfor ordningen

Dette element af L200 er i Finansrådets øjne det mest problematiske i lovforslaget.

Skatteministeriet begrundet indgrebet mod sikkerhedsstillelse med, at den selvstændige ikke bør kunne omgå hæverækkefølgen og overføre værdier, uden at der sker endelig beskatning. Samtidigt henvises der til, at en hovedaktionær, der lader sit selskab stille sikkerhed for aktionærens private gæld, efter LL § 16E, anses at have foretaget en hævning. L200 skal således sikre, at man behandles skattemæssigt ens, uanset om man driver sin virksomhed i virksomhedsordningen eller i selskabsform.

Finansrådet har forståelse for Skatteministeriets synspunkt. Grundlæggende bør privatforbrug finansieres med endeligt beskattede midler. Finansrådet er således enig med Skatteministeriet for så vidt angår målet, men ikke for så vidt angår midlet.

Virksomhedsordningen contra selskabsform

Forskellen mellem en erhvervsdrivende, der driver sin virksomhed i personligt regi, og en erhvervsdrivende, der driver sin virksomhed i selskabsform, er bl.a., at en erhvervsdrivende i personligt regi ikke har aktier, der kan stilles til sikkerhed. Aktionæren kan, som alternativ til at selskabets aktiver

stilles til sikkerhed, stille sine aktier til sikkerhed for sin gæld. Derved har hovedaktionæren netop mulighed for at opspare overskud i selskabet, og anvende dette til sikkerhed for privat gæld. Den mulighed har man ikke, når virksomhedsordningen anvendes. Derfor kan man ikke helt sidestille de to virksomhedsformer.

Side 4

Lån mod sikkerhed i virksomhedens aktiver er en fleksibel og billig form for sikkerhedsstillelse, og renteudgifterne til det underliggende private lån betales af private midler og dermed med begrænset fradragsværdi. I realiteten hindres den erhvervsdrivende, i modsætning til hovedaktionæren, i at stille sin formue til sikkerhed for privat gæld. Lovforslaget fører derved *ikke* til skattemæssig ligestilling mellem virksomhed i privat regi eller selskabsform.

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

Finansrådet er også uforstående over for, at beskatningen sker ud fra størrelsen af sikkerhedsstillelsen fremfor efter størrelsen af det underliggende lån. Henset til at størrelsen af sikkerhedsstillelse kan være forholdsvis vilkårlig, vil det være mere retvisende at lade beskatningen ske ud fra størrelsen af det/de underliggende lån. Det skal i den forbindelse bemærkes, at såfremt sikkerheden efterfølgende skal realiseres, vil der være tale om en hævning, hvor den erhvervsdrivende igen vil blive beskattet, og denne gang af hele værdien af sikkerheden. Den foreslåede ændring vil samtidigt løse mange af de praktiske problemer med ændringer i sikkerhedsstillelsen, som Finansrådet beskriver i nedenstående kommentarer til forslaget § 1, nr. 2.

Sikkerhedsstillelse for erhvervsmæssige lån rammes også

Hovedproblemet er dog især, at L200 i den foreliggende form også vil kunne ramme sikkerhedsstillelse for erhvervsmæssige lån, hvilket netop *ikke* er formålet.

Et praktisk eksempel på problemet er en landmand, der i personligt regi og med brug af virksomhedsordningen driver et landbrug. Landmanden ønsker desuden at drive yderligere en landbrugsbedrift i sameje (I/S) med en anden landmand. De to landmænds respektive ejerandele af den fælles bedrift indgår i deres respektive virksomhedsordninger. Bankerne vil dog typisk kræve, at begge landmænd stiller sikkerhed for lån i det fælles landbrug. Den solidariske hæftelse betyder, at hver af de to landmænd også har stillet sikkerhed for medejerens andel af det fælles lån. Sikkerheden vil typisk bestå af deres respektive hovedlandbrug. Begge landmænd vil derfor blive ramt af de foreslåede regler om sikkerhedsstillelse. Dette er uforståeligt for Finansrådet, da der utvivlsomt er tale om erhvervsmæssige lån.

Tilsvarende situation gælder, hvis en erhvervsdrivende køber aktier. Det kan være to landmænd, der som i det forudgående eksempel køber et tredje landbrug i sameje, nu blot i selskabsform, eller det kan være en erhvervsdrivende, der køber aktier i f.eks. et fælles branche-, leverandør- eller salgsselskab. Det er ikke tilladt at have aktier i virksomhedsordningen. Sådanne aktier må derfor ligge uden for ordningen, men skal aktiekøbet lånefinansieres, vil der normalt skulle stilles sikkerhed for lånet. Vil banken ikke acceptere kun at få aktierne til sikkerhed, må der stilles yderligere sikkerhed. Ofte vil der ikke være anden mulighed end at stille de aktiver, som

man har i virksomhedsordningen til sikkerhed. Igen er der tale om, at der stilles sikkerhed for et rent erhvervsmæssigt lån, men at man vil blive ramt af de foreslåede begrænsninger i brugen af virksomhedsordningen, hvilket vel næppe er hensigten.

Side 5

De foreslåede regler bliver desto mere uforståelige, når man tager i betragtning, at praksis (f.eks. SKM2014.129SR) tillader, at der sker udlån fra virksomhedsskatteordningen til et hovedaktionærsselskab, hvis der er tale om et erhvervsmæssigt udlån. Har man likviditet til det, må man altså gerne låne ud af virksomhedsordningen til sit eget selskab, blot lånet er erhvervsmæssigt, men man må i samme situation efter de foreslåede regler ikke stille sikkerhed med aktiver i virksomhedsordningen. Finansrådet er af den opfattelse, at der ikke skattemæssigt bør være forskel på, hvornår et *udlån* anses som en hævning, og hvornår en *sikkerhedsstillelse* anses som en hævning.

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

Som det fremgår af ovennævnte og Finansrådets kommentarer og spørgsmål til de enkelte bestemmelser i lovforslaget, rejser den foreliggende formulering mange og betydelige praktiske spørgsmål.

Finansrådet vil, med baggrund i de ovenstående eksempler, kraftigt opfordre til, at man helt ændrer forslaget, så der i stedet lægges vægt på, om en sikkerhedsstillelse er for erhvervsmæssige eller private lån, og at der herunder etableres en selvangivelsesordning, hvor den erhvervsdrivende skal erklære, hvorvidt sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen er for erhvervsmæssige eller private lån.

Selvom der ændres til en model, hvor der lægges vægt på, om sikkerhedsstillelse er erhvervsmæssig, består der dog fortsat et problem med sikkerhedsstillelse for mange erhvervsdrivende. Det er således meget normalt, at bankerne ved sikkerhedsstillelse bruger såkaldte alskyldserklæringer, hvor det om en sikkerhedsstillelse anføres, at den er til sikkerhed for *ethvert* mellemværende, som den erhvervsdrivende (og ofte også dennes ægtefælle) måtte have med banken. Det betyder, at såfremt en erhvervsdrivende har blot en minimal privat gæld til den bank, der har fået sikkerhed, så er der også stillet sikkerhed for dette private lån. Finansrådet skal derfor kraftigt opfordre til, at der findes en løsning, så privat gæld for hvilken, der er stillet særskilt sikkerhed, men som også omfattes af en alskyldserklæring i forbindelse med sikkerhedsstillelse for erhvervsmæssig lån, jf. ovenfor, ikke omfattes af reglerne om manglende mulighed for opsparring ("gammel" sikkerhedsstillelse) eller hævning (ved ny sikkerhedsstillelse).

Finansrådet foreslår således, at en alskyldserklæring skal anses for at være for erhvervsmæssige lån, hvis der - ud over alskyldserklæringen - er stillet fuld sikkerhed for al privat gæld med private midler.

I "Skitse for vækstplan 2014" anføres, at bagatelgrænsen i lovforslagets § 2, stk. 6, vil blive forhøjet fra kr. 100.000 til kr. 500.000, og at der gives en frist på 3 år til at afvikle sikkerhedsstillelse for et privatlån.

Finansrådet anerkender, at dette vil reducere antallet af erhvervsdrivende, der utilsigtet rammes af lovforslaget, men der er tale om "lappeløsninger" på fundamentale problemer.

Side 6

Bagatelgrænse

For så vidt angår bagatelgrænsen er kr. 500.000 stadig et relativt begrænset beløb. Samtidig må det antages, at en meget væsentlig del af de 175.000 erhvervsdrivende, der i dag anvender virksomhedsskatteordningen, har stillet deres aktiver i virksomhedsskatteordningen til sikkerhed for privat gæld af en eller anden form. Ændringen må derfor forventes at ramme langt flere end de 2.000 erhvervsdrivende, som Skatteministeriet har anslået. Mange erhvervsdrivende har indrettet sig i tillid til den gældende lovgivning, og som det også fremgår af lovforslagets afsnit 3.3.2, blev det i forbindelse med den oprindelig lovfremstilling anført, at selvstændige kan optage privat gæld mod sikkerhed i virksomhedens aktiver. Finansrådet foreslår derfor, at denne bagatelgrænse hæves til mindst kr. 1.000.000

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

Forslaget, om at man får tre år til at "afvikle" sin sikkerhedsstillelse, er grundlæggende af meget begrænset praktisk værdi. Det er afgørende at forstå, at den eneste måde, hvorpå man kan afvikle sin sikkerhedsstillelse for private lån, reelt er ved at indfri lånene. Bankerne vil således som absolut hovedregel (de mest formuende kunder kan eventuelt være undtagelsen) ikke opgive deres sikkerhed for at afhjælpe en kundes skattemæssige problemer. Det vil rent kommercielt være uhensigtsmæssigt, og vil dertil kunne give problemer i relation til Finanstilsynet, der er skeptisk overfor reduktioner i bankers sikkerhedsstillelse, hvilket vil kunne indebære nedskrivninger i forhold til bankernes udlånsportefølje.

Tre år er ikke lang tid til at reducere gæld, hvis man på forhånd er f.eks. en økonomisk hårdt presset landmand, der i dårlige år har været nødt til at optage lån for at opretholde den daglige husholdning.

For så vidt angår blandet benyttede ejendomme skal Finansrådet opfordre til, at konsekvenserne klarlægges. Finansrådet skal således støtte, at der jf. "Skitse til Vækstpakke 2014" ses herpå, og er selvfølgelig gerne til rådighed, såfremt Skatteministeriet måtte ønske at drøfte forslag til bestemmelser herom.

Kommentarer til lovforslagets enkelte bestemmelser

§1, nr. 2:

Sikkerhedsstillelse contra lånebeløb

Det er grundlæggende uklart for Finansrådet, hvorfor det er sikkerhedsbeløbet frem for det underliggende lånebeløb, der skal anses for overført til den erhvervsdrivende?

Det er helt sædvanligt, at der stilles sikkerhed med større beløb end det underliggende lån. Et par eksempler:

- Der er bevilget et privat overtræk på kr. 50.000, og kunden har et depot på kr. 2 mio. i virksomhedsordningen, som er stillet til sikkerhed for ethvert mellemværende. Betyder det, at kunden som følge af det bevilgede overtræk på kr. 50.000 beskattes af kr. 2 mio.?
- Et ikke-bevilget privat overtræk på kr. 2.500, hvor kunden samtidig har et depot på kr. 2 mio. i virksomhedsordningen, som er stillet til sikkerhed for ethvert mellemværende. Vil et "fejlagtigt" overtræk kunne udløse beskatning af de kr. 2 mio.?

Side 7

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

Definition af sikkerhedsstillelse

Der mangler en definition af sikkerhedsstillelse. Finansrådet skal derfor bede Skatteministeriet bekræfte, at beskatning af sikkerhedsstillelse forudsætter, at der er sket en pantsætning, således at bankens almindelige modregningsret ikke skattemæssigt sidestilles med sikkerhedsstillelse?

Finansrådet skal anmode om at få oplyst beskatningen i de situationer, hvor der optages nye lån, jf. nedenstående tabel. Der er i alle eksemplerne tale om lån med sikkerhed, blot inden for forskellige rammer. Der er således ikke tale om, at nogen del af de nye lån er optaget som blanko-lån (uden sikkerhed). Den oprindelige sikkerhed er stillet for alle mellemværender.

Oprindeligt lån – t.kr.	Oprindelig sikkerhed stillet før 11. juni – t.kr.	Samlet lån inkl. nyt lån – t.kr.	Samlet sikkerhed inkl. evt. ny sikkerhed – t.kr.
500	500	750	500
500	750	750	750
500	750	1000	750
500	750	750	1000
500	750	1000	1000
500	750	1000	1250

Sådan læses tabellen: I det første eksempel er lånet oprindeligt t.kr. 500, og der er stillet sikkerhed for tkr.500. Lånet øges til t.kr. 750, uden at sikkerhedsstillelsen ændres. I andet eksempel øges lånet også til t.kr. 750, men her ændres sikkerheden ikke, da der allerede var sikkerhedsstillelse for t.kr.750.

Tilsvarende bedes Skatteministeriet bekræfte, at transport i aktiver, hensigtserklæringer og negativ pledge (erklæring om ikke at pantsætte aktiver over for tredjemand) ikke er at betragte som sikkerhedsstillelse i skattemæssig forstand.

Skatteministeriet bedes også bekræfte, at forlængelse af løbetid uden ændring i kreditfacilitetens størrelse i forbindelse med årlig genforhandling ikke er at betragte som et nyt lån med ny sikkerhedsstillelse, der medfører beskatning.

Skatteministeriet bedes endvidere oplyse, hvorledes beskatning ved om-lægning til et lån med anden rente, anden afdragsprofil eller anden løbetid behandles.

Side 8

I bemærkningerne fremgår det, at den foreslåede bestemmelse også finder anvendelse på tilfælde, hvor der sker forhøjelse af sikkerhedsstillelser, der eksisterer ved lovforslagets fremsættelse, og hvor forhøjelsen sker efter fremsættelsen. Det er dog kun den efterfølgende forhøjelse af sikkerhedsstillelsen, der omfattes af den foreslåede bestemmelse.

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

Det følger endvidere af bemærkningerne til § 1, nr. 2, at det ikke er muligt at skifte en sikkerhedsstillelse ud med en anden, uanset at størrelsen af sikkerhedsstillelsen er ens, eller at der stilles sikkerhed for den samme gæld. Det giver anledning til, at Finansrådet skal bede om at få afklaret de skattemæssige konsekvenser af nedenstående:

- Hvis der er stillet sikkerhed med en konto, og kontoen tilskrives renter - er renterne så en forhøjelse af sikkerheden, som skal beskattes som en hævning?
- Hvis der er stillet sikkerhed med et depot, hvori værdipapirerne falder i værdi, og hvor der lægges flere værdipapirer i depotet for at opretholde depotets/sikkerhedens værdi - anses værdien af de nye værdipapirer som en forhøjelse af sikkerheden, som skal beskattes som en hævning?
- En kunde har pantsat et depot og tilhørende afkastkonto. Værdien af det pantsatte depot er kr. 1 mio. Der udtrækkes obligationer til en værdi af kr. 100.000. Provenuet indsættes på den pantsatte afkastkonto. Samlet sikkerhed er stadig kr. 1 mio., men kr. 100.000 er erstattet med kontanter i stedet for obligationer som følge af udtrækninger.
- En kunde har pantsat et depot og tilhørende afkastkonto. Værdien af det pantsatte depot er kr. 1 mio. Der udtrækkes obligationer for kr. 100.000. Provenuet indsættes på den pantsatte afkastkonto. Samlet sikkerhed er stadig kr. 1 mio., men kr. 100.000 er erstattet med kontanter i stedet for obligationer som følge af udtrækninger. Umiddelbart efter geninvesteres de kr. 100.000 i nye obligationer, som indlægges i depotet, hvorfor værdien igen er kr. 1 mio.
- En kunde har pantsat et depot, og tilhørende afkastkonto er ikke pantsat. Værdien af det pantsatte depot er kr. 1 mio. Der udtrækkes obligationer for kr. 100.000. Provenuet indsættes på afkastkontoen. Samlet sikkerhed er kr. 900.000.
- En kunde har pantsat et depot, og tilhørende afkastkonto er ikke pantsat. Værdien af det pantsatte depot er kr. 1 mio. Der udtrækkes obligationer til en værdi af kr. 100.000. Provenuet indsættes på afkastkontoen. Samlet sikkerhed er nu kr. 900.000, Umiddelbart efter geninvesteres de kr. 100.000 i nye obligationer, som indlægges i depotet, hvorfor værdien igen er kr. 1 mio.
- En kunde har et pantsat depot og tilhørende afkastkonto. Værdien af det pantsatte depot udgør kr. 1 mio. Kunden sælger obligationer for kr. 100.000. Provenuet indgår på den pantsatte afkastkonto. Umiddelbart efter foretages der køb af andre værdipapirer for kr. 100.000. Papirerne lægges i det pantsatte depot.

- En kunde har et pantsat depot, og tilhørende afkastkonto er ikke pantsat. Værdien af det pantsatte depot udgør kr. 1 mio. Kunden sælger akkumulerende investeringsbeviser for kr. 100.000. Provenuet indgår på afkastkontoen. Værdien af depotet udgør nu kr. 900.000. Umiddelbart efter foretages der køb af andre værdipapirer for kr. 100.000. Papirerne lægges i det pantsatte depot.
- En kunde har pr. 11. juni 2014 stillet et depot i virksomhedsordningen til sikkerhed for alle mellemværender mellem denne og banken. Værdien af depotet er kr. 3 mio. Kunden har pr. 11. juni 2014 et lån på kr. 1 mio. privat. Efter den 11. juni 2014 ønsker kunden et nyt lån på yderligere kr. 1 mio. Banken vælger - henset til kundens samlede formueforhold - at give dette lån uden særlig sikkerhedsstillelse. Det kræver ændring af det oprindelige sikkerhedsdokument for at udeholde det nye lån. Medfører det nye sikkerhedsdokument for det oprindelige lån, at der er tale om en ny sikkerhedsstillelse, der medfører beskatning?
- Hvis der er stillet sikkerhed med et depot, hvori værdipapirerne stiger i værdi den 11. juni 2014 eller senere - er værdistigningen en forhøjelse af sikkerheden, som skal beskattes som en hævnings?
- Hvis der er stillet sikkerhed med et depot, hvori værdipapirerne falder i værdi, og hvor der lægges flere værdipapirer i depotet for at opretholde depotets/sikkerhedens værdi - anses værdien af de nye værdipapirer som en forhøjelse af sikkerheden, som skal beskattes som en hævnings?

Side 9

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

Finansrådet læser lovforslaget på den måde, at alle de anførte situationer vil medføre beskatning, da der, jf. lovforslagets bemærkninger, sker en udskiftning i sikkerhedsstillelsen/efterfølgende forøgelse.

Skatteministeriet opfordres til at ændre lovforslaget således, at det er muligt at udskifte sikkerheder, så længe der ikke ændres på gældens størrelse, da den foreslåede lovgivning er umulig at administrere, og vil begrænse kundernes handlefrihed unødigt. Og i særdeleshed i forhold til udtrækning af obligationer, hvor kunderne er uden indflydelse.

Afslutningsvis foreslår Finansrådet, at § 1, nr. 2, ændres således, at hvis den erhvervsdrivende har positiv indskudskonto, bør der kunne stilles sikkerhed for gæld uden for virksomhedsordningen med et beløb svarende til den positive indskudskonto uden skattemæssige konsekvenser. Dette giver mening henset til, at det efter L200 fortsat skal være muligt at indskyde privat gæld, svarende til en positiv indskudskonto.

Særligt vedrørende blandet benyttede ejendomme

Det ønskes endvidere afklaret, hvorledes beskatningen håndteres for blandet benyttede ejendomme, hvor der er stillet sikkerhed i hele ejendommen for privat gæld. Det er kun den erhvervmæssige del af ejendommen, der indgår i virksomhedsordningen.

Eksempel

Værdi af ejendom	kr. 2.500.000
Stuehus	kr. 1.500.000
Ingen gæld i ejendom	

1. Der optages nu et privatlån på kr. 1.000.000 med pant i ejendommen. Lånet kan indeholdes i den private andel af ejendomsvurderingen på kr. 1.500.000. Medfører det, at der ikke udløses beskatning som følge af sikkerhedsstillelsen?
2. Der optages et privatlån på kr. 2.000.000 med pant i ejendommen. Lånet kan ikke indeholdes i den private andel af ejendomsvurderingen på kr. 1.500.000. Udløser denne sikkerhedsstillelse beskatning og i hvilket omfang?

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

Eksempel

Værdi af ejendom	kr. 2.500.000
Stuehus	kr. 1.500.000
Gæld i ejendom i VSO	kr. 1.000.000 (svarende til værdien af den erhvervsmæssige andel af ejendommen).

1. Der optages nu et privatlån på kr. 1.000.000 med pant i ejendommen. Lånet kan indeholdes i den private andel af ejendomsvurderingen på kr. 1.500.000. Medfører det, at der ikke udløses beskatning som følge af sikkerhedsstillelsen?

Eksempel

Værdi af ejendom	kr. 2.500.000
Stuehus	kr. 1.500.000
Gæld i ejendom i VSO	kr. 1.500.000

1. Der optages nu privat lån på kr. 1.000.000 med pant i ejendommen. Kan lånet indeholdes i den private andel af ejendomsvurderingen på sikkerhedsstillelsen?
2. Der optages nu privat lån på kr. 1.500.000 med pant i ejendom. Hvordan er beskatningen her?

Særligt vedrørende finansielle kontrakter

Sikkerhedsstillelse for krav, der opstår i forbindelse med finansielle kontrakter, vil også kunne rammes af L 200. Sådanne krav vil typisk være omfattet af bankernes generelle pantsætningserklæringer. I flere nyere Landsskatteretsafgørelser (SKM2014.211.LSR og SKM2013.772.LSR) har SKAT således fundet, at der ikke er den fornødne erhvervsmæssige tilknytning på f.eks. en renteswap, og at kontrakten derfor ikke kan indgå i virksomhedsordningen. Her vil L200 betyde, at kunden vil blive ramt dobbelt. Der skal dels foretages de nødvendige hævnninger og indskud som følge af, at kontrakten ikke kan indgå i virksomhedsordningen. Derudover vil der - hvis L200 vedtages som fremsat - opstå en situation, hvor der ikke fremadrettet kan ske opsparing i virksomhedsordningen, hvis kontrakten er indgået, og sikkerhedsstillelse er sket inden den 11. juni 2014. Hvis sikkerhedsstillelse er fornyet efter den 11. juni 2014, er sikkerhedsstillelsen også en hævning efter den foreslåede udformning af § 10, stk. 6. De økonomiske konsekvenser af en sådan situation synes at være urimelige.

Sikkerhedsstillelse, vurdering af og eventuelle reguleringer i sikkerhedens værdi med overførsler til og fra sikkerhedsdepotet/kontoen, afhængig af den aktuelle markedsværdi på den indgåede swap foretages ofte dagligt.

Side 11

Med den foreslåede ændring vil det betyde, at, hver gang kunden afkræves yderligere sikkerhed, vil kunden blive beskattet heraf, også selvom kunden måske dagen før havde modtaget den selv samme sikkerhed retur. Se nedenstående eksempel med ændringer over en uge.

Journalnr. 612/02
Dok. nr. 524541-v1

Eksempel	mandag	tirsdag	onsdag	torsdag	fredag
Markedsværdi Swap	0	-200.000	-100.000	-200.000	0
Værdi sikkerhedskonto	0	200.000	100.000	200.000	0
Ændring sikkerhedskonto		200.000	-100.000	100.000	-200.000

(Note: - kunden modtager penge retur, + kunden overfører yderligere til sikkerhedskonto.)

I eksemplet er vist udviklingen på en swap, der indgås mandag og udvikler sig over ugen, hvor swappen starter med at falde i værdi for derefter at stige lidt, og falde igen osv. Når ugen er omme fredag, har swappen samme markedsværdi, som da den blev indgået mandag, og kunden er hverken blevet rigere eller fattigere. Men pga. markedsudviklingen har kunden to gange (tirsdag og torsdag) været nødsaget til at stille sikkerhed for samlet kr. 300.000. Efter Finansrådets opfattelse viser eksemplet, at de foreslåede regler ikke er praktisk anvendelige.

§ 2, stk. 5:

Bestemmelsen vedrører erhvervsdrivende, der op til den 11. juni 2014 har optaget lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver i overensstemmelse med tidligere gældende lovgivning/praksis. Finansrådet mener derfor, at det reelt er lovgivning med tilbagevirkende kraft, når det i § 2, stk. 5, bestemmes, at de nuværende regler for opsparring i virksomhedsordningen ikke længere kan anvendes, før nogle - tidligere "legale" - sikkerhedsstillelser afvikles. Det er endvidere Finansrådets opfattelse, at denne lovgivning med tilbagevirkende kraft kommer til at ramme skævt. Det er Finansrådets forventning, at de mest formuende kunder – henset til kundens samlede formueforhold – potentielt vil have bedre mulighed for at få frigivet sikkerhedsstillelsen fra virksomhedsordningens aktiver og bibeholde deres private lån (og optage nye private lån) uden særlig sikkerhedsstillelse, mens mindre formuende kunder ikke kan få frigivet sikkerhedsstillelsen i virksomhedsordningens aktiver og dermed blive nødsaget til at hæve midler ud (til topskat), for at kunne afvikle gæld, der ikke længere kan beviliges pga. manglende sikkerhedsstillelse. Altså en slags "ond spiral" for de mindre formuende kunder. Med andre ord tror Finansrådet, at mange af de personer, der har misbrugt virksomhedsordningen, vil kunne få afviklet sikkerhedsstillelse for privat gæld, men andre erhvervsdrivende, der i øvrigt har brugt virk-

somhedsordningen efter dens hensigt, vil blive ramt af de nye regler, fordi de ikke har mulighed for at afvikle sikkerhedsstillelse for privat gæld indenfor tre år.

Side 12

§ 2, stk. 6

I § 2, stk. 6, er der indført en bagatelgrænse på kr. 100.000, således at der alligevel er mulighed for at opspare overskud, såfremt der er sikkerhedsstillelser pr. 11. juni 2014 på max. kr. 100.000.

Journalnr. 612/02

Dok. nr. 524541-v1

Af Regeringens "Skitse til Vækstpakke 2014" fremgår det imidlertid, at bagatelgrænsen hæves til kr. 500.000. Endvidere lægges der op til, at der indføres en overgangsregel i § 2, stk. 5, som betyder, at sikkerhedsstillelser over bagatelgrænsen blot skal være afviklet inden for en periode på 3 år, for at man fortsat kan få lov til at opspare overskud optjent pr. 11. juni 2014 og senere.

Finansrådet forventer, at denne overgangsregel bliver præciseret nærmere, således at det kommer til at fremgå klart, hvilke aftaler, der evt. skal indgås omkring nuværende sikkerhedsstillelser (eksempelvis aftaler om løbende afvikling), for at man fortsat kan få mulighed for at opspare overskud pr. 11. juni 2014 på trods af, at man har sikkerhedsstillelser til en værdi over bagatelgrænsen på kr. 500.000.

Finansrådet antager desuden, at den 3-årige frist formuleres som en skæringsdato for, hvornår sikkerhedsstillelse bør afvikles, ikke som et krav om en lineær afvikling.

Øvrige kommentarer

Når Skatteministeriet alligevel er ved at foretage ændringer i virksomhedsskatteloven, skal Finansrådet foreslå følgende ensretning af ordlyden mellem virksomhedsskatteloven og kursgevinstloven.

I dag står der i virksomhedsskatteloven § 1, stk. 2, 2. pkt. "... obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter...".

I kursgevinstlovens § 29, stk. 3, er anvendt formuleringen "fordringer" og ikke "obligationer". For at sikre overensstemmelse mellem de to bestemmelser, bør ordlyden i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, 2. pkt. ændres til også at være "fordringer".

Med venlig hilsen

Jesper Goul

Direkte +45 3370 1075
jeg@finansraadet.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
juraogsamfundsoekonomi@skm.dk og mir@skm.dk, sf@skm.dk

Islands Brygge 26
Postbox 1990
2300 København S
tlf. 33 93 20 00
fax 33 32 01 74
hvr@hvr.dk
hvr.dk

09.07.2014

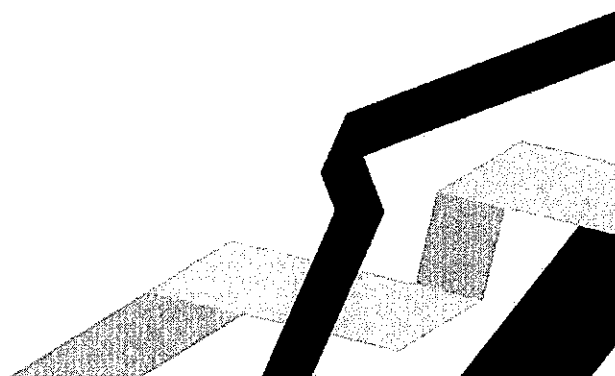
Vedr. forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven (L 200)

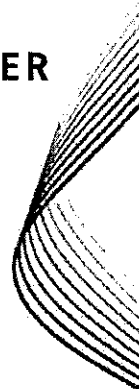
(Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.)

I Håndværksrådet støtter vi naturligvis lukning af 'skattehuller', hvis myndigheder eller andre fyldestgørende kan godtgøre, at der er tale om en utilsigtet udnyttelse af loven. Når det er sagt, må man fra lovgivers side i hvert eneste tilfælde nøje vurdere, hvilke håndtag, der tages i anvendelse, og hvordan eventuelle regelændringer skal implementeres. Med hensyn til sidstnævnte bør overgangsregler overvejes.

I Håndværksrådet anerkender vi, at der kan være grund til at justere regelsættet i virksomhedsordningen. Også set i lyset af hvordan skattereglerne er ved at drive virksomhed i anparts- og aktieselskaber. Vi opfordrer dog regeringen til at belyse problemstillingen langt mere indgående i de kommende måneder og være klar til justeringer i lovforslaget. Det skyldes bl.a. at:

- Det konkrete lovforslag er usædvanlig i den forstand, at udfaldsrummet for de mulige konsekvenser af forslaget er meget stor. Især vedrørende provenuvirkninger angives stor usikkerhed.
- Virksomhedsordningen har eksisteret i mange år, og der bør eksempelvis gøres en ekstra indsats for at lave smidige overgangsregler, så berørte virksomheder får tid til at indrette sig på et ændret regelsæt.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
juraogsamfundsoekonomi@skm.dk; mjr@skm.dk; sf@skm.dk

9. juli 2014

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Høringssvar til lovforslag nr. L 200

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2014-019780

Skatteministeren har den 11. juni 2014 fremsat lovforslag nr. L 200 – forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven (indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.). Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt i ekstern høring med høringsfrist den 9. juli 2014.

Lovforslaget har været behandlet i Danmarks Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg.

Danske Advokater kan ikke støtte lovforslaget i den foreliggende form. Lovforslaget – i den foreliggende form – lider af så mange og grundlæggende mangler, at det ikke burde være fremsat, inden en ekstern høring af brugere af virksomhedsskatteordningen havde fundet sted. Lovforslaget mangler proportion og præcision, som det fremgår nedenfor af vores bemærkninger til lovforslaget.

Skatteministeriets estimat over antallet af erhvervsdrivende, der rammes af lovforslaget, synes desuden kraftigt undervurderet.

1. Generelle bemærkninger

Det følger af punkt 2 i lovforslaget om formål og baggrund, at "Formålet med lovforslaget er at sikre, at selvstændige, der anvender virksomhedsordningen, ikke kan udnytte ordningen utilsigtet i strid med den oprindelige hensigt. Lovforslaget sikrer, at selvstændige ikke kan indskyde privat gæld med henblik på at afdrage herpå med lavt beskattede midler, hvis indskudskontoen er negativ. Det vil desuden heller ikke være muligt at stille aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for bl.a. privat gæld."

Overordnet er Danske Advokater på den ene side enig i, at der ved lov kan opstilles et værn mod, at selvstændige fremadrettet indskyder markant privat gæld i virksomhedsordningen med henblik på at afdrage herpå med lavt beskattede midler. Danske Advokater er ligeledes enig i, at alene markant privat gæld over en bagatelgrænse bør rammes af værnet. Efter Danske Advokaters opfattelse er bagatelgrænsen på 500.000 kr. sat for lavt. På den anden side mener Danske Advokater, at virksomhedsskatteordningen fra 1986 i langt de fleste tilfælde opleves rimelig og indarbejdet blandt selvstændige, da loven i store træk har fungeret efter hensigten fra 1986 –

nemlig at sidestille selvstændigt erhvervsdrivende med virksomhedsejere, som driver deres forretning i et kapitalselskab. Denne tilstræbte skattemæssige ligestilling og mulighed for indkomstudjævning risikerer regeringen at sætte over styr ved dette lovforslag, medmindre forslaget målrettes det egentlige misbrug – indskud af privat gæld i virksomhedsordningen med henblik på at afdrage herpå med lavt beskattede midler. Lovforslaget i dets foreliggende form forventes ikke at bidrage til vækst, blot flere administrative byrder, udgifter til omvalg, revision m.v.

Efter Danske Advokaters opfattelse er der som nævnt ikke sammenhæng mellem det mål, som lovforslaget tilsigter at ramme, og de midler, som lovforslaget anviser til at nå målet. Det er et problem.

Værnsreglerne i lovforslaget er udformet bredere end nødvendigt for at nå formålet. I stedet for et enkelt, målrettet lovindgreb, der forbyder indskud af privat gæld, er lovforslaget udarbejdet på en sådan måde, at det ikke kun rammer de ønskede situationer – og som i tillæg i øvrigt ikke i alle tilfælde hindrer indskud af privat gæld, jf. nedenfor om Danske Advokaters alternative forslag.

Efter Danske Advokaters opfattelse vil lovforslaget ramme mange iværksættere, som har brug for økonomisk fleksibilitet i opstartsfasen, hvor virksomheden ikke giver overskud. En del af disse iværksættere vil få det vanskeligere som følge af lovforslaget, særligt som følge af forbuddet mod sikkerhedsstillelse.

Derudover har lovforslaget tilbagevirkende kraft i juridisk forstand, da det har virkning fra fremsættelsestidspunktet, hvilket Danske Advokater i sig selv finder kritisabelt. Lovforslaget har – som et langt værre resultat – tilbagevirkende kraft i økonomisk forstand, da det tillige rammer selvstændige, der har en negativ indskudskonto, herunder negativ indskudskonto som følge af indskud af privat gæld, og/eller har stillet sikkerhed med virksomhedsaktiver for privat gæld i fuld tillid til de gældende regler og den klare praksis på området. Det betyder, at skatteydere, der har disponeret i tillid til SKATs hidtidige Juridiske Vejledninger ved enten at have en negativ indskudskonto og/eller stillet sikkerhed med virksomhedsaktiver for privat gæld, rammes af lovforslaget, således at de kan miste retten til fremover at opspare i virksomhedsordningen.

Begge dele er retssikkerhedsmæssigt kritisabelt og betænkeligt, ligesom det efterlader det indtryk, at man ikke kan stole på Juridisk Vejledning og langvarig skatteadministrativ praksis helt tilbage fra lovens vedtagelse i 1986.

Danske Advokater er opmærksom på, at der den 17. juni 2014 mellem Regeringen og Venstre er opnået enighed om en skitse til Vækstpakke 2014, der dels forhøjer bagatelgrænsen fra 100.000 kr. til 500.000 kr., jf. lovforslagets § 2, stk. 6, dels åbner mulighed for at afvikle sikkerhedsstillelsen for aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen (privat gæld), over en periode på 3 år.

2. Bemærkninger til lovforslagets enkelte elementer

2.1 Lovforslagets § 1, nr. 1 og 3-5 – rentekorrektion

Med lovforslagets § 1, nr. 1 og 3-5, foreslås det, at rentesatsen til beregning af rentekorrektionen udskilles fra kapitalafkastsatsen, således at rentekorrektion skal bereg-

nes på baggrund af en særskilt rentekorrektionssats, der er 3 procentpoint højere i forhold til, hvordan kapitalafkastsatsen opgøres i dag.

Denne del af lovforslaget har hele tiden været dækket af reglerne om rentekorrektion, som netop medfører, at der korrigeres for renteudgifter i virksomhedsordningen svarende til private renteudgifter.

Danske Advokater er derfor uforstående over for, at det er nødvendigt at lave den pågældende justering. Når rentesatsen ændrer sig på ny, vil rentekorrektionen virke unødvendig hård og hæmmende for økonomisk vækst, modsat regeringens intentioner.

2.2 Lovforslaget § 1, nr. 6 - værnsreglen mod indskud af privat gæld

Med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås ønsket om at undgå privat gæld i virksomhedsordningen løst ved at forbyde opsparring af overskud, hvis virksomheden har negativ indskudskonto.

Efter Danske Advokaters opfattelser er problemet ved denne løsningsmodel, at der ikke nødvendigvis er sammenhæng mellem negativ indskudskonto og størrelsen af privat indskudt gæld. Lovforslaget hviler derfor på en grundlæggende *forkert* forudsætning, da denne sammenhæng forudsættes. Dette er som nævnt bestemt ikke altid tilfældet.

Negativ indskudskonto kan nemlig opstå på flere måder end ved indskud af privat gæld, jf. nedenstående eksempler.

Eksempel 1 – negativ indskudskonto ved delsalg og delomdannelse

Indskudskontoen kan eksempelvis blive negativ, hvis en virksomhedsejer sælger en af flere virksomheder og bruger særreglen i virksomhedsskattelovens § 15 a ved *delsalg*. Tilsvarende gælder ved *delomdannelse*, hvor en af flere virksomheder indskydes i et selskab efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse, jf. virksomhedsskattelovens § 16 a. I begge situationer gælder, at virksomhedsejeren skal overføre et beløb svarende til nettosalgsprovenu/aktiernes værdi uden om hæverækkefølgen, hvorefter indskudskontoen skal nedskrives med et tilsvarende beløb.

Derved kan indskudskontoen blive negativ, uden at dette har noget med indskud af privat gæld at gøre. Disse – i praksis relativt ofte forekommende – situationer bør naturligvis ikke rammes af indgrebet, men som lovforslaget er udformet, er der ikke nogen undtagelse for disse situationer. Danske Advokater opfordrer skatteministeren til at stille et ændringsforslag, der retter op på dette.

Eksempel 2 – hævn timer udover årets overskud og opsparet overskud

Et andet eksempel er den situation, hvor en virksomhedsejer løbende hæver mere fra virksomheden end den skattepligtige indkomst. Dette reguleres af hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5. Her fremgår det klart, at hævn timer, udover årets overskud og opsparet overskud, skal hæves på indskudskontoen. Denne kan dermed blive negativ, hvilket ikke behøver at betyde, at der opstår negativ egenkapital i virksomheden, idet indestående stadig kan være positivt. Årsagen er, at der ikke er nogen sammenhæng mellem værdierne i virksomheden og indskudskontoen, idet indskudskontoen ikke påvirkes af stigninger og fald i virksomhedens aktiver og passiver.

Eksempel 2 kan illustreres ved følgende taleksempel, hvor to personer behandles skattemæssigt forskelligt, idet de indtræder i virksomhedsordningen på forskellige tidspunkter. Begge etablerer virksomhed i 2008. Person 1 vælger virksomhedsordningen fra 2008, mens person 2 først indtræder i ordningen fra 2014. Bortset fra det forskellige indtrædelsestidspunkt er de to personers forhold identiske.

Ejendom anskaffet i 2008 til kr.	1.000.000
Offentlig værdi i 2014, kr.	1.600.000
Afdragsfrit lån, optaget til køb af ejendommen, kr.	1.000.000

	Person 1 i VSO fra 2008	Person 2 i VSO fra 2014
Indskudskonto:		
Ejendom, anskaffelsessum/offentlig værdi	1.000.000	1.600.000
Gæld, indskydes til kursværdi	-1.000.000	-1.000.000
Indskudskonto:	-	600.000

Ejerne hæver løbende overskuddet, så al overskud er beskattet som personlig indkomst/kapitalindkomst

I 2014 ser virksomhedens balance sådan ud

Ejendom, offentlig værdi	1.600.000	1.600.000
Gæld, afdragsfri, kursværdi	-1.000.000	-1.000.000
Egenkapital	600.000	600.000
Ejeren hæver 0,55 mio. kr. af friværdien	-550.000	-550.000
Egenkapital efter hævnning	50.000	50.000
Indskudskonto, primo 2014	-	600.000
Hævning	-550.000	-550.000
Indskudskonto, ultimo 2014	-550.000	50.000

Hvis person 1 hæver det ovenfor angive beløb af friværdien, kan vedkommende fremover ikke opspare i ordningen, medmindre gæld for minimum 550.000 kr. trækkes ud af ordningen eller der indskydes 550.000 kr. på indskudskontoen. Det gælder, uanset om beløbet er hævet før eller efter den 11. juni 2014, da det kun er en i forvejen negativ indskudskonto under bagatelgrænsen, der kan bibeholdes. Person 2 bliver derimod ikke berørt af lovændringen, da person 2 får glæde af værdistigningen på aktiverne. Person 2 kan derfor fremover opspare i ordningen. Det er uforståeligt og ganske uholdbart, at de to personer i eksemplet skal behandles forskelligt. Person 1 har ikke udnyttet et skattehul eller lignende.

Denne forskel skyldes, at det følger af virksomhedsskatteoven, at opgørelsen af værdien af indskudskontoen ikke reguleres, selvom aktiverne (ejendommen) stiger i værdi.

Danske Advokater opfordrer skatteministeren til at forholde sig til, hvilken virkning værnsreglen har på hæverækkefølgen i virksomhedsskatteovens § 5, herunder om det kan være rigtigt, at man har haft til hensigt at ramme situationer, hvor egenkapi-

talen i virksomheden stadig er positiv efter hævningen på indskudskontoen. I denne situation er der jo alene tale om, at virksomhedens ejer har taget friværdi ud af virksomheden, hvilket ikke bør blandes sammen med, at der indskydes privat gæld med negativ egenkapital til følge. Efter Danske Advokaters opfattelse bør hævning af friværdi være staten uvedkommende, når alt overskud er beskattet.

Det skal nævnes, at man i sidstnævnte tilfælde ofte vil kunne komme uden om værnsreglen ved at udtræde af virksomhedsordningen i det år, hvor man hæver alt opsparet overskud, og skifte til kapitalafkastordningen i dette år. Derved undgår man rentekorrektion. Året efter kan man så genindtræde i virksomhedsordningen og få en ny indskudskonto, som så kan være positiv (dog med en modifikation i forhold til genindskud af fast ejendom, jf. eksemplet). Dette relativt simple, tænkte eksempel illustrerer, hvor upræcist den foreslåede værnsregel er udformet.

Danske Advokaters forslag til en værnsregel

I stedet for en generel regel om, at man ikke kan opspare i virksomhedsskatteordningen på grund af negativ indskudskonto, foreslår Danske Advokater, at indgrebet gennemføres ved at forbyde indskud af privat gæld efter nedenstående retningslinjer.

Ifølge forslaget har ministeriet som udgangspunkt ikke noget imod, at der indskydes privat gæld, hvis der er plads på indskudskontoen. Det må betyde, at ministeriet lægger vægt på, at egenkapitalen ikke må blive negativ, hvis dette skyldes indskud af privat gæld. Dette synspunkt er Danske Advokater enig i, da det for en virksomheds-ejer bør være valgfrit, om den fri egenkapital tages ud af virksomhedsordningen. Dette kan jo skyldes, at virksomheden ikke mere har brug for den frie egenkapital, og at virksomhedsejeren ikke finder, at overskydende midler kan placeres gunstigt nok inden for de rammer, som virksomhedsordningens regler tillader, jf. at det er meget begrænset, hvilke aktiver frie midler må investeres i før det anses for en hævning.

Danske Advokater foreslår, at man i stedet for at fokusere på indskudskontoen fokuserer på virksomhedens egenkapital (kapitalafkastgrundlaget), således at indskud af privat gæld kun forbydes, hvis egenkapitalen (kapitalafkastgrundlaget) derved bliver negativ. Dette vil sikre, at en virksomhedsejer kan tage overskydende midler, som virksomheden ikke mere har brug for, ud af virksomheden og placere disse i f.eks. aktier, hvilket virksomhedsordningen jo ikke tillader.

Dette vil være en enkel løsning på problemet, som samtidig sikrer, at målet med forslaget rammes mere præcist.

I forhold til virksomhedsskatteordningens regelsæt er det i dag "kendt stof" at sondre mellem privat gæld og erhvervsgæld. Hvis den gæld, der indskydes ved opstart af virksomhedsskatteordningen, medfører, at der foreligger en negativ indskudskonto, kan man nemlig nulstille indskudskontoen, hvis gælden udelukkende er erhvervsmæssig. Der er derfor ikke nogen problemer i at udforme en regel, der fremadrettet sikrer, at der ikke kan indskydes privat gæld i virksomhedsskatteordningen, hvis man derved gør virksomhedens egenkapital/kapitalafkastgrundlag negativ. Herved rammer man det, som er sigtet; at forhindre, at der indskydes privat gæld.

Ved en sådan regulering rammer man fremadrettet dem, som ønsker at skyde privat gæld ind i virksomhedsskatteordning. De, der allerede og i tillid til gældende ret har indskudt privat gæld, rammes derimod naturligvis ikke.

Som alternativ til førnævnte forslag bør der indsættes en regulering, der muliggør, at skatteydere, der ud over bagatelgrænsen i lovforslagets § 2, stk. 6, - nu opreguleret til 500.000 – alligevel kan bruge virksomhedsskatteordningen og herunder opsparringsmuligheden på trods af en negativ indskudskonto, hvis baggrunden for den negative indskudskonto ikke er, at der er indskudt privat gæld. Danske Advokater har overvejet, om man kan lave en lovbestemmelse, der tager højde for dette på objektivt grundlag. Dette synes noget vanskeligt. Det foreslås derfor, at man kan anmode SKAT om en stillingtagen til disse situationer. Herved undgår man, at de helt urimelige konsekvenser, som lovforslaget vil få for en række skatteydere, der f.eks. har foretaget delomdannelse efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse på et tidligere tidspunkt. Der er næppe tvivl om, at en skatteyder, der f.eks. tilbage i 2013 foretog en delomdannelse med den konsekvens, at hans indskudskonto blev negativ med 1 mio. kr., næppe ville have gennemført denne omdannelse i 2013, men i stedet enten slet ikke have omdannet eller omdannet alle virksomheder under ét. Danske Advokater har forståelse for, at det pågældende forslag kan være administrativt bebyrdende for SKAT, men det er nødvendigt, at lovforslagets § 1, nr. 6, ikke rammer alle situationer, som det gør med den nuværende brede formulering.

Det helt overordnede ønske fra Danske Advokaters side er, at indgrebet gennemføres så forenklet som muligt, så det undgås at komplicere virksomhedsordningen yderligere, idet mange i forvejen har vanskeligt ved at forstå den.

Det vil derfor være mest optimalt, hvis indgrebet gennemføres simpelt, så uønskede skattesager undgås.

2.3 Lovforslagets § 1, nr. 2 - værnsreglen mod sikkerhedsstillelse

Ifølge lovforslaget § 1, nr. 2, hvor der foreslås indsat et nyt stk. 6 i virksomhedsskatteovens § 10, vil sikkerhedsstillelse med virksomhedens aktiver for privat gæld fremover medføre hævnning af et beløb, som modsvarer sikkerhedsstillelsen. Denne del af lovforslaget synes inspireret af reglerne om aktionærlån i ligningslovens § 16E, der udsprang af et ønske om, at aktionærlån skulle have andre og mere vidtgående skattemæssige konsekvenser end det, der havde været tilfældet i hidtidig ligningsmæssig praksis.

Det er for Danske Advokater vanskeligt at se, hvorfor der nu er behov for at fravige dette synspunkt, der har været gældende siden virksomhedsskatteoven blev vedtaget som lov nr. 144 af 19. marts 1986, nemlig at sikkerhedsstillelse ikke medfører hævnning eller påvirkning af indskudskontoen, jf. følgende uddrag fra Ligningsvejlednings afsnit E.G.2.5:

”Den skattepligtige kan endvidere optage lån privat mod sikkerhed i virksomhedens aktiver uden at dette påvirker indskudskontoen. Da der er tale om et privat lån, vil renteudgiften være negativ kapitalindkomst.”

Skatteprovenuet belastes jo ikke på nogen måde ved, at virksomhedsejeren stiller aktiverne til sikkerhed for sine private lån, idet lånene netop har karakter af privat gæld, ligesom renteudgifter af lånene betales af private midler og ikke af virksomhedens.

Dertil kommer, at der er tale om en fleksibel sikkerhedsstillelse, som er langt billigere for selvstændige end at optage lån i f.eks. fast ejendom med tinglysningsafgift til følge. Alternativet vil derfor øge den selvstændiges omkostninger til finansiering i stedet for udvikling af forretningen.

Efter Danske Advokaters opfattelse er det særdeles indgribende, at en virksomheds-ejer, som bruger virksomhedsordningen, hindres i at stille sin egen formue til sikkerhed for privat gæld. En aktionær eller anpartshaver i et selskab hindres jo ikke på samme måde i at stille sin "selskabsformue", dvs. sine aktier eller anparter, til sikkerhed for privat gæld, men alene i at stille selskabets, dvs. anden juridisk persons, aktiver til sikkerhed for privat gæld. Det er tværtimod helt sædvanligt, at f.eks. en hovedaktionær stiller sine aktier i sit selskab til sikkerhed for sin gæld. Den langvarige hensigt og praksis om skattemæssig ligestilling mellem selskabsejeren og virksomhedsejeren i virksomhedsskatteordningen afbrydes hermed, hvilket vil være meget u hensigtsmæssigt og få flere virksomhedsejere til at vælge selskabsformen med de gener, dette kan medføre for innovations- og opstartsvirksomheder, der ofte har gavn af at kunne udligne virksomhedsunderskud i de første år med andre indkomster. Forslaget synes ikke at fremme iværksætteri.

Danske Advokater mener, at det er helt uacceptabelt, at en virksomhedsejer, der driver sin virksomhed i personligt regi, skal være stillet dårligere end en virksomhedsejer, der driver sin virksomhed i selskabsform. Det gælder særligt, når man tænker på, at baggrunden for reglerne om aktionærlån officielt var at medvirke til at imødegå et selskabsretligt forbud, som primært har til hensigt at beskytte kreditorer mv. i selskabet.

Der savnes i øvrigt en præcisering af, hvad der menes med, at "aktiver stilles til sikkerhed", jf. den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 6. Efter Danske Advokaters opfattelse er der behov for at præcisere, om det alene er situationer, hvor der tinglyses pant (eller foretages anden sikringsakt). For at der stilles en sikkerhed, kræves der altså en aktiv handling.

Det betyder også, at det forhold, at en fysisk person naturligvis hæfter for flere lån, ikke er det samme, som at man stiller sikkerhed. Det medfører også, at bankers modregningsret mellem forskellige konti heller ikke er nogen form for sikkerhedsstillelse, også selv om en sådan modregningsadgang rent faktisk aftales med pengeinstituttet. Danske Advokater skal anmode om, at det præciseres, at disse forhold ikke er omfattet.

Derudover savnes der i lovforslaget en stillingtagen til, hvad der sker i de tilfælde, hvor kreditor tiltræder pantet til dækning af den private gæld. Efter Danske Advokaters opfattelse må der i disse tilfælde – hvis den foreslåede § 10, stk. 6, fastholdes – ske en præcisering af, at dette ikke anses for en ny hævning. Beskatningen er jo indtrådt allerede ved sikkerhedsstillelsen.

Lovforslaget anvender begrebet "sikkerhedens størrelse" som målestok for det beløb, der overføres til virksomhedsejeren og dermed anses for hævet fra virksomhedsordningen. Efter Danske Advokaters opfattelse er der behov for at præcisere, hvad der nærmere menes med dette begreb. Efter Danske Advokaters opfattelse vil sikkerhedsstillelse for privat gæld på nominelt 500.000 kr. med et virksomhedsaktiv, der har en ubestridt værdi på 1 mio. kr., medføre, at der hæves 1 mio. kr., uanset at den

private gæld alene udgør nominelt 500.000 kr. En anden ting er, at der skal foretages en vurdering af f.eks. fast ejendom, varelager m.v., der stilles til sikkerhed. Skatten baseres med forslaget på subjektive vurderinger. Stilles der f.eks. sikkerhed med en fordring, der har en nominel værdi på 500.000 kr., men hvor debitor er dubiøs og fordringens kursværdi derfor er mindre end den nominelle værdi, må lovforslaget forstås sådan, at det er kursværdien, der lægges til grund. Det bedes i den forbindelse præciseret, om virksomhedsejeren som pantsætter og en privatkreditor som panthaver frit kan fastsætte "sikkerhedens størrelse".

Det pågældende forslag rammer endvidere meget hårdt over for en række af de skatteydere, der har blandede ejendomme. At en ejendom er blandet, betyder blot at den både anvendes erhvervsmæssigt og privat. Har en panthaver pant i sådan en ejendom, har man pant i hele ejendommen, uanset hvad ejendommen anvendes til. Det samme kan gælde andre blandede aktiver. Det pågældende forslag i § 1, stk. 6, rammer hårdt på de virksomheder, der driver virksomhed fra egen ejendom, og hvor ejendommen er en blandet ejendom. I det omfang en del af den gæld, der er på en sådan blandet ejendom, er placeret i den private del af den selvstændiges økonomi, vil den erhvervsmæssige del af ejendommen jo netop stå til sikkerhed for en privat gældspost. Det kan bero på tilfældigheder, om en del af et realkreditlån er placeret i den private del af den selvstændiges økonomi, eller om realkreditbelåningen udelukkende er sket i virksomhedsskatteordningen.

Lovforslaget bør på dette punkt "blødes op" og alene ramme dispositioner fremadrettet, da skatteydere, der har lavet denne opdeling, kan være låst i at ændre på dette uden væsentlige skattemæssige konsekvenser.

Lovforslaget omtaler ikke, om det har skatteretlige konsekvenser, hvis en sikkerhedsstillelse, der har medført skatteretlige konsekvenser, bortfalder. Danske Advokater skal anmode om en præcisering heraf.

2.4 Lovforslagets § 2 – forslagets tilbagevirkende kraft

Efter Danske Advokaters opfattelse er det helt uacceptabelt, at indgrebet har tilbagevirkende kraft og virkning for dispositioner, der er foretaget i tillid til gældende regler.

I en længere årrække er det fremgået af Ligningsvejledningen/Juridisk Vejledning, dels at man kunne indskyde privat gæld i virksomhedsordningen mod at tåle rentekorrektion, dels at man kunne stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat gæld, uden at dette påvirkede indskudskontoen.

Virksomhedsejere, som har disponeret i tillid til, at dette er/var gældende ret, rammes nu. Med virkning fra 11. juni 2014 gælder nemlig, at negativ indskudskonto og sikkerhedsstillelse medfører, at man afskæres fra at opspare virksomhedsindkomst i ordningen, hvis den negative værdi, inkl. sikkerhedsstillelsen pr. 11. juni 2014 overstiger 500.000 kr. Dette gælder, uanset om den negative indskudskonto er opstået for mange år siden, og endda selvom den private gæld måske også er afviklet for mange år siden. Danske Advokater er opmærksom på, at regeringen og Venstre i skitse til Vækstpakke 2014 er enige om en højere bagatelgrænse på 500.000 kr., men denne forhøjelse løser ikke de grundlæggende problemer.

Situationen kan derfor være den, at selvstændige i tillid til Juridisk Vejledning/Ligningsvejledningen har indskudt privat gæld i ordningen mod at tåle rente-

korrektion af den negative indskudskonto, således som reglerne har været indtil nu. Selvom gælden måtte være afviklet for mange år siden, og den selvstændige måske slet ikke har gæld i ordningen, rammes den selvstændige alligevel af indgrebet, idet den selvstændige afskæres fra at opspare i ordningen. For personer med opsparet overskud, kan denne problemstilling kun løses, hvis indskudskontoen udlignes eller der accepteres fuld beskatning af opsparet overskud.

For personer, som ikke selv har kapitalen til udligning, men skal låne sig frem, kan det vise sig umuligt at skaffe finansieringen. Dette kan skabe en urimelig situation, hvor selvstændige som følge af manglende låneadgang fratages adgangen til at udjævne beskatningen af virksomhedsresultatet fremadrettet. For personer med meget svingende indkomster kan det betyde en højere marginalsat end virksomhedens overskud begrunder. Også på dette punkt kunne en lovgivningsproces med ekstern høring inden fremsættelse af et lovforslag have medvirket til, at Skatteministeriet havde fået en bedre forståelse for virksomhedsordningens grundlæggende formål, der netop er at give de selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for at udjævne beskatningen over årene.

Problemet løses ikke nødvendigvis ved at hæve opsparet overskud og indskyde det fuldt beskattede overskud på indskudskontoen, da skatten jo stadig vil skulle finansieres. Er virksomhedens midler gået tabt, eller er de bundet i driften, kræves fremmedfinansiering, hvilket ikke alle selvstændige vil kunne skaffe.

Af mere teknisk karakter til denne del af lovforslaget kan bemærkes, at det er uklart, hvordan overgangsreglen skal praktiseres. Det fremgår af lovforslaget, at opsparingsbegrænsningen alene rammer overskud optjent efter 11. juni 2014. Danske Advokater savner en afklaring af, hvordan opdelingen skal ske i praksis. Vil der eksempelvis blive stillet krav om perioderegnskab med de merudgifter til revisor, som dette måtte medføre? Dette vil være endnu en økonomisk byrde for erhvervslivet.

Efter bestemmelsen i § 2, stk. 6, vil selvstændige, der den 1. januar 2014 har en negativ saldo på indskudskontoen på mere end 500.000 kr., være afskåret fra at foretage foreløbig virksomhedsbeskatning (så længe indskudskontoen har en negativ saldo), uanset at de efter den 11. juni 2014 nedbringer saldoen til et beløb, der ikke overstiger 500.000 kr. Efter Danske Advokaters opfattelse havde det været en mere rimelig løsning, hvis de pågældende blot ultimo 2014 havde reduceret den negative saldo til et beløb, der ikke overstiger 500.000 kr. De selvstændige kunne herved nå at indrette sig efter de foreslåede regler.

Overgangsreglen i § 2, stk. 6, medfører, at selvstændige, der efterfølgende får en negativ saldo på indskudskontoen eller forøger en allerede negativ saldo, afskæres fra at foretage foreløbig virksomhedsbeskatning, så længe indskudskontoen har en negativ saldo. Efter Danske Advokaters opfattelse vil det være mere rimeligt, at indføre en egentlig bagatelgrænse i stedet for en overgangsregel med en bagatelgrænse, således at selvstændige til enhver tid kan have en negativ indskudskonto, der ikke overstiger 500.000 kr., uden at retten til at foretage foreløbig virksomhedsbeskatning fortabes. Det vil især have betydning for iværksættere.

Som nævnt ovenfor er bagatelgrænsen på 500.000 kr. sat lavt og burde efter Danske Advokaters opfattelse være højere.

2.5. Genoptagelse – reparation af negativ indskudskonto

Efter Danske Advokaters opfattelse vil der utvivlsomt opstå situationer, hvor en selvstændig efter opstart af virksomhed får en tvist med SKAT om opgørelse af indskudskontoen. Hvis en sådan tvist opstår efter tre år, jf. skatteforvaltningslovens § 26, er der reelt lukket for muligheden for at anbefale brug af virksomhedsordningen uden et bindende svar. Det er naturligvis en stærkt administrativ belastning.

Efter Danske Advokaters opfattelse bør der som et absolut minimum være mulighed for efterfølgende at reparere en negativ indskudskonto, hvis der sker ændring i ansættelsen.

Danske Advokater savner endvidere en redegørelse for de genoptagelsesmæssige konsekvenser i den situation, hvor der 11. juni 2014 foreligger sikkerhedsstillelser, der ligger udover bagatelgrænsen, og som ikke er afviklet i løbet af den i skitse til Vækstpakke 2014 aftalte afviklingsperiode på 3 år.

3. Sammenfatning

Overordnet efterlader lovforslaget det indtryk, at der mangler sammenhæng mellem mål og midler.

Når den gældende praksis om indskud af privat gæld i ordningen ønskes ændret – hvilket Danske Advokater kan tilslutte sig – virker det uforståeligt, at man fra Skatteministeriets side ikke benytter den enkle metode, nemlig bare at forbyde indskud af privat gæld i virksomhedsordningen som foreslået ovenfor.

Ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger burde lovforslaget efter Danske Advokaters opfattelse begrænse sig til et forbud mod indskud af markant privat gæld og sikkerhedsstillelse for privat gæld, der finder sted efter lovens ikrafttrædelsestidspunkt eller alternativt fremsættelsestidspunktet den 11. juni 2014, idet selvstændige så faktisk har mulighed for at indrette sig efter de nye regler. En skæringsdato pr. 1. januar 2015 ville ud fra en administrativ synsvinkel for de selvstændige være den bedste løsning. En sådan model er efter Danske Advokaters opfattelse i bedre overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige betragtninger. Når der navnlig henses til, at negativ indskudskonto og sikkerhedsstillelse med virksomhedsaktiver for privat gæld har været accepteret og alment kendt siden virksomhedsskattelovens vedtagelse i 1986, synes der ikke at være afgørende hensyn, der kræver den økonomiske tilbagevirkende kraft, som lovforslaget reelt medfører. Som beskrevet under punkt 1 er der med den valgte model tale om, at selvstændige, der i fuld tillid til gældende regler om negativ indskudskonto og sikkerhedsstillelse, rammes af indgrebet. Danske Advokater skal derfor opfordre skatteministeren til at stille et ændringsforslag med et sådant indhold.

Hvis skatteministeren – trods det retssikkerhedsmæssige betænkelige herved – alligevel ønsker at lovgive med tilbagevirkende kraft, kunne ministeren for så vidt angår indskud af privat gæld løse sagen ved at stille et ændringsforslag, hvor der indføres krav om, at privat gæld skal udtages fra virksomhedsordningen. Dette kan ske uden hævnning af opsparet overskud, nemlig ved at et beløb svarende til privat gæld anses for indskudt på indskudskontoen.

Derimod er det efter Danske Advokaters opfattelse vanskeligt at forestille sig, at forbuddet mod sikkerhedsstillelse kan indføres med tilbagevirkende kraft, uden risiko

for at nogle selvstændige erhvervsdrivende bliver nødlidende. Hvis virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed for privat gæld, er det ikke sikkert, at den selvstændige i en tid, hvor kreditgivning hos pengeinstitutterne i værste fald er begrænset eller i bedre fald ganske stram, har mulighed for at fastholde lånet, hvis vedkommende er nødt til at opsig sikkerheden. Det vil utvivlsomt få negative konsekvenser for lån og/eller rente og vil ikke bidrage til samfundsvækst.

Med det foreliggende lovforslag rammes de selvstændige, der (muligvis i mange år) har indrettet sig i overensstemmelse med SKATs egne anvisninger. Det giver sig selv, at dette er en retssikkerhedsmæssig krænkelse fra en regering og en skatteminister, der for kort tid siden har proklameret retssikkerhed på skatteområdet for en mærkesag.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
vicedirektør
hkh@danskeadvokater.dk

Christian Bachmann
formand for Danmarks Skatteadvokater
chb@delacour.dk

SKATTE- OG MOMSRÅDGIVNING

AKTIESELSKAB · CVR NR 10 06 88 51 · WWW.REVITAX.COM · REVITAX@REVITAX.COM
EWALDSGADE 5 · DK-2200 KØBENHAVN N · TEL +45 33 91 22 01 · FAX +45 33 91 38 01

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1404 København K

E-mail: juraogsamfundsoekonomi@skm.dk; sf@skm.dk

København, den 9. juli 2014

Høring om lovforslag L200 folketingssamlingen 2013/14

Vi fremsender hermed vores bemærkninger til lovforslag L200, fremsat i Folketinget den 11. juni 2014, om ændring af virksomhedsskatteloven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld mv.).

Indledning

Vi er enige i, at der i virksomhedsskatteloven nødvendigvis må indsættes værnsregler med det formål at sikre, at virksomhedsordningen ikke utilsigtet kan udnyttes i strid med ordningens oprindelige hensigt, ligesom vi er enige i, at der indføres en særskilt rentekorrektionssats.

Vi finder det imidlertid betænkeligt, at ændringerne i et vist omfang vil få virkning med tilbagevirkende kraft og at ændringerne, i et vist omfang, vil medføre utilsigtede virkninger ved delvis virksomhedsomdannelse og ved delvis afståelse af virksomhed. Herudover finder vi, at der er behov for en præcisering af, hvordan sikkerhedsstillelse skal måles og indarbejdes, dels når der er givet pant i blandet benyttede aktiver, dels når pantsætning omfatter "den til enhver tid værende restgæld". I tilknytning hertil foreslår vi, at værnsreglen som skal sikre, at en selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan opspare virksomhedsindkomst mod betaling af foreløbig virksomhedsskat og finansiere privatforbruget med en kassekredit, hvor der er pant i aktiverne i virksomhedsøkonomien erstattes af et mere smidigt regelsæt.

Privat gæld i virksomhedsøkonomien

Der foreslås, at der indsættes en værnsregel, som et nyt stykke 4 i virksomhedsskattelovens § 11, som går ud på, at der ikke kan foretages opsparing i virksomhedsøkonomien, hvis den skattepligtige skal beregne rentekorrektion som følge af negativ indskudskonto, med virkning fra og med den 11. juni 2014.

Formålet med reglen er, at selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan indskyde privat gæld i virksomhedsøkonomien og afdrage den private gæld med foreløbigt beskattede midler.

Det fremgår af punkt 4.1 i de generelle bemærkninger til lovforslaget, at indskudskontoen kan blive negativ af andre årsager end med privat gæld, f. eks. hvis hævningerne overstiger årets overskud, konto for opsparet overskud og indskudskontoen, og at sådanne situationer også er omfattet af værnsreglen.

Hertil vil vi henlede opmærksomheden på følgende situationer, hvor en negativ indskudskonto ikke er udtryk for medtagelse af privat gæld i virksomhedsøkonomien og hvor værnsreglen, efter vores opfattelse, vil medføre urimeligheder.

Den første situation er den, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende omdanner en del af sin virksomhed til kapitalselskab, og dermed skal anvende regelsættet i virksomhedsskattelovens § 16 a.

Det følger af virksomhedsskattelovens § 16 a, stk. 2, at der med virkning fra omdannelsesårets begyndelse skal overføres et beløb fra indskudskontoen til den private mellemregningskonto, hvorefter vederlaget for den omdannede virksomhed kan hæves ud i privatøkonomien, uden at skulle konteres som en hævning og dermed uden at denne tvangshævning bliver en hævning i hæverækkefølgen.

Beløbet, som skal tvangshæves, opgøres som kontantværdien af vederlaget for virksomheden, nærmere bestemt den kontante nettohandelsværdi.

Det faktum, at det er handelsværdien, som fragår på indskudskontoen, vil i mange virksomhedsomdannelser, hvor den erhvervsdrivende omdanner selve virksomheden og beholder en fast ejendom med henblik på udlejning til selskabet, jf. § 2, stk. 1, nr. 2 i lov om skattefri virksomhedsomdannelse, få den konsekvens, at der fremkommer negativ indskudskonto.

Hvis indskudskontoen i sådanne situationer bliver negativ, vil lovforslaget få den effekt, at den erhvervsdrivende ikke kan opspare overskud i sin virksomhedsøkonomi af sin ejendomsudlejning.

Denne, efter vores mening, utilsigtede virkning kan løses på to måder. Enten ved at vederlaget for virksomheden opgøres på grundlag af de skattemæssige værdier eller ved, at en negativ indskudskonto, som opstår ved delomdannelser, må nulstilles.

Hvis løsningen må blive, at indskudskontoen i sådanne situationer må nulstilles, vil dette kunne effektueres med en supplerende og korresponderende regel i virksomhedsskattelovens § 3, hvorefter en negativ indskudskonto, opstået i forbindelse med skattefri delomdannelse, kan nulstilles, hvis de almindelige betingelser for nulstilling i øvrigt er opfyldt.

Den anden situation er den, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende afstår en del af sin virksomhed, jf. virksomhedsskattelovens § 15, stk. 3 eller ophører med at drive én af flere virksomheder, og i tilknytning hertil vælger at anvende regelsættet i virksomhedsskattelovens § 15 a.

Det følger af virksomhedsskattelovens § 15 a, stk. 1, at der med virkning fra salgsårets/ophørsårets begyndelse overføres et beløb fra indskudskontoen til den private mellemregningskonto, hvorefter vederlaget for den solgte/ophørte virksomhed kan hæves ud i privatøkonomien, uden at skulle konteres som en hævning og dermed uden at denne hævning bliver en hævning i hæverækkefølgen.

Beløbet skal opgøres som det kontante nettovederlaget for virksomheden, nærmere bestemt den kontantomregnede friværdi, opgjort til handelsværdi.

Det faktum, at det er handelsværdien, som fragår på indskudskontoen, vil i mange delsalg få den konsekvens, at der vil fremkomme negativ indskudskonto.

Hvis indskudskontoen i sådanne tilfælde bliver negativ, vil lovforslaget få den effekt, at den erhvervsdrivende ikke kan opspare overskud af sin/sine fortsættende virksomheder.

Denne utilsigtede virkning kan, ligesom anført ovenfor for så vidt angår delvis virksomhedsomdannelse, løses på to måder. Enten ved at vederlaget for virksomheden opgøres på grundlag af de skattemæssige værdier eller ved, at indskudskontoen må nulstilles.

Hvis løsningen må blive, at indskudskontoen i sådanne situationer må nulstilles, vil dette kunne effektueres med en supplerende og korresponderende regel i virksomhedsskattelovens § 3, hvorefter en negativ indskudskonto, opstået i forbindelse med delsalg/delvist ophør, må nulstilles, hvis de almindelige betingelser for nulstilling i øvrigt er opfyldt.

Sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsøkonomien

Det foreslås, at der indsættes en værnsregel, som et nyt stykke 6 i virksomhedsskattelovens § 10, som går ud på, at sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsøkonomien for gæld i privatøkonomien, skal anses for en hævning med et til sikkerhedsstillelsen svarende beløb, med virkning fra og med den 11. juni 2014.

Formålet med reglen er, at selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan opspare virksomhedens overskud mod betaling af foreløbig virksomhedsskat og stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for en kassekredit i et pengeinstitut, som placeres i privatøkonomien, med den virkning, at hævning til privatforbrug ikke er en hævning i virksomhedsøkonomien.

Værnsreglen vil ramme selvstændigt erhvervsdrivende som allerede har etableret virksomhedsordning og nye selvstændigt erhvervsdrivende, som ud i fremtiden vil etablere virksomhed og gøre brug af virksomhedsordningen.

For de allerede etablerede virksomhedsordninger vil sikkerhedsstillelse fra og med den 11. juni 2014 skulle konteres som en hævning, typisk med den konsekvens, at årets hævning overstiger årets overskud og konto for opsparet overskud, hvorved der ikke kan foretages opsparing mod betaling af foreløbig virksomhedsskat og at der skal ske endelig personlig beskatning af tidligere års opsparede overskud.

Hvis sikkerhedsstillelsen er større end årets overskud og konto for opsparet overskud, vil sikkerhedsstillelsen påvirke indskudskontoen, som i visse tilfælde vil blive negativ med den konsekvens, at der ikke for efterfølgende år kan foretages opsparing af indkomst i virksomhedsøkonomien.

Det anføres til sidst i punkt 3.3.1 i bemærkningerne til lovforslaget, at der ikke ses at foreligge praksis omkring den skitserede model med sikkerhedsstillelse og at retstilstanden derfor er uafklaret.

Det faktum, at Skatteministeren i en række svar til Folketingets skatte- og afgiftsudvalg i forbindelse med behandlingen af lovforslag L 107 i folketingssamlingen 1985-86, har præciseret retsstillingen, har netop medvirket til, at retstilstanden på området omkring sikkerhedsstillelser har været afklaret, idet det har været legalt at optage private lån med sikkerhed i aktiver placeret i virksomhedsøkonomien.

Det anføres i punkt 4.2 i bemærkningerne til lovforslaget, at selvstændigt erhvervsdrivende skal have overført værdier fra virksomhedsøkonomien til privatøkonomien, hvis aktiver i virksomhedsøkonomien stilles til sikkerhed for lån i privatøkonomien, men det fremgår ikke klart og entydigt af bemærkningerne hvordan en sådan sikkerhedsstillelse skal måles.

Det er derfor, ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt, væsentligt, at Ministeriet forholder sig til, om der skal måles på aktivsiden eller på passivsiden, og om der alene skal ske måling på det tidspunkt, hvor der etableres sikkerhedsstillelse, ligesom det er af betydning, om en formindskelse af en sikkerhedsstillelse, fx når maksimum på en kassekredit, nedskrives, hvis reglen skal give mening, i så fald skal behandles som et indskud, og om et sådan indskud må modregnes i hævningen efter et nettoprincip.

Dette fører os til at omtale et tilbagevendende problem, hvor bruttoopgørelse af hævninger og indskud medfører en åbenbar urimelighed, og som vi i samme forbindelse vil henlede opmærksomheden på.

Problemet opstår når en selvstændigt erhvervsdrivende, som anvender virksomhedsordningen, påbegynder udlejning af fast ejendom, som hidtil har tjent til privat beboelse for den erhvervsdrivende, idet ejendommen skal indskydes over egenkapitalen og tillægges som indskud på indskudskontoen, mens en i ejendommen værende prioritetsgæld, skal behandles som en hævning, typisk med den konsekvens, at der ikke kan ske opsparing i det indeværende år og at tidligere års opsparede overskud kommer til endelig personlig beskatning.

Et tilsvarende problem opstår – bare med modsat "fortegn" – når fast ejendom overgår fra erhvervsmæssig til privat benyttelse. Efter bruttometoden kvalificeres udtræk af ejendommen som en hævning og udtræk af prioritetsgælden som et indskud.

Disse urimeligheder kunne, efter vores opfattelse, samtidig løses ved, at man åbner op for, at ejendomme og prioritetsgæld kan indarbejdes efter et nettoprincip eller ved at hævningen i sådanne tilfælde ikke er en hævning, som skal tages i betragtning i relation til overskudsdisponering.

Det fremgår heller ikke af lovforslaget, hvordan en sikkerhedsstillelse i et blandet aktiv, fx i en landbrugsejendom, som også omfatter stuehuset der er placeret i privatøkonomien, skal håndteres, ligesom det heller ikke fremgår, hvordan en variabel sikkerhedsstillelse, hvor banken har pant for den til enhver tid værende restgæld, fx ved virksomhedspant, hvor en indbetaling fra en debitor øger værdien af pantet og hvor betaling af en kreditor formindsker værdien af pantet.

Det faktum, at værnsreglen skal omfatte sikkerhedsstillelse fra og med den 11. juni 2014, vil medføre, at der for indkomståret 2014 i visse situationer skal opgøres overskud og hævninger/hæverækkefølge for to delperioder. Dette virker ikke hensigtsmæssigt, og vil i praksis være forbundet med en øget revisorregning. Hvis vores synspunkt om, at gæld med pant i virksomhedsaktiver, skal placeres i virksomhedsøkonomien, jf. nedenfor, vil der ikke nødvendigvis skulle udarbejdes overskud og overskudsdisponering for to delperioder, idet man i så fald kunne indføre en overgangsregel, hvorefter at hævninger på en privat kassekredit med pant i virksomhedsaktiver, fra og med den 11. juni 2014, skal akkumuleres og medregnes i hævningerne. Lovforslagets værnsregel mod opsparing i virksomhedsøkonomien og privat kassekredit til privatforbruget i privatøkonomien kan efter vores opfattelse løses på en anden måde.

En løsning kunne være, at hævningen konteres, når pengene fra et lån anvendes til privatforbrug, og som vi ser problemstillingen, vil man kunne opnå den samme effekt, hvis det bliver et krav, at gæld med pant i virksomhedens aktiver skal være placeret i virksomhedsøkonomien. I så fald vil det private forbrug af disse lån skulle konteres som en hævning og herefter vil den anvendte "trafik", hvor privatforbruget hæves på en privat kassekredit, og dermed ikke er en hævning i virksomhedsøkonomien, være løst – og da på en mere smidig måde.

Særskilt sats for rentekorrektion

Det faktum at der fra og med indkomståret 2015 indføres en særlig rentekorrektionssats, som er 3 procentpoint højere end kapitalafkastsatsen virker som et fornuftigt tiltag i relation til genoprettelse af den "selvkontrollerende effekt".

Bagatelgrænsen

Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 6, at der bliver indsat en bagatelgrænse, hvorefter en negativ indskudskonto tillagt sikkerhedsstillelse pr. 11/6 2014, som ikke overstiger 100.000 kr. (500.000 kr., som er kommet frem i forbindelse med vækstpakken), vil få den virkning, at værnereglerne ikke finder anvendelse, ligesom det anføres, at værdien pr. 11/6 2014 får karakter af en form for indgangsværdi, idet en efterfølgende hævning på indskudskontoen vil få den virkning, at overgangsreglen ikke længere kan finde anvendelse.

Da indskudskontoen som ovenfor anført (ved delomdannelse og delsalg) kan blive negativ på andre måder end ved medtagelse af privat gæld i virksomhedsøkonomien, kan vi – også i relation til overgangsreglen – anbefale, at negativ indskudskonto, som efter de gældende regler kan opstå ved delomdannelse og delsalg, i sådanne tilfælde, må nulstilles, hvis de almindelige betingelser for nulstilling i øvrigt er opfyldt.

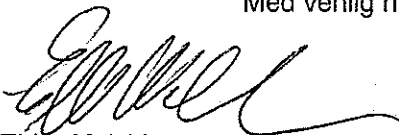
Omvalg af selvangivelsesdispositioner for 2013

Da lovforslaget først bliver vedtaget i september måned 2014, og da ændringerne kan få karakter af skærpet lovgivning med tilbagevirkende kraft, kan vi anbefale, at der i § 2 indsættes et stykke 6, hvorefter der åbnes op for omvalg af u hensigtsmæssige selvangivelsesdispositioner for indkomståret 2013, og at der bør være mulighed for, at et sådan omvalg kan finde sted frem til det tidspunkt, hvor selvangivelsen for indkomståret 2014 afleveres, dog senest den 1/7 2015.

---oOo---

Vi stiller os gerne til rådighed i det videre forløb, hvis vores synspunkter ønskes uddybet nærmere.

Med venlig hilsen

Ebbe Melchior
Adm. direktør, cand.jur.

Ole Aagesen
Tax Partner

Til Skatteministeriet

Skatteudvalget**Formand:****Jesper Kiholm****Skattecenter Tønder****Pioner Allé 1****6270 Tønder****Telefon: 72 38 94 68****E-mail: jesper.kiholm@skat.dk****Tønder, den 9. juli 2014****Høringssvar til forslag til lov om ændring virksomhedsskatteloven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen)**

SRF Skattefaglig Forening takker for det modtagne materiale og har følgende bemærkninger:

Generelt

SRF hilser det velkomment, at der med lovforslaget foretages indgreb mod den utilsigtede udnyttelse af virksomhedsordningen ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen eller ved at stille sikkerhed for privat gæld.

Kontrol med værnsreglerne

Det er SRFs opfattelse, at virksomhedsskatteloven med lovforslaget bliver yderligere kompliceret med deraf følgende muligheder for fejl.

SRF er dog opmærksom på, at denne komplicering kan henføres til, at lovforslaget skal have virkning fra lovforslagets fremsættelse for at undgå den nærliggende risiko for tab af et ikke ubetydeligt beløb for statskassen.

For at sikre at disse værnsregler opfylder deres formål, finder SRF, at det bør indtænkes, hvilke tiltag, der skal iværksættes for at sikre en effektiv kontrol af lovforslagets indhold, hvilket eksempelvis kan ske i form af krav om indsendelse af specifikke oplysninger om virksomhedsordningen ved indsendelse af selvangivelse.

SRF finder dette væsentligt, da der med lovforslaget netop sker et indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen

Det må forventes, at der særligt for indkomståret 2014 vil være øgede administrative byrder for så vel erhvervsdrivende/rådgiver som SKAT på grund af de beskrevne krav i lovforslagets § 2 om delårsopgørelse i visse situationer.

Også for de efterfølgende indkomstår vil der dog være baggrund for øget kontrol af, om opsparring af overskud er foretaget korrekt i forhold til eventuel negativ indskudskonto og sikkerhedsstillelse.

Ejendomme, der anvendes både privat og erhvervsmæssigt

Det er SRFs opfattelse, at der vil være spørgsmål om fortolkning af det fremsendte lovforslag for den gruppe af skatteydere, der anvender virksomhedsordningen, og hvor der ejes ejendom, der benyttes både privat og erhvervsmæssigt, således at den erhvervsmæssige del indgår i virksomheden og den private del indgår i privatøkonomien.

Hvis den skattepligtige optager et lån med sikkerhed i ejendommen, vil sikkerheden være givet i hele ejendommen og ikke kun i henholdsvis den erhvervsmæssige eller private del af ejendommen. Hvis låneprovenuets anvendes på boligdelen, vil det blive aktuelt at overveje om der er givet sikkerhed i de aktiver, der indgår i virksomheden.

Gruppen af skatteydere med blandet benyttet ejendom (f.eks. landbrug) er relativt omfangsrig, så det må være relevant at man i lovforslaget forholder sig til dette spørgsmål.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Formand for SRF Skattefaglig Forenings Skatteudvalg

Skatteministeriet
Nikolai Eigtneds Gade 28
1402 København K

Att. Mogens Jonas Rasander og Sune Fomsgaard
juraogsamfundsoekonomi@skm.dk, sf@skm.dk og
mir@skm.dk

9. juli 2014

Høringssvar til lovforslag nr. L 200 om ændring af virksomhedsskatteloven

(Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.)

Landbrug & Fødevarer kvitterer hermed for at have modtaget lovforslag nr. L 200 til lov om ændring af virksomhedsskatteloven i høring.

Landbrug & Fødevarer anerkender fuldt behovet for at lukke et hul i skattelovgivningen, men forslaget er udformet alt for generelt og rammer en lang række erhvervsvirksomheder, der har brugt virksomhedsordningen, som den var tiltænkt, siden ordningen blev etableret i 1980'erne.

Det er derfor Landbrug & Fødevarers klare og entydige anbefaling, at forslaget tages af bordet i sin nuværende form. Hvis forslaget gennemføres som planlagt, vil det være en katastrofe for landbruget og vil virke stik modsat alle de intentioner om vækst i landbruget og hele fødevareklyngen, som regeringen har arbejdet seriøst med at få gennemført de seneste år. De væksttiltag, der er besluttet og gennemført i de senere år bl.a. i regi Vækstplan Fødevarer, vil dermed være helt ligegyldige i forhold til konsekvenserne for danske landbrugsvirksomheder af dette forslag, idet:

- Forslaget om negativ indskudskonto berører ca. 12.500 landmænd i forslagets foreliggende form. Tages der højde for justeringerne, der følger af regeringens rammeaftale med Venstre, vil ca. 9.500 landbrug blive ramt.
- Forslaget om sikkerhedsstillelse berører potentielt op mod alle 40.000 landbrugsvirksomheder, afhængig af den endelige udmøntning af rammeaftalen.
- Forslaget kan herudover føre til store og utilsigtede tab i den finansielle sektor, særligt mindre banker med stor eksponering på landbrug i Danmarks yderområder, fordi det rammer de landmænd, der gennem krisen har kørt med underskud og først de senere år har fået næsen oven vande. Lovforslaget vil dermed uundgåeligt forringe landbrugssektorens mulighed for fremtidig finansiering, og følgelig virke direkte imod de politiske ønsker og tiltag om bedre finansieringsforhold for landbruget.
- Skatteministeriets mildest talt manglende overblik over, hvor mange og hvilke sektorer og virksomheder forslaget rammer, vidner om, at lovindgrebet ikke er gennemtænkt og færdigarbejdet, før det er fremsat i Folketinget med umiddelbar ikrafttræden 11. juni 2014. Lovforslaget befinder sig dermed den grovere kategori af lovsjusk og efterlader Folketingets partier med et meget ringe grundlag for at træffe beslutninger på et oplyst og fagligt gennearbejdet grundlag.

- Dette understøttes af, at lovforslaget i den grad bærer præg af, at Skatteministeriet ikke på forhånd har sat sig ind i, hvordan kreditgivning og sikkerhedsstillelse mellem finansielle institutter og deres erhvervskunder foregår.
- Der er i lovforslaget ingen reelle opgørelse over administrative og økonomiske konsekvenser. Landbrug & Fødevarer vurderer, at der vil opstå et ikke ubetydeligt dødvægtstab, hvis lovforslaget gennemføres som fremsat. Alene behovet for at få udarbejdet delårsopgørelser pr. 11. juni 2014 kan indebære en ekstra administrativ udgift for danske virksomheder på ca. 1,7 mia. kr., som pt. ikke fremgår af forslaget. Denne opgørelse er konservativt sat og tager ikke højde for de omkostninger de vil komme i forbindelse med helt nødvendige selskabsmæssige og kreditmæssige omlægninger, der vil opstå som følge af lovforslaget.

Det foreliggende forslag, inkl. justeringerne i rammeaftalen, indebærer således uoverskuelige konsekvenser for landbruget, bankerne og samfundet.

Dertil kommer, at indgrebet reelt indebærer lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvilket er retssikkerhedsmæssigt stærkt problematisk for de tusindvis af virksomheder, der har anvendt ordningen i overensstemmelse med dens hensigt.

Landbrug & Fødevarer anbefaler derfor stærkt, at lovforslaget udsættes, til man finder en model, der mere præcist kan ramme det ønskede politiske mål.

Overordnede bemærkninger til lovforslaget

Skattehuller bør lukkes med præcision – et bredt indgreb kan have uoverskuelige konsekvenser

Skatteministeren offentliggjorde 11. juni 2014 lovforslag nr. L200 om stramning af virksomhedsordningen. Lovforslaget er fremsat i Folketinget samme dag, som det er sendt i ekstern høring. Regeringen ønsker med forslaget at afskaffe "den mere planlagte udnyttelse" af virksomhedsordningen og herved sikre, at selvstændige, der anvender virksomhedsordningen, ikke kan udnytte ordningen utilsigtet i strid med den oprindelige hensigt.

Regeringens rammeaftale med Venstre d. 17. juni 2014 indebærer visse justeringer i forhold til det foreliggende forslag. Desværre er disse justeringer slet ikke tilstrækkelige til at forhindre de problemer, som lovforslaget indebærer.

Regeringens indgreb – med de aftalte justeringer i rammeaftalen - indeholder disse fire elementer:

- Det vil ikke længere være muligt for virksomheder med en negativ indskudskonto at spare op under virksomhedsordningen.
- Hvis aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, fremover stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses et tilsvarende beløb for hævet af den selvstændige. Sikkerhedsstillelsen for de private lån kan dog afvikles over tre år. Efter rammeaftalen skal der findes en løsning på de situationer, hvor blandet benyttede bygninger (egentlig blandet benyttede ejendomme) stilles til sikkerhed for lån.
- Rentekorrektionen forhøjes med 3 pct.-point
- En bagatelgrænse på 500.000 kr. for negativ indskudskonto og evt. sikkerhedsstillelse på fremsættelsesdagen

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at det er naturligt at gribe ind, hvis skatteregler bøjes og anvendes stik imod intentionen. Men det bør udelukkende være den utilsigtede udnyttelse, der rammes af indgreb.

Lovforslaget tager ikke højde for, at landbruget siden midten af '80-erne har brugt virksomhedsordningen som skatteberegningsmodel – helt i tråd med Skatteministeriets vejledning på området. Lovforslagets konsekvenser for landbruget er helt fraværende i forslaget.

Forslaget vil reelt betyde, at ca. 9.500 landmænd skal bringe deres indskudskonto i nul. Hovedparten af landmændene vil umuligt kunne låne penge til dette – og hvis de kan låne, bliver de fanget af, at de skal stille sikkerhed for den private gæld, der skal bruges til at skyde ind for at nulstille indskudskontoen i virksomhedens aktiver.

Dertil kommer de skattemæssige konsekvenser af indgrebet overfor sikkerhedsstillelse for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen. Med rammeaftalen af 17. juni 2014 gives der mulighed for over tre år at afvikle sikkerhedsstillelsen for disse lån. Dette hjælper de landbrug, der har mulighed for at omlægge til lån uden sikkerhed i virksomhedens midler. Landbrug, der ikke har denne mulighed, vil fortsat blive ramt.

Ud over de direkte konsekvenser for landbruget kan forslaget føre til utilsigtede tab for banksektoren og pengeinstitutter, fordi det rammer de landmænd, der gennem krisen har kørt med underskud og først de senere år har fået næsen oven vande. Det vil derfor påvirke den finansielle sektors nedskrivningsbehov på landbrug i negativ retning med den efterfølgende konsekvens, at kreditgivningen til landbrug nødvendigvis vil blive yderligere opstrammet.

I stedet for et målrettet indgreb har Skatteministeriet således i dette tilfælde valgt en model, som ikke kun rammer de ønskede uhensigtsmæssige situationer, men som rammer en meget bred kreds af virksomheder – med uoverskuelige konsekvenser til følge.

Landbrug & Fødevarer mener derfor, at lovforslaget bør udsættes, til man finder en model, der mere præcist kan ramme det ønskede politiske mål. Gennemføres forslaget som planlagt, vil det være en katastrofe for landbruget og for de lokale banker, der i forvejen har stor eksponering på landbrug. Dette uddybes nærmere i det følgende.

Lovforslaget rammer langt bredere end forudsat – og et langt højere antal virksomheder end angivet
Virksomhedsskattebogen blev vedtaget i 1986 med virkning fra og med indkomståret 1987. Loven har bl.a. til formål at sikre, at erhvervsdrivende opnår fuld fradragsret for erhvervsmæssige renteudgifter, at erhvervsdrivende har mulighed for at foretage en udjævning af svingende indkomster, og at erhvervsdrivende har mulighed for at spare op i virksomheden til en lav foreløbig skat, svarende til selskabsskattesatsen, med henblik på konsolidering af virksomheden.

Virksomhedsordningen virker som et alternativ til at drive en erhvervsvirksomhed i selskabsform, idet det fra lovgivers side har været hensigten, at der ikke skal være skattemæssig forskel på at drive en erhvervsvirksomhed i personligt regi og i selskabsform.

Mange erhvervsdrivende bruger virksomhedsordningen efter ordningens oprindelige formål. Det gælder også tusindvis af landmænd. En af de store fordele ved ordningen er, at der via opsparingsord-

ningen kan ske en udjævning af svingende indkomster, således at skattebetalingen ikke bliver uforholdsvis høj i perioder, hvor indtjeningen er god, når indtjeningen set over en længere årrække er på et lavere niveau. En anden fordel er, at den del af overskuddet, der bliver i virksomheden, kan anvendes til erhvervsmæssige investeringer, udbygning og konsolidering af virksomheden.

Landbrugserhvervet er kendetegnet ved, at indtjeningen ofte er meget svingende. Dette kan bl.a. tilskrives vejrets indflydelse på høstresultatet og de meget svingende priser på bl.a. kød og plante-produkter. Som følge heraf har en lang række landmænd anvendt opsparingsmuligheden i virksomhedsordningen.

Ifølge lovforslaget er der i alt 175.000 erhvervsdrivende, der i 2012 har anvendt virksomhedsordningen, hvoraf ca. 44.000 foretog virksomhedsopsparing med en lav foreløbig skat. Det vurderes i forslaget, at ca. 2.000 personer formodes at udnytte ordningen utilsigtet.

Imidlertid viser Landbrug & Fødevarers data fra landbrugets regnskabssystem, at lovforslaget ikke blot vil ramme de få tusinde, som forslaget tilsigter at ramme. Også tusindvis af landmænd, der bruger virksomhedsordningen efter dens oprindelige formål, bliver ramt.

Blandt Landbrug & Fødevarers medlemmer vil der være mere end 9.500 virksomheder, der bliver ramt af den del af forslaget, der vedrører negativ indskudskonto. Uden de aftalte justeringer som følge af rammeaftalen af 17. juni 2014, vil ca. 12.500 landmænd blive ramt – alene af forslagets ændringer vedrørende den negative indskudskonto.

Herudover har den altovervejende del af landmændene sikkerhedsstillelser, hvor der stilles sikkerhed i virksomhedens aktiver for gæld, der ikke er med i virksomhedsordningen. Disse landmænd – dvs. potentielt op mod 40.000 landbrugsvirksomheder - vil alle blive berørt af den foreslåede regel om begrænsning af opsparingsmulighed. Det gælder uanset, at en stor del af sikkerhedsstillelserne ikke vedrører privat gæld, men investering i aktiver, der ikke indgår i virksomhedsordningen – men som ikke af den grund er private. Dette gælder bl.a. investering i aktier og anpartar i selskaber, der driver erhvervsmæssig landbrugsvirksomhed.

Årsagen til dette er, at det almindeligt, at bankerne ønsker sikkerhed i både private eller erhvervsmæssige aktiver. Herudover er det også almindeligt, at bankerne ønsker sikkerhed for mere end lånets værdi.

For så vidt angår rentekorrektionen antages det, at ændringen af satsen vil påvirke skattebetalingen for i hvert fald 10.000 landbrugsvirksomheder. Dette gælder både rentekorrektion beregnet efter virksomhedsskattelovens § 11, stk. 1 og 2.

Trods bedring i økonomien er landbruget fortsat kendetegnet ved en væsentlig andel bedrifter, der er under betydeligt økonomisk pres, og hvor banker og pengeinstitutter har høj risiko for at tabe deres penge ved en konkurs. Andelen af bedrifter, som ikke er i stand til at generere tilstrækkelig indtjening, vil stige væsentligt ved et øget pres på likviditeten. Et øget likviditetskrav på fx 500.000 kr. vil således øge andelen af landbrug, der ikke er i stand til at skabe positiv likviditet fra ca. 15 pct. til ca. 27 pct., jf. tabellen nedenfor. Dertil kommer andre landbrug, der vil blive ramt af ordningen.

Som det fremgår ovenfor, kan lovforslaget bidrage til at sætte disse bedrifter under betydeligt pres – med væsentlig risiko for banker og pengeinstitutter til følge.

Udviklingen i heltidslandbrug, der mister evnen til at skabe likviditetsoverskud ved forringet likviditet

Forringelse af likviditet, kr.:	Udgangspunkt	100.000	200.000	300.000	400.000	500.000
Andel, der yderligere mister evnen til at skabe positiv likviditet, pct.:		2,7	2,3	2,2	2,4	2,2
Akkumuleret andel med likviditetsunderskud, pct.	15,4	18,1	20,4	22,6	25,0	27,2
Akkumuleret antal med likviditetsunderskud	1.710	2.015	2.260	2.505	2.775	3.019

Kilde: Videncentret for Landbrug

Stærkt underestimerede administrative og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at indgrebet ikke har nogen administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dette må betragtes som et væsentligt fejlskøn og kan kategoriseres som decideret sjusk i det lovforberedende arbejde. Det er under al kritik, at et lovforslag bliver fremsat i Folketinget med umiddelbar retsvirkning, uden at Skatteministeriet har ulejliget sig med at foretage en administrativ og økonomisk beregning på et forslag, der er så indgribende.

Det er eksempelvis Landbrug & Fødevarers vurdering, at de delopgørelser, der skal udarbejdes som følge af forslagens ikrafttræden pr. 11. juni 2014, i gennemsnit vil koste en landmand mellem 8.000-10.000 kr. at tilvejebringe. Dette vil svare til en samlet omkostning for de 175.000 brugere af virksomhedsordningen på ca. 1.750 mio. kr.

Da det er meget omkostningstungt og vanskeligt administrerbart for virksomhederne at udarbejde en korrekt delårsopgørelse, foreslår Landbrug og Fødevarer, at denne udgår, og at ikrafttrædelsestidspunktet for lovændringen udskydes til 1. januar 2015. Se nærmere herom under punktet om delopgørelser.

Dertil kommer en række andre erhvervsøkonomiske konsekvenser, nødvendige selskabsmæssige omstruktureringer af landbrug og virksomheder, etablering af nye lån mv. Niveauet på 1.750 mio. kr. vurderes på denne baggrund at være lavt sat.

Væsentligst er dog naturligvis de økonomiske konsekvenser af lovforslagets grundlæggende ændring i en veletableret skatteberegningsmodel, der for langt hovedparten af landbrug anvendes i overensstemmelse med ordningens oprindelige hensigter. Som tidligere nævnt er de økonomiske konsekvenser heraf, herunder de afledte konsekvenser for bankerne, helt uoverskuelige.

Som bilag til dette høringssvar vises 3 eksempler på landbrug, der må antages at blive ramt af lovforslaget i dets nuværende form, således at landbrugene forhindres i at foretage virksomhedsopsparring til selskabsskattesatsen. Der er tale om eksempler med udgangspunkt i konkrete bedrifter, der alle viser, at forslaget rammer helt almindelige erhvervsdrivende, som helt i overensstemmelse med intentionerne i lovgivningen, har brugt lovreglerne i virksomhedsordningen som skatteberegningsmodel.

Konkrete bemærkninger og ændringsforslag til de enkelte elementer i lovforslaget

Som nævnt mener Landbrug & Fødevarer, at lovforslaget bør udskydes og erstattes af en mere målrettet model.

I det omfang regeringen vælger at arbejde videre med det konkrete forslag, er det Landbrug & Fødevarers anbefaling, at indgrebet bør målrettes på en række punkter. Bl.a. bør der tages højde for nedenstående problemstillinger, som gennemgås nærmere i det følgende:

1. Mulighed for at opgøre indskudskontoen pr. 11/6 2014 eller 1/1 2015
2. Også realkreditlignende banklån bør omfattes i en løsning - ikke alene realkreditlån
3. Problemstillinger vedrørende sikkerhedsstillelse for privat gæld med virksomhedens aktiver bør håndteres
4. Problemstillinger vedr. sikkerhedsstillelse med andre blandede aktiver bør håndteres
5. Erhvervsmæssige investeringer bør kunne indgå i ordningen
6. Omfanget af delopgørelser bør afklares
7. Satsen for rentekorrektion bør være retvisende
8. Der bør etableres et vindue til omvalg som en overgangsordning
9. Eventuel sikkerhedsstillelse for skatteforskellen
10. Ikrafttrædelsestidspunktet bør udskydes til 1. januar 2015
11. Uklarhed omkring overgangsbestemmelser om negativ indskudskonto bør håndteres
12. Uklarheder om begrænsning af opsparingsmulighederne ved negativ indskudskonto bør håndteres
13. Utilsigtede konsekvenser ved delvis skattefri virksomhedsomdannelse

Ad 1. Mulighed for at opgøre indskudskontoen pr. 11/6 2014 eller 1/1 2015

Lovforslaget indebærer en voldsom indgriben i rammene og handlemulighederne for de virksomheder, der i dag anvender ordningen efter hensigten. Det er Landbrug & Fødevarers anbefaling, at der indføres en mulighed for at opgøre indskudskontoen pr. 11/6 2014 eller 1/1 2015.

Det foreslås i lovforslaget, at muligheden for at lade virksomhedens overskud blive opsparet i virksomhedsordningen mod betaling af en foreløbig virksomhedsskat begrænses til tilfælde, hvor indskudskontoen er nul eller positiv. Der foreslås dog indført en overgangsregel med en bagatelgrænse. Formålet med den foreslåede regel er at sikre, at erhvervsdrivende ikke kan indskyde privat gæld med henblik på at bruge virksomhedens midler til at afdrage på gælden og dermed indirekte foretage en forlods hævning af kommende indkomstårs overskud i virksomheden uden beskatning som personlig indkomst.

Forslaget bygger på den (forkerte) formodning, at en gældspost, der oprindeligt blev placeret i virksomheden for måske mange år siden, må være privat, når indskudskontoen ved placeringen blev negativ – uanset at der senere er sket en tilvækst af aktivernes værdi (f.eks. en stigning i besætnings værdi), der medfører, at aktiverne nu overstiger gælden i virksomhedsordningen.

Ifølge lovforslaget begrænses muligheden for at spare op i virksomheden, når blot indskudskontoen er negativ.

Indskudskontoen opgøres ifølge lovens kapitel 2 ved opstart af virksomhedsordningen (lovens § 3, stk. 2). Den opgøres som værdien af indskudte aktiver med fradrag af gæld (lovens § 3, stk. 3). Fast

ejendom medregnes i indskudskontoen med den kontante anskaffelsessum eller ejendomsværdien, og driftsmidler til den uafskrevne saldo­værdi (lovens § 3, stk.4).

Efter lovens § 3, stk. 5 kan en negativ indskudskonto nulstilles, hvis det dokumenteres, at alle de til virksomheden hørende aktiver og gældsposter er medregnet i kontoen, og at den medregnede gæld er erhvervsmæssig.

Indskudskontoen reguleres årligt ved indkomstårets udløb. Ved reguleringen tillægges årets indskud, mens overførsel til den skattepligtige af værdier, der ikke er overskud, fradrages (lovens § 3, stk. 6).

Indskudskontoen i en landbrugsvirksomhed er typisk sammensat af følgende hovedposter:

- en historisk ejendomsværdi
- den uafskrevne saldo­værdi for driftsmidler i startåret for virksomhedsordningen
- en besætningsværdi opgjort ud fra nogle gennemsnitsværdier (normalhandelsværdier), fastsat i startåret for virksomhedsordningen.

Disse historiske værdier nedsættes herefter med gældsposter, f.eks. kreditforeningslån og banklån.

Ifølge lovforslaget sker der begrænsning af mulighederne for opsparing af overskud, uanset hvordan den negative indskudskonto er opgjort og uanset, på hvilket tidspunkt den negative indskudskonto er opgjort.

Meget ofte vil den indskudskonto, der fremgår af skatteregnskabet her i 2014, være en "historisk" indskudskonto, idet der typisk ikke sker nogen regulering af kontoen år for år. Indskudskontoens størrelse er således typisk udtryk for et historisk øjebliksbillede af erhvervsformuens størrelse.

Der er eksempler på indskudskonti, der var negative ved den erhvervsdrivendes påbegyndelse af virksomhedsordningen for f.eks. 20 år siden, hvor indskudskontoen i dag stadig er negativ og endda med samme beløb som for 20 år siden.

I nogle situationer er indskudskontoen ikke blevet nulstillet ved opstarten af virksomheden, fordi det ikke havde betydning for beregning af rentekorrektion, om der skete nulstilling. Der sker jo ikke beregning af rentekorrektion af negativ indskudskonto, hvis kapitalafkastgrundlaget er positivt, ligesom rentekorrektion af negativ indskudskonto begrænses til størrelsen af netto­renteudgifterne i virksomheden.

Det bemærkes i den forbindelse, at ved indførelsen af virksomhedsskatteloven, skulle der ikke beregnes rentekorrektion efter virksomhedsskattelovens § 11, stk. 1, når der var positivt kapitalafkastgrundlag ultimo indkomståret, jf. Lov 1986-03-19 nr. 144 om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende.

Ved indkomstårets slutning i 1987 var der i mange tilfælde positivt kapitalafkastgrundlag ultimo indkomståret som følge af de løbende investeringer på ejendommen, som ikke påvirker indskudskontoen, med mindre der er tale om et reelt indskud eller en hævning. De påvirker alene kapitalafkastgrundlaget.

I mange situationer er en "gammel historisk" negativ indskudskonto blevet overhalet af et kapitalafkastgrundlag, der i dag er positivt.

I eksempel 2 i bilag 1 er vist et konkret eksempel på en virksomhed, der blev etableret for 12 år siden. Dengang var indskudskontoen negativ med knap 2 mio. kr. Denne indskudskonto er ved udgangen af 2013 uændret, dvs. negativ med knap 2 mio. kr. Der er ikke sket regulering af kontoen i de 11-12 år, der er gået siden starten af virksomhedsordningen. Kapitalafkastgrundlaget (svarer til erhvervsformuen) er derimod pr. 31. december 2013 positivt med 9,8 mio. kr.

Efter Landbrug & Fødevarers opfattelse forekommer det urimeligt, at der i en situation som ovenstående skal ske begrænsning af opsparingsmulighederne. De erhvervsmæssige aktiver målt i dag overstiger jo langt den gæld, der i dag er placeret i virksomheden. Det er derfor svært at se, at der i en sådan situation er tale om placering af privat gæld i virksomheden.

Hvis ejeren i ovennævnte eksempel i stedet for 2002 havde påbegyndt anvendelsen af virksomhedsordningen f.eks. i 2010, ville han – med samme placering af aktiver og gældsposter som i 2002 – kunne opføre en indskudskonto på et stort positivt millionbeløb.

Hvis lovforslaget fastholdes, vil en erhvervsdrivende, der oprindeligt måske nok havde placeret for meget gæld i virksomheden, men som med de dagsaktuelle værdiforhold har en positiv erhvervsformue, helt urimeligt blive frataget muligheden for at foretage den indkomstudjævning, som jo var et af hovedformålene med virksomhedsordningen.

En fastholdelse af lovforslaget i dets nuværende form vil af mange blive betragtet som lovgivning med tilbagevirkende kraft. Således var placeringen af gæld, der blev foretaget i 2002, helt i overensstemmelse med gældende skatteregler. Dette fremgår da også af lovforslagets bemærkninger. Hvis lovforslaget fastholdes, vil ejeren blive fanget med 12 års tilbagevirkende kraft, medmindre han har mulighed for at foretage et indskud på ca. 2 mio. kr. i 2013 eller 2014.

Såfremt der ønskes en begrænsning af opsparingsmulighederne, opfordres der til, at der alene sker begrænsning i de tilfælde, hvor såvel den "historiske" erhvervsformue (indskudskontoen) som den dagsaktuelle erhvervsformue (kapitalafkastgrundlaget) er negativt. Herved sikres det, at de erhvervsdrivende, der alene har placeret gæld i virksomheden, der modsvares af erhvervsmæssige aktiver, bevarer muligheden for virksomhedsopsparing. Med andre ord burde man ikke blive begrænset i sine opsparingsmuligheder, hvis indskudskontoen opgjort pr. 11. juni 2014 ikke er negativ.

Ved at indføre en sådan mulighed sikres også, at lovforslaget kun får konsekvenser med fremadrettet virkning. I det nuværende lovforslag bliver personer, der har haft negativ indskudskonto men positiv kapitalafkastgrundlag også ramt af lovforslaget. Den "nye" 11. juni-indskudskonto kan så kontrolleres af SKAT i forbindelse med ligningen af selvangivelsen.

Ad 2. Ikke alene realkreditlån, men også realkreditlignende banklån omfattes i en løsning

Af rammeaftalen mellem regeringen og Venstre fremgår det, at der skal findes en løsning vedr. realkreditgæld, det vil sige de situationer, hvor blandede benyttede bygninger stilles til sikkerhed for lån. Da der er mange banker, der også udlåner på realkreditlignende vilkår, er det Landbrug & Fødevarers opfattelse, at denne form for gæld også bør omfattes af de kommende regler på området.

Ad 3. Sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen

Lovforslaget indebærer en række problemer og uklarheder i forhold til sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen.

Det foreslås i lovforslagets § 1, stk. 2, at den erhvervsdrivende skal anses for at have overført værdier fra virksomhedsordningen til privatøkonomien, hvis aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen. Det vil altså blive betragtet som en hævning og dermed typisk medføre, at der ikke kan spares op i virksomhedsordningen.

Den foreslåede regel vurderes at ville ramme langt hovedparten af de ca. 40.000 landbrugsvirksomheder. Selv om der ikke foreligger oplysninger om antallet og størrelsen af sikkerhedsstillelse fremgår det af en rundspørge, som Landbrug & Fødevarer har foretaget til de lokale landbrugsrådgivningscentre, at langt hovedparten af alle landmænd har sikkerhedsstillelser i virksomhedsaktiver, hvor sikkerhedsstillelsen helt eller delvist vedrører gæld, der ikke indgår i virksomheden.

I eksempel 1 i bilag 1 er der tale om en virksomhed, der blev etableret i 2002. Indskudskontoen er positiv med over 1 mio. kr. Kapitalafkastgrundlaget er positivt med 9 mio. kr. Ejeren har i 2006, 2008 og 2010 investeret i alt ca. 7 mio. kr. i køb af aktier i et selskab i tilknytning til produktionen. Han har optaget 3 banklån på i alt ca. 7 mio. kr. til betaling af aktierne. Da aktierne ifølge bestemmelsen i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2 ikke kan placeres i virksomheden - selv om der udøves erhvervsmæssig landbrugsvirksomhed i selskabet - er aktierne placeret i privatområdet. Banklånene på ca. 7 mio. kr. er ligeledes placeret i privatområdet. Da der er stillet sikkerhed for bankgælden på ca. 7 mio. kr. i landbrugsejendommen, herunder i den del af ejendommen, der er placeret i virksomhedsordningen, rammes ejeren af de foreslåede regler om sikkerhedsstillelse. Han kan derfor ikke anvende opsparingsordningen i virksomhedsordningen, hvis lovforslaget vedtages i uændret form. Dette forekommer ikke rimeligt, da sikkerhedsstillelsen jo klart vedrører gæld, der ikke er privat.

Selv hvis der sker en ændring af de foreslåede regler, således at der gives erhvervsdrivende mulighed for afvikling af sikkerhedsstillelsen inden 3 år, jf. den indgåede rammeaftale af 17. juni 2014, vil ovennævnte landmand alligevel blive ramt af lovforslaget. Det skyldes, at banken formentlig ikke vil nøjes med en sikkerhedsstillelse i de pågældende aktier på grund af usikkerhed om aktiernes værdi. Banken vil formentlig fastholde, at friværdien af landbrugsejendommen stilles til sikkerhed for de tre afdragsfrie lån.

Det beskrives i de almindelige bemærkninger, at den foreslåede bestemmelse om sikkerhedsstillelse skal ses i forhold til de regler, der gælder for aktie- og anpartsselskaber, hvor en hovedanpartshaver/hovedaktionær beskattes efter reglerne i ligningslovens § 16 E, hvis et selskabs aktiver stilles til sikkerhed for dennes private gæld.

Det bemærkes i den forbindelse, at et selskab og en hovedaktionær rent juridisk er at anse som to selvstændige retssubjekter, der uafhængigt af hinanden kan indgå forpligtende aftaler med 3. mand. En virksomhed, der beskattes efter reglerne i virksomhedsordningen og virksomhedsejeren, er civilretligt én og samme person. Alene af den grund, kan man ikke sidestille selskabers sikkerhedsstillelse for hovedaktionærens gæld med situationen, hvor erhvervsmæssige aktiver stilles til sikkerhed for privat gæld.

Imidlertid er det også sådan, at en hovedaktionær kan stifte privat gæld og stille aktierne i sit selskab til sikkerhed for den private gæld, uden der sker beskatning. I relation til virksomhedsordningen anses aktier for at være private aktiver, uanset om de har tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed, der beskattes efter virksomhedsskattelovens regler.

Ovenfor er nævnt et konkret eksempel på en landmand, der både har positivt kapitalafkastgrundlag på 9 mio. kr. og positiv indskudskonto på over 1 mio. kr. ultimo 2013, og som sammen med ca. 40 øvrige investorer har investeret i et selskab med landbrugsproduktion.

Som nævnt bliver han ramt af det fremsatte lovforslag - ikke fordi han har trukket penge ud til privatforbrug, men fordi hans investering i en erhvervsmæssig virksomhed i relation til virksomhedsskatte-loven anses for at være privat, da der er investeret i et anpartsselskab. Havde virksomheden været personligt drevet, ville han ikke være blevet ramt.

Det samme er gældende for de landmænd, der omlægger en del af deres virksomhed til selskab. Den sikkerhedsstillelse, der måtte være i landbrugsejendommen, som ikke indgår i virksomhedsomdan-nelsen, til dækning af lån til denne investering, medfører, at der ikke kan spares op i virksomhedsord-ningen, uanset at der er tale om en sund virksomhed med en positiv indskudskonto.

Hvis lovforslaget gennemføres, bør der laves en undtagelsesbestemmelse således, at sikkerhedsstil-lelse vedrørende aktier, der har tilknytning til en erhvervsmæssig virksomhed, ikke berøres af be-
stemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 2. Dette kan gøres ved at åbne op for, at denne type aktier, som ikke er ren formuepleje, men som udspringer af et ønske om at investere og skabe vækst, kan indgå i virksomhedsordningen, eller ved at lave en tilføjelse til bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 2, hvor sikkerhedsstillelse i denne type aktier positivt undtages fra bestemmelsen.

Stik imod regeringens egne intentioner om at liberalisere landbrugsloven, vil lovforslaget – hvis det vedtages i uændret form - bremse op for, at der kan foretages generationsskifte indenfor landbruget i selskabsform, når landbrugsejendommen holdes udenfor selskabet, idet det lån, den unge generation optager hos pengeinstitutter mv. til køb af aktier/anparten, typisk vil være ydet mod sikkerhed i den faste ejendom, som ligger i virksomhedsordningen.

Der er i lovforslaget ikke nogen nærmere beskrivelse af, hvad der forstås ved begrebet sikkerhedsstil-lelser. Det fremgår heller ikke klart, om det anses for sikkerhedsstillelse, når der i et I/S er solidarisk hæftelse for en eller flere medinteressenters gæld.

I eksempel 3 i bilag 1 er der tale om et konkret I/S, bestående af fem landmænd, der i interessent-skabet driver produktion af slagtesvin, slagtekalve og planter. I konsekvens af, at der er tale om et interessentskab, hæfter alle fem solidarisk for interessentskabets samlede gæld, der konkret er på over 100 mio. kr. I den enkelte interessents virksomhedsordning indgår de 20 procent, som den en-kelte interessents andel udgør, men den enkelte interessent hæfter jo for hele interessentskabets gæld.

Landbrug & Fødevarer ønsker afklaret, hvorvidt Skatteministeriet i denne situation anser det for at foreligge sikkerhedsstillelse, der medfører begrænsninger i mulighederne for virksomhedsopsparing?

I andre situationer forekommer det, at en landmand påtager sig at stille sikkerhed for f.eks. en leverandørs gæld. Sikkerhedsstillelsen kan f.eks. bestå i ejerpant i landmandens landbrugsejendom. Det bør afklares, om der i denne situation anses for at foreligge sikkerhedsstillelse, der medfører begrænsninger i landmandens muligheder for virksomhedsopsparing? Hvis svaret er ja, anmodes Skatteministeriet om at begrunde, hvorfor landmanden i en sådan situation skal rammes i mulighederne for anvendelse af virksomhedsopsparing.

Det bemærkes, at tilgodehavender, der har erhvervsmæssig tilknytning, herunder er opstået som led i almindelig samhandel, godt må indgå i virksomhedsordningen, jf. senest SKM2014.129 SR.

Det bør være sådan, at når et tilgodehavende, der er opstået som led i en forretningsmæssig transaktion, kan indgå i virksomhedsordningen, skal en sikkerhedsstillelse for tredjemand, der er indgået som led i sikring af samhandel og drift af virksomheden, ikke anses som en hævnning i virksomheden.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres om foreslåede § 10, stk.6, at det overførte beløb svarer til størrelsen af den stillede sikkerhed. Hvis der således er stillet sikkerhed for 10 mio. kr., anses et tilsvarende beløb – 10 mio. kr. – derfor overført til privatøkonomien som en hævnning. Der gøres opmærksom på, at der ved finansiering i landbrugsbedrifter ofte er tale om, at långiver sikrer sig med pant e.l. i et større nominelt beløb, end der ydes i lån. I eksemplet med de 10 mio. kr. kan der således være tale om, at sikkerhedsstillelsen dækker for et lån på f.eks. 8 mio. kr. Ministeriet bedes begrunde, hvorfor der i en sådan situation skal ske overførsel af 10 mio. kr. og ikke 8 mio. kr.

Ifølge lovforslaget er en påtagelse af en sikkerhedsstillelse for privat gæld med virksomhedens aktiver at sidestille med en hævnning. Der er ikke i lovforslaget taget stilling til, hvad der skal ske, når sikkerhedsstillelsen ophører. Der bør efter Landbrug og Fødevarers opfattelse i denne situation være tale om et indskud i virksomheden, der påvirker indskudskontoen positivt.

I visse situationer er private aktiver stillet til sikkerhed for virksomhedens gæld. Dette især ved opstart af virksomhed, hvor den private bolig står til sikkerhed for lån optaget til investeringer i virksomheden. Det bør overvejes, om det skal sidestilles med et indskud af hensyn til symmetrien i virksomhedsordningen.

Ad 4. Sikkerhedsstillelser – andre blandede aktiver

Der er en række andre problemstillinger vedrørende sikkerhedsstillelsen, herunder vedr. blandede aktiver.

Der er bl.a. en problemstilling vedrørende ejendomme omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 4 og 5, de såkaldte blandede ejendomme. Når der optages kreditforeningslån, stilles der sikkerhed med den samlede ejendom, for lånets hovedstol. Sikkerhedsstillelsen er tinglyst på ejendommen, og der er ikke taget hensyn til, at en del af lånet vedrører ejendommens stuehus for så vidt angår landbruget. Derved er stort set alle landmænd omfattet af bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 2. Det fremgår af rammeaftalen af 17. juni 2014, at man vil arbejde for en løsning vedrørende denne type ejendomme.

Der er imidlertid også et problem for så vidt angår blandet benyttede biler, der indgår i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, og hvor ejeren bliver beskattet af sin private kørsel efter ligningslovens § 16, stk. 4.

Hvis der er optaget lån til anskaffelsen af bilen, vil der typisk være stillet sikkerhed for lånebeløbet i hele bilen, og ikke kun den del, der anses for erhvervsmæssig. Der er i afskrivningslovens forstand tale om en blandet benyttet bil, der skal afskrives på særskilt saldo, jf. afskrivningslovens § 11. Det bør præciseres, om der også i denne situation vil skulle ske hævning med et beløb svarende til den private anvendelse, og hvordan opgøres den private anvendelse i givet fald?

Herudover kan aktiver som telefoner, datakommunikationsforbindelser og computere med tilbehør, som både anvendes erhvervsmæssigt og privat, indgå i virksomhedsordningen. Ved opstart af virksomhed kan det forekomme, at de også er stillet som sikkerhed for lån optaget til anskaffelse af disse blandede aktiver, eller at der er stillet sikkerhed herfor i erhvervsejendommen. Vil en sådan sikkerhedsstillelse være omfattet af lovforslagets § 1, stk. 2? Hvordan opgøres den private anvendelse i givet fald?

Som tidligere nævnt fremgår det af rammeaftalen af 17. juni 2014, at hvis en sikkerhedsstillelse kan afvikles indenfor 3 år, kan der spares op i virksomheden, forudsat at der er positiv indskudskonto primo og ultimo. Landbrug & Fødevarer ønsker uddybet, hvorvidt det er korrekt forstået, at hvis man forventer at kunne afvikle sikkerhedsstillelsen indenfor 3 år, kan man selv give opsparring i virksomhedsordningen, hvis de øvrige betingelser for at foretage opsparring er opfyldt?

Hvis det herefter viser sig, at man mod forventning ikke har kunnet afvikle sikkerhedsstillelsen, skal der – som Landbrug & Fødevarer umiddelbart læser det – ske genoptagelse af selvangivelsen for de pågældende indkomster efter de gældende regler om ordinær genoptagelse efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2. Skatteministeriet bedes præcisere, om dette er korrekt forstået?

Af bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 5, fremgår af 2. afsnit, at den skattepligtige, der har sikkerhedsstillelse for privat gæld i virksomhedens aktiver den 11/6 2014, atter kan foretage opsparring fra det tidspunkt, hvor alle aktiver, der indgår i virksomhedsordningen ikke længere står til sikkerhed for privat gæld. Det bør ved eksempler præciseres, hvordan bestemmelsen skal forstås.

Det står uklart, om der vil kunne spares op for perioden 11. juni 2014 – 31. juni 2014, hvis de sikkerhedsstillelser, der var den 10. juni 2014 er afviklet inden den 31. december 2014? Eller vil der i denne situation først kunne spares op for 2015?

Ad 5. Erhvervsmæssige investeringer bør kunne indgå i ordningen

De foreslåede rammer for, hvornår en sikkerhedsstillelse er erhvervsmæssigt begrundet, er meget snævre. De bør udvides, så der som minimum tillades sikkerhedsstillelser for investeringer i f.eks. aktier der er erhvervsmæssige, afdækning af samarbejdspartnere, sikkerhedsstillelser for medinteressenter mv. Lovforslaget foreslår, at sikkerhedsstillelse skal anses som en hævning i virksomhedsordningen – hvilket vel bør medføre, at en ophævelse af en sikkerhedsstillelse anses for et indskud på indskudskontoen.

Ad 6. Delårsopgørelse – omfang og administrative/økonomiske konsekvenser

Det fremgår af lovforslagets § 2, at der skal laves en opgørelse af delårsindkomst for perioden frem til 11. juni 2014 og en opgørelse for perioden fra og med 11. juni 2014.

For indkomståret 2014 skal der jf. lovforslagets § 2 stk. 4 og 5 opgøres 2 periodeindkomster. Det forhold, at der skal udarbejdes indkomstopgørelse for 2 delperioder i indkomståret 2014 medfører betragtelige administrative og økonomiske konsekvenser for de erhvervsdrivende.

De administrative og økonomiske konsekvenser afhænger af, hvad der konkret skal opgøres for de enkelte perioder, jf. nedenfor. Skal der laves en fuldstændig indkomstopgørelse for begge perioder, stiger omkostningerne til udarbejdelse af regnskabet væsentligt for alle erhvervsdrivende, der benytter virksomhedsordningen. Hvis der skal udarbejdes fuldstændige indkomstopgørelser efter skatte-lovgivningens almindelige regler, antages meromkostningen for en gennemsnitslandmand at udgøre mellem 8.000 – 10.000 kr. pr. landmand. Jo større virksomhed, jo større omkostning.

Opgørelsen af, hvorvidt man overholder bagatelgrænsen/overgangsbestemmelsen jf. lovforslagets § 2, stk. 6, er også forbundet med administrative og økonomiske konsekvenser for den skattepligtige, idet det ikke kun er en overgangsordning, der relaterer sig til 2014. Den har konsekvenser ud i fremtiden.

Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 4 og 5, at der skal foretages delårstopgørelse for indkomster, der er erhvervet frem til den 11. juni 2014, og for indkomster, der er erhvervet fra og med 11. juni 2014.

Det er i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser angivet, at der skal ske forholdsmæssig fordeling af udgifter, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt. Afskrivninger, hensættelser og andre selvangivelsesdispositioner skal fordeles forholdsmæssigt. Det er ikke nærmere angivet, om disse skal fordeles på antal dage eller pr. påbegyndt måned. Landbrug & Fødevarer ønsker præciseret, hvorledes den forholdsmæssige fordeling foretages.

Indtægter skal ifølge lovforslaget fordeles efter princippet om retserhvervelse. Høstindtægterne for landbruget for 2014 falder typisk i efteråret – det vil sige efter lovforslagets forventede ikrafttrædelsestidspunkt, når der ikke er tale om forskudt indkomstår. Det er således en meget stor del af landmændenes samlede indkomster, der falder i andet halvår af indkomståret 2014 og dermed efter 11. juni 2014. Skattepligtige tilskud, f.eks. efter enkeltbetalingsordningen, er skattepligtige på bevillingstidspunktet, som typisk ligger i november/december, men tilskuddet skal dække driften for hele indkomståret. Mange af udgifterne til såning, planteværn og gødskning ligger i perioden før 11. juni 2014. Lovforslaget tager ikke stilling til denne problematik, som vil påvirke et stort antal landmænd med opsparingspotentiale negativt.

Under normale omstændigheder vil landmændene kunne opspare indkomsten, hvis deres hævninger i virksomheden ikke overstiger indkomsten. Men nu kan de blive ramt af, at indkomsten og udgifterne ligger i forskellige perioder. Indkomsten erhvervet inden 11. juni 2014 kan være meget lille eller negativ som følge af, at der ikke har været indtægter fra salg af korn, men kun udgifter til dyrkning, så der er typisk ikke noget grundlag at spare op ud fra. De vil omvendt ikke kunne spare op i virksomheden vedrørende den del af indkomsten, der er retserhvervet efter 11. juni 2014, hvis den negative indskudskonto overstiger 100.000 kr. (alternativt 500.000 kr. jf. rammeaftalen af 17. juni 2014) uanset, at de ikke har hævet for meget i virksomheden i denne periode. Disse landmænd bliver således straffet uforholdsmæssigt hårdt som følge af lovforslagets ikrafttrædelsestidspunkt.

Det ønsket beskrevet, hvorledes lovgiver forholder sig til denne situation, der også vil påvirke andre produktionsvirksomheder, hvor udgifternes afholdelse ikke nødvendigvis er sammenfaldende med indtægtserhvervelsen.

Der er ikke i lovforslaget taget stilling til, om statusposter som f.eks. besætning, salgsbeholdninger og indkøbte beholdninger, der påvirker indkomstopgørelsen, skal indgå i delårsopgørelsen. Det ønskes derfor beskrevet, hvorledes disse statusposter skal indgå de enkelte periodeindkomster.

Visse værdipapirer, blandt andet investeringsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, og finansielle kontrakter, lagerbeskattes. Det fremgår tilsvarende ikke, om der skal ske opgørelse af disse den 10. juni 2011.

Når der skal tages stilling til, om en indkomst kan opspares i virksomhedsordningen, opgøres selve tilgangen på konto for opsparet overskud efter de gældende regler på grundlag af den faktiske hævning i virksomheden. Visse poster som f.eks. fri bil posteres ultimo indkomståret enten på hævekontoen eller på mellemregningskontoen i virksomhedsordningen.

Det er ikke i lovforslaget taget stilling til, om der skal ske opgørelse af disse hævnings for indkomstperioden før 11. juni 2014, og i givet fald hvordan hævnings skal opgøres.

Der kan ske fremførsel af uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår, jf. personskattelovens § 13. Lovforslaget tager ikke stilling til, hvordan fremført underskud skal påvirke de enkelte periodeindkomster.

En ejendom anses skatteretligt for overdraget, når der er indgået bindende aftale om overdragelsen. Rent praktisk opgøres fortjenesten typisk i forbindelse med udarbejdelsen af skatteregnskab/årsrapporten. Kan det bekræftes, at ejendommen i relation til periodeopgørelsen indgår i den periode, hvor der er indgået endelig og bindende aftale om overdragelsen af ejendommen?

Ad 7. Satsen for rentekorrektion bør være retvisende

Landbrug & Fødevarer foreslår, at rentekorrektionssatsen til beregning af rentekorrektionen udskilles fra kapitalafkastsatsen, således at rentekorrektionen beregnes på baggrund af en særskilt sats.

Landbrug & Fødevarer er enig, når det anføres i forslaget, at de hidtil anvendte kapitalafkastsatser, der har været beregnet ud fra en afkastsats og ikke en lånesats, har medført, at reglerne om rentekorrektion ikke har virket efter intentionerne i den oprindelige virksomhedsskattelov.

Det må derfor anses for hensigtsmæssigt, at der anvendes en sats, der er udtryk for en lånesats og ikke en indlånssats, når der skal beregnes rentekorrektion.

Imidlertid forekommer en rentekorrektionssats på kapitalafkastsatsen forhøjet med 3 procentpoint umiddelbart at være en for høj sats. En meget stor del af den gæld, der indgår i virksomhedsordningen for landmænd, er således prioritetsgæld med pt. meget lav forrentning i form af korte lån med lav rentesats.

Det fremgår af forslaget, at rentekorrektionens effektivitet afhænger af, at det beregnede rentekorrektionsbeløb nogenlunde svarer til de faktiske indskudte private renteudgifter, og at den erhvervsdri-

vende opnår en skattefordel, hvis rentekorrektionen er mindre end de faktiske private renteudgifter. Hvis den foreslåede sats overstiger den gennemsnitlige renteudgift af den i virksomhedsordningen indskudte gæld, vil virkningen være den modsatte, altså at den erhvervsdrivende får en ulempe – og det er vel ikke hensigtsmæssigt.

Landbrug & Fødevarer mener derfor, at der skal etableres en mere retvisende model for fastsættelsen af rentekorrektionen.. Alternativt bør det dokumenteres eller sandsynliggøres, at en rentekorrektionssats opgjort efter de foreslåede regler svarer til en gennemsnitlig forrentning af prioritetslån i landbrugsejendomme.

Ad 8. Vindue for omvalg som overgangsordning - genoptagelse af indkomståret 2013

Mange selvstændigt erhvervsdrivende har ved indsendelsen af selvangivelsen for indkomståret 2013 disponeret deres indskudskonto i tillid til, at det fremsatte lovforslag vedtages, som det er fremsat af regeringen. Andre har valgt ikke at disponere på grund af de mange usikkerhedsmomenter, som lovforslaget indeholder.

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at hvis lovforslaget vedtages, bør der gives de selvstændigt erhvervsdrivende adgang til omvalg af dispositioner i selvangivelsen for så vidt angår virksomhedsordningen, statusposter og afskrivninger.

Der henvises desuden til brev fra Videncentret for Landbrug af 16. juni 2014, som er sendt til Skatteministeriet og som nærmere beskriver og uddyber denne problemstilling.

Ad 9. Eventuel sikkerhedsstillelse for skatteforskellen

Det fremgår af lovforslaget, at der skønnes at være ca. 2.000 personer med en samlet opsparring på 1.775 mio. kr. i 2012, der utilsigtet udnytter virksomhedsordningen.

Følgende fremgår endvidere af pkt. 5.2:

"Den selvstændige kan desuden opretholde virksomhedsordningen ved anskaffelse af mindre erhvervsmæssige aktiver, indtil vedkommende afgår ved døden. Opretholdes virksomhedsordningen indtil dette tidspunkt, og efterlades der ikke midler til betaling af den latente skat, må den foreløbige virksomhedsskat anses for at blive den endelige skat med den konsekvens, at den selvstændige har sparet forskellen mellem virksomheds- og personskatten. Dette må på sigt antages at være tilfældet for en stor del af denne gruppe selvstændige."

Hvis et af hovedformålene med de foreslåede regler er at dæmme op for, at visse erhvervsdrivende spekulerer i at "dø fra forskelsskatten", vil det efter Landbrug & Fødevarers opfattelse være mere hensigtsmæssigt at målrette indsatsen, således at stramningerne i virksomhedsordningen alene kommer til at ramme disse erhvervsdrivende. Der kunne i den forbindelse tænkes indført regler, der giver SKAT mulighed for, over for få udvalgte personer, at kræve sikkerhedsstillelse for forskelsskatten. Sådanne regler findes i forvejen forskellige steder i skattelovgivningen, f.eks. i skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4.

Ad 10. Ikrafttrædelsestidspunktet bør udskydes til 1. januar 2015

Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 2, at den ændrede rentekorrektionssats har virkning fra og med indkomstårets 2015, eller indkomståret 2016, hvis indkomståret 2015 er påbegyndt ved lovforslagets

fremsættelse. Dette er begrundet med, at den skattepligtige skal kunne indrette sig på de nye regler om beregning af rentekorrektion ved eksempelvis at nedbringe den negative saldo på indskudskontoen. Man giver således de skattepligtige mulighed for at indrette sig på lovændringen vedrørende rentekorrektion.

Lovændringens andre tiltag, som er tilsigtet at ramme de 2.000 skattepligtige, som bruger ordningen uilsigtet, skal derimod have omgående virkning. Som begrundelse for at iværksætte lovændringen den 11. juni 2014 anføres det, at det ikke skal være muligt at spekulere i lovændringen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at selvangivelsesfristen for indkomståret 2013 udløb den 1. juli 2014, hvilket er efter fremsættelsen af lovforslaget. De skatteydere, man positivt vil ramme med lovændringen og som har midlerne til det, har altså i perioden mellem lovforslagets fremsættelse og indtil 1. juli 2014 kunnet undgå at blive ramt af stramningerne ved at udligne den negative indskudskonto ultimo 2013.

For at imødekomme de skattepligtige, som har brugt virksomhedsordningen i overensstemmelse med lovens intention - nemlig fuldt fradrag for erhvervsmæssige renteudgifter og indkomstudjævning - bør ikrafttrædelsestidspunktet for hele loven udskydes til indkomståret 2015.

Hvis ikrafttrædelsestidspunktet for lovændringen ikke udskydes, er det Landbrug & Fødevarers anbefaling, at der fra Skatteministeriets side bør udarbejdes meget detaljerede eksempler på, hvordan indkomstopgørelsen for de enkelte perioder skal opgøres.

Ad 11. Negativ indskudskonto – forståelsen af overgangsbestemmelsen § 2, stk. 6

Som anført ovenfor er indskudskontoen baseret på historiske anskaffelsessummer, og indskudskontoen er derfor ikke et reelt udtryk for den aktuelle værdi af virksomheden. Mange landmænd har negativ indskudskonto som følge af flere kriseår og har ikke anvendt virksomhedsordningen i modstrid med den oprindelige hensigt om fradrag for private renteudgifter i den personlige indkomst og mulighed for indkomstudjævning. Denne mulighed for indkomstudjævning bliver nærmest illusorisk, hvis indskudskontoens størrelse skal være afgørende for, om der kan spares op eller ikke. Herved sættes et af de overordnede formål med virksomhedsskatteloven, nemlig indkomstudjævning, ud af kraft.

Der er i lovforslaget indsat en overgangsbestemmelse, lovforslagets § 2, stk. 4, hvoraf det fremgår, at for indkomst, der er erhvervet før den 11. juni 2014, skal § 1, nr. 6 ikke gælde, jf. dog lovforslagets § 2, stk. 6. Spørgsmålet om opgørelsen af periodeindkomsten er kommenteret ovenfor i høringssvaret. I det følgende kommenteres på forståelsen af overgangsbestemmelsen i § 2, stk. 6.

Det fremgår af denne overgangsbestemmelse, at hvis der er negativ indskudskonto primo 2014 og ultimo 2014, og den nominelle værdi heraf tillagt summen af sikkerhedsstillelser pr. 11. juni 2014 ikke overstiger en bagatelgrænse på 100.000 kr. (forøget til 500.000 kr. i rammeaftalen af 17. juni 2014), kan der ske opsparing. Der kan dog ikke ske opsparing i det indkomstår, hvor indskudskontoen ultimo er mere negativ end primo indkomståret.

Der kan opstilles følgende eksempel:

<i>Indskudskonto primo 2014:</i>	<i>0 kr.</i>
<i>Sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014:</i>	<i>0 kr.</i>

Der kan således umiddelbart ske opsparing af evt. indkomst erhvervet til og med den 10. juni 2014.

I efteråret 2014 optages et nyt lån på 3 mio. kr. Der er tale om en hævning i virksomheden, da der er tale om privat lån, og der er for lånet stillet sikkerhed i erhvervsmæssige aktiver, jf. nedenfor.

Indkomsten udgør 1 mio. kr. og hensat til senere hævning primo og saldo på mellemregning udgør 0,5 mio. kr.

Samlet hævning 3 mio. kr., svarende til sikkerhedsstillelsen.

Saldo på indskudskonto ultimo udgør herefter -1,5 mio. kr. ultimo 2014.

Betyder henvisningen i lovforslagets § 2, stk. 4 til lovforslagets § 2, stk. 6, at der alligevel ikke vil kunne ske opsparing af den indkomst, der er erhvervet frem til og med 10. juni 2014, fordi indskudskontoen ultimo 2014 er blevet mere negativ end den var primo 2014?

Indskudskontoen er jo blevet mere negativ siden indkomstårets begyndelse, og det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 6, at der ikke kan ske opsparing i det indkomstår, dette sker. Selvom der skal foretages to periodeopgørelser i 2014, er der jo tale om et indkomstår. Hvis overgangsbestemmelsen skal forstås således, at heller ikke indkomsten erhvervet til og med 10. juni 2014 kan opspares, sker der reelt lovgivning med tilbagevirkende kraft.

En metode til at nedbringe en negativ indskudskonto kan være at foretage et kontant indskud i virksomheden. Hvis man ikke selv har kontante midler, kan man optage et lån. En låneoptagelse kræver typisk sikkerhedsstillelse. Det vil i landbrugsbedrifter typisk være ejendommen, der stilles til sikkerhed. Ejendommen (bortset fra stuehuset) indgår i virksomhedsordningen. Herefter bliver man ramt af bestemmelserne om sikkerhedsstillelse.

Som lovændringen er formuleret, er det derfor reelt kun de formuende og velkonsoliderede erhvervsdrivende, der kan komme fri af de foreslåede skærpede regler for virksomhedsopsparing. Det medfører, at de personer, som bruger virksomhedsordningen til regulær indkomstudjævning – altså dem, som virksomhedsordningen var tiltænkt – reelt bliver ofrene for lovændringen.

Ad 12. Hvornår sker der begrænsning af opsparingsmulighederne ved negativ indskudskonto

Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 6, at der ikke kan spares op i virksomhedsordningen, hvis der er negativ indskudskonto i indkomståret. Der henvises i bestemmelsen til, at hvis betingelsen i virksomhedsskattelovens § 11, stk. 1, 1. punkt er opfyldt, kan der ikke spares op. Virksomhedsskattelovens § 11, stk. 1, 1. punkt vedrører negativ indskudskonto.

I lovforslagets generelle bemærkninger under punkt 4.1 fremgår det, at muligheden for opsparing i virksomhedsordningen kun begrænses, hvis der er negativ indskudskonto.

Af bemærkninger til lovforslagets enkelte punkter til § 1, nr. 6, fremgår det, at der ikke kan foretages foreløbig beskatning, hvis betingelserne for at beregne rentekorrektion efter virksomhedsskattelovens § 11 er opfyldt. Der skal beregnes rentekorrektion efter virksomhedsskattelovens § 11, når der er

negativ indskudskonto primo eller ultimo et indkomstår. Rentekorrektionen beregnes imidlertid kun, hvis der også er negativt kapitalafkastgrundlag.

Formuleringen af bemærkningerne til § 1 nr. 6 sår således tvivl om, hvorvidt kapitalafkastgrundlaget også skal være negativt, for at opsparingsmulighederne begrænses.

Landbrug & Fødevarer ønsker derfor bekræftet, om der kan ske virksomhedsopsparing, når kapitalafkastgrundlaget er positivt og indskudskontoen er negativ ved indkomstårets begyndelse eller slutning.

Ad 13. Utilsigtede konsekvenser ved delvis skattefri virksomhedsomdannelse

Lovforslaget kan endvidere få utilsigtede konsekvenser i forbindelse med gennemførelse af en delvis skattefri virksomhedsomdannelse. Når der gennemføres en delvis omdannelse af virksomheden, skal vederlaget for den omdannede virksomhed anses som hævet over indskudskontoen, jf. virksomhedsskatteloven § 16 A, stk. 1 og 2.

Et talmæssigt eksempel:

En virksomhedsejer foretager en delvis skattefri virksomhedsomdannelse pr. 1. januar 2015.

Forud for omdannelsen benyttes virksomhedsordningen.

Indskudskonto = 1 mio. kr. pr. 31/12 2014.

Vederlag for den delvis omdannede virksomhed = 3 mio. kr.

Efter gennemførelse af den delvis skattefrie omdannelse skal vederlag på 3 mio. kr. hæves på indskudskontoen. Indskudskontoen udgør herefter -2 mio. kr. pr. 1/1 2015.

Ejeren opretholder sin virksomhedsordning på den ikke omdannede virksomhed f.eks. en landbrugs-ejendom med dertil hørende drift.

I indkomstår 2015 er der et skattepligtigt resultat på 1 mio. kr., som ejeren ønsker at opspare.

Som følge af gennemførelse af den skattefrie delomdannelse med skattemæssig virkning pr. 1/1

2015 kan der ikke opspares ultimo 2015, da indskudskontoen nu er negativ med 2 mio. kr.

Det er Landbrug og Fødevarer opfattelse, at det skal fremgå af en undtagelsesbestemmelse til lovforslagets § 1 nr. 6, at i de situationer, hvor indskudskontoen bliver negativ som følge af en delvis skattefri virksomhedsomdannelse, finder bestemmelsen ikke anvendelse.

Særlige bemærkninger til eksemplerne i lovforslaget

Skatteministeriet anfører i afsnit 3.3.1 på side 4 i lovforslaget:

"Det bemærkes, at opsparet overskud i virksomhedsordningen ikke er et udtryk for tilstedeværelsen af faktiske værdier i ordningen."

Det er uklart, hvordan dette harmonerer med, at det under afsnit 3.3.2 flere gange er anført, at man "stiller det opsparede overskud til sikkerhed for gæld i privatøkonomien". Der er ikke indenfor landbruget kendte eksempler på, at der er foretaget sikkerhedsstillelse for privat gæld med opsparet overskud i virksomheden.

I afsnit 5.3 er det angivet, at hvis den skattepligtige vælger at hæve allerede foretagen virksomhedsopsparing til at udligne den negative indskudskonto, vil der allerede for 2014 fremkomme et merprovenu.

Det skal fastslås, at man ikke kan bruge virksomhedsopsparing til at udligne den negative indskudskonto.

Udligning af indskudskontoen kan ske på følgende måder:

- flytning af et lån fra virksomhedsordningen til privatøkonomien
- indskud i virksomheden af
 - penge (kontanter)
 - indestående på mellemregningskonto og/eller hensat til senere hævning
- overførsel af et aktiv fra privatøkonomien til virksomhedsordningen.

Når opsparet overskud kommer til endelig beskatning, skal der ske beskatning som personlig indkomst af indeståendet på konto for opsparet overskud tillagt den tilhørende virksomhedsskat. Der vil i denne situation typisk skulle betales topskat af det opsparede overskud.

Ved skatteberegningen godskrives den skattepligtige den betalte virksomhedsskat. Der lides således et likviditetstab, når det opsparede overskud skal beskattes, idet der skal betales en merskat på ca. 30 % af den skattepligtiges private midler. Opsparet overskud er ikke penge på en fysisk konto, som bliver udbetalt, men en skatteberegningmæssig konto.

Landbrug & Fødevarer ønsker uddybet, hvordan det i afsnit 5.3 anførte skal forstås.

I beregningseksemplerne 3.3.1.1 og 3.3.2.1, hvor der opereres med privat gæld i virksomhedsordningen, er virksomhedsskatten anført i virksomhedsøkonomien. Dette anføres at være af fremstillingsmæssige årsager.

Det er misvisende at placere virksomhedsskatten i virksomhedsøkonomien. Virksomhedsskatten hører hjemme i privatøkonomien.

I eksemplerne overføres ingen del af den personlige indkomst til øjeblikkelig beskatning, derimod opspares hele indkomsten. Dette er også som udgangspunkt misvisende, fordi dette ikke forekommer i praksis.

I eksempel 3.2.2, hvor der ikke indgår privat gæld i virksomhedsordningen, er hele beløbet på 1 mio. kr. overført til beskatning som personlig indkomst. Dette vil heller ikke være i overensstemmelse med den typiske situation i landbrugsvirksomheder, idet man også her vil sørge for at optimere indkomsten, således at indkomst udover topskatgrænsen opspares.

Ved at lave fortegnede og forsimplede eksempler giver man et vildledende billede af, hvordan virksomhedsordningen reelt benyttes for hovedparten af de skatteydere, der har valgt at bruge virksomhedsordningen. Hvis man ønsker at gennemføre en lovændring, skal dette foregå på et tilstrækkeligt oplyst grundlag, og det skal ske på grundlag af eksempler, der afspejler de reelle forhold og ikke et fortegnet og forsimplet billede.

Afslutning

Virksomhedsordningen blev indført midt i 1980'erne med det formål at give selvstændige virksomheder muligheden for at drive virksomhed på samme skattemæssige betingelser som selskaber, herunder at konjunkturudlignende svingende indkomster over årene og at opspare et overskud inde i virksomheden til en skattesats svarende til selskabsskattesatsen. Ordningen har således fungeret i næsten 30 år, den er kopieret til svensk ret efter dansk forbillede, og der er i dag ca. 175.000 selvstændige der benytter virksomhedsordningen.

Med et så bredt forslag som det foreliggende risikeres det ikke alene at skubbe mange i forvejen kriseramte virksomheder helt ud over kanten – med væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser til følge. Samtidig skabes en retsikkerhed omkring en ellers velfungerende erhvervsordning, og man udhuler virksomhedsordningen på længere sigt, hvorved mange mindre virksomheder tvinges over i aktie- eller anpartsselskaber.

Vi står meget gerne til rådighed både for uddybning af dette høringssvar og udregninger mv., der kan understøtte, at de meget markante konsekvenser af dette forslag begrænses mest muligt.

Venlig hilsen

Lone Saaby
Erhvervspolitisk direktør
Landbrug & Fødevarer

Venlig hilsen

Ejnar Schultz
Viceadministrerende direktør
Videncentret for Landbrug

Bilag

Lovforslag L200 (2013-14) om justering af virksomhedsordningen:

Eksempler på landmænd, der berøres af lovforslaget

Eksempel 1

Landmand 38 år, etableret 2002

Indskudskonto pr. 31/12 2013:	+1.244.123 kr.
Kapitalafkastgrundlag 31/12 2013:	+9.083.047 kr.
Investeret i aktier i selskab med svineproduktion:	7.080.000 kr.
Samlet værdi af landbrugsejendom inkl. stuehus:	16 mio. kr., heraf stuehus ca. 1 mio. kr.
Samlet prioritetsgæld i ejendommen 31/12 2013:	7.866.760 kr.
Gæld i privat vedr. aktiekøb 31/12 2013:	7.394.090 kr.
Der er stillet sikkerhed for gælden på 7.394.090 kr. i landbrugsejendommen.	

Eksempel 2

Landmand 47 år, etableret 2002

Indskudskonto pr. 31/12 2013:	-1.956.041 kr.
Kapitalafkastgrundlag 31/12 2013:	+9.867.390 kr.
Opsparet overskud pr. 31/12 2013:	14.777.162 kr. (heraf ac-skat 3.776.280 kr.)
Hensat til senere hævning 31/12 2013:	745.304 kr.
Mellemregningskonto 31/12 2013:	0 kr.

Eksempel 3

I/S med 5 interessenter (20 % hver). Produktion af slagtesvin, slagtekalve og planteproduktion.

Årlig omsætning:	70-80 mio. kr.
Aktiver 31/12 2013:	95 mio. kr.
Passiver 31/12 2013:	113 mio. kr.
Egenkapital 31/12 2013:	- 18 mio. kr.
Deltageme hæfter solidarisk for interessentskabets gældsforpligtelser.	

Skatteministeriet

v/ Knud Maagaard

Klarskovvej 69

DK-4220 Korsør

CVR.nr. 29 32 39 09

Tlf. +45 86 86 53 53

Mobll +45 30 12 95 96

www.agroSkat.dk

knud@agroSkat.dk

8. juli 2014

Høringssvar vedr. ændringer i virksomhedsskatteloven jf. L 200.

I lovforslaget L 200, som blev fremsat den 11. juni 2014, foreslås indgreb på 3 punkter:

- Skatteydere, som har en negativ indskudskonto, må ikke foretage opsparing i virksomhedsordningen. Dette kaldes nedenfor metode 1.
- Private lån, der optages med sikkerhed i virksomhedens aktiver, medfører, at et beløb svarende til størrelsen af sikkerheden, skal anses for hævet i virksomhedsordningen. Dette kaldes nedenfor metode 2.
- Forøgelse af rentekorrektionssatsen.

Formålet med metode 1 og metode 2 er samlet set at begrænse eller udelukke muligheden for at opspare i virksomhedsordningen, når man i betydeligt omfang låner til privatforbrug i stedet for at gennemføre en beskatning af årets indkomst og derefter bruge restbeløbet til privatforbrug.

Ud af de ca. 175.000 skatteydere, der i 2012 brugte virksomhedsordningen, er der ifølge bemærkningerne kun ca. 44.000 kr., som i 2012 foretog opsparing i virksomhedsordningen.

For de skatteydere, som ikke foretager opsparing dvs. for ca. 75 pct. af alle erhvervsdrivende, der bruger virksomhedsordningen, burde lovændringen ikke have konsekvenser i relation til metode 1 og metode 2. Disse har jo ikke "misbrugt" reglerne.

En væsentlig del af de skatteydere, som har brugt virksomhedsordningens opsparing, har næppe misbrugt reglerne, jf., at man i provenuberegningerne specielt kun har fokus på ca. 2.000 "misbrugere" ud af de ca. 44.000 skatteydere, der i 2012 har foretaget en opsparing i virksomhedsordningen.

Man har ved lovforslaget foreslået indført regler mod nogle relativt få "misbrugere", men hvor reglerne klart vil være administrativt belastende for en betydelig del af de skatteydere, der i øvrigt bruger virksomhedsordningen. Dette gælder bl.a. de ca. 75 pct. af alle brugere af virksomhedsordningen, som primært bruger ordningen for, at erhvervsmæssige renteudgifter kan indgå i en samlet indkomst for virksomheden. Disse skatteydere vil jf. nedenfor også være omfattet af konsekvenserne af metode 2. Dette vil klart være en administrativ belastning for disse "uskyldige" skatteydere.

En gennemførelse af forslaget vil fremover i høj grad påvirke fremtidig sikkerhedsstillelse for lån m.m. og vil derfor klart belaste de administrative konsekvenser ved låntagning m.m. Også opgørelsen af regnskaberne vil blive belastet, bl.a. ved at langt flere lån vil skulle fordeles mellem virksomheden og privat bl.a. på blandet anvendte ejendomme. De endelige regler er dog endnu ikke beskrevet på dette område.

Forslag.

Det foreslås nedenfor, at man mere målrettet går efter "misbrugerne", uden at dette giver for store problemer for resten af skatteyderne.

Det foreslås, at man ændrer metode 1 til, at man kan foretage en opsparing i virksomhedsordningen blot indskudskontoen ultimo det pågældende år er positiv og at det ikke tillige kræves, at indskudskontoen også primo i det pågældende skal være mindst på nul.

I relation til metode 2 foreslås det, at det beløb, man anser for hævet, højst udgøres af størrelsen af det private lån. Hvis ikke hele lånet er sikret ved pant i virksomhedens aktiver, er det dog tillige højst størrelsen af den del af lånet, der er sikret ved pantet, som skal anses for hævet.

I tilknytning til metode 2 foreslås tillige, at hvis et privat lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver efterfølgende tilbagebetales (eller sikkerheden ændres) godskrives man i hæverækkefølgen et beløb, svarende til reduktionen af det private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver.

På denne måde vil det beløb, som skal anse for hævet efter metode 2, udgøre netto forøgelsen fra primo status til ultimo status af private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver.

Administrativt er det herefter alene nødvendigt at opgøre størrelsen af disse private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver primo og ultimo og kun for de skatteydere, der bruger opsparingsordningen i det pågældende år og/eller som har en opsparingsordningen fra tidligere år.

Skatteydere, der ikke foretager opsparing (og ikke har foretaget nogen opsparing tidligere, der endnu ikke er efterbeskattet), behøver derfor ikke at foretage opgørelserne efter metode 2.

Disse skatteydere, som er langt de fleste af de skatteydere, der bruger virksomhedsordningen, vil derfor ikke blive "ramt" af ændringerne udover konsekvensen af en forøgelse af rentekorrektionssatsen jf. nedenfor.

Man burde overveje om reglen i § 11, stk. 1, sidste punktum om, at rentekorrektionen højst kan udgøre virksomhedens nettorenteudgift, burde ophæves jf. nedenfor.

Man burde overveje, om der ikke bør gennemføres en efterbeskatning af en opsparret indkomst ved konkurs jf. § 15 b, stk. 2. Dette omtales også nedenfor.

Lovteknisk.

Reglen om sikkerhedsstillelse for privat gæld foreslås indført som § 10, stk. 6. Da reglen også gælder uden for tilfælde med opsparing af virksomhedens indkomst og reelt er en udvidelse af hæverækkefølgen, burde reglen være indsat i § 5.

Reglen om, at indskudskontoen mindst skal være nul, som betingelse for at kunne opspare en indkomst, er foreslås indført som § 11, stk. 4. Da der er tale om en betingelse for at kunne opspare en indkomst – og ikke beregning af en rentekorrektion – burde reglen være indsat i § 10.

Privat gæld.

I bemærkningerne skelnes mellem privat og erhvervsmæssig gæld.

Det bør dog bemærkes, at gæld vedr. anpartsvirksomhed jf. personskattelovens § 4, stk. 1 nr. 9 og 11 samt gæld vedr. de aktiver, herunder visse blandet anvendte aktiver, der ikke kan placeres i virksomhedsordningen, i denne forbindelse også anses for "privat gæld". Men det er for så vidt forkert at betegne dette for en privat gæld.

Hvis denne gæld, der vedrører anpartsvirksomhed m.m., har pant i aktiver omfattet af virksomhedsordningen, er der tale om "privat gæld", som er omfattet af lovforslaget.

Der vil i en del tilfælde være investeret i bl.a. anpartsvirksomhed eller unoterede aktier f.eks. vedr. investering i landbrug i Midt- eller Østeuropa med lån, som har sikkerhed i aktiver omfattet af en virksomhedsordning.

Lovforslaget medfører, at der herefter ikke længere kan foretages opsparing i virksomhedsordningen – medmindre man kan flytte sikkerheden over på andre aktiver.

Bemærkning til eksempel i tabel 3.2.2. og 3.3.1.1.

De 2 eksempler viser sammenhængen i metode 1.

Men det bør understreges, at man ikke i det følgende år på ny kan indskyde privat gæld i virksomhedsordningen. Dette forhindres af hæverækkefølgen i år 2. Hvis man således i år 2 ville indskyde privat gæld, ville dette være en hævning, som i år 2 først og fremmest vil være hævning af selve indkomsten i år 2 og subsidært hævning af den opsparede indkomst fra år 1.

Derfor kan man kun flytte den private gæld til virksomhedsordningen, som man har inden man har påbegyndt en opsparing i virksomhedsordningen. Så snart man har foretaget en opsparing i virksomhedsordningen er denne mulighed reelt udtømt.

Dette burde klart være anført i bemærkningerne som en begrænsning på muligheden for flytning af privat gæld ind i virksomhedsordningen.

I overvejelserne om de provenumæssige konsekvenser kunne det tyde på, at man ikke helt er klar over denne begrænsning på at bruge metode 1.

Negativ indskudskonto.

Det foreslås, at det fremover er et krav, at indskudskontoen er positiv, hvis man vil foretage en opsparring i virksomhedsordningen.

Dette krav skal ifølge forslaget være opfyldt både primo og ultimo i det pågældende år. Når man først har foretaget en opsparring og dermed opfyldt betingelsen om, at indskudskontoen mindst har været nul, vil indskudskontoen forblive mindst nul også i følgende år. Hvis man hæver mere i et følgende år end indkomsten, vil man jo efter hæverækkefølgen først skulle efterbeskatte tidligere års opsparring og først derefter kan man hæve af indskudskontoen.

Dette skyldes effekten af hæverækkefølgen. Det er derfor først når al opsparet indkomst fra tidligere år faktisk er endelig beskattet, at indskudskontoen ved yderligere hævning kan blive negativ.

Der er dog en undtagelse, hvis man er omfattet af bestemmelserne i § 15 a og § 16 a, dvs. ved delsalg af virksomheden og ved omdannelse af en del af virksomheden til selskab jf. nærmere nedenfor.

Hvis man derimod ikke har anvendt opsparingsordningen tidligere, men f.eks. i 2015 – måske uventet – får en større indkomst, som hensigtsmæssigt helt eller delvist ønskes opsparet i virksomhedsordningen, skulle problemet med indskudskontoen have været løst allerede primo 2015 dvs. løst ultimo 2014.

For ikke at lægge et pres på anmodninger om omgørelse, ligningsmæssig ændring m.m. vedr. 2014 regnskabet foreslås det, at man alene kræver, at indskudskontoen mindst er nul ultimo 2015.

Eksempel 1.

Indskudskontoen primo 2015 er på -100.000 kr.

Indkomsten i 2015 er på 600.000 kr. Man har i årets løb hævet 400.000 kr. i virksomhedsordningen.

Efter nuværende regler vil der herefter være opsparet 200.000 kr. Dette er reelt et beløb efter skat, idet privatområdet betaler skatten. Man kan derfor vælge at opspare en indkomst på 261.400 kr. (ved 23,5 pct. virksomhedsskat).

Man ønsker dog evt. kun at opspare 170.000 kr. svarende til, at man hæver 430.000 kr. i indkomst til endelig beskatning.

Efter lovforslaget kan ingen del af indkomsten dog opspares i virksomhedsordningen, idet indskudskontoen primo var negativ.

Hvis man alene stiller krav til indskudskontoen ultimo, vil man kunne få en indkomstdisponering som vist nedenfor.

Opgørelse af hæverækkefølgen i virksomhedsordningen.

	Gældende regler		Kun krav til indskudskontoen ultimo	
	Hæverækkefølgen	Indkomst	Hæverækkefølgen	Indkomst
Indskudskonto primo	-100.000		-100.000	
Personlig indkomst	430.000	430.000	469.280	469.280
Opsparet indkomst		170.000	0	130.720
Virksomhedsskat 23,5 pct. af opsparat indkomst	39.950		30.720	0
Indskud på indskudskontoen			-100.000	
I alt	469.950	600.000	400.000	600.000
Faktisk hævet	400.000		400.000	
Hensat til senere hævning	69.950		0	
Indskudskonto ultimo	-100.000		0	

I gældende regler kunne man hensætte 69.950 kr. til senere hævning i følgende år.

Efter forslaget ovenfor bruges denne hensættelse og derudover justeres opsparingen lidt ned og beskatningen af årets indkomst lidt op. Samlet "frigøres" herefter 100.000 kr. i alt, som bruges til at nulstille den negative indskudskonto, således at indskudskontoen ultimo 2015 er mindst nul.

Hvis man som følge af den højere indkomst i 2015 har fået et "efterslæb" med betalingen af skatterne, må disse efter forslaget fremskaffes i privatområdet i 2016 og man har efter forslaget ikke hensættelseskontoen til at trække på.

Når blot indskudskontoen mindst er nul ultimo bør dette være tilstrækkeligt som adgangskrav til, at kunne foretage en opsparing i virksomhedsordningen i det pågældende år.

Hvis man ikke generelt vil acceptere en ændring til, at kravet til indskudskontoen først skal være løst ultimo, så bør man i det mindste som en overgangsløsning acceptere dette i 2014. Man vidste jo ikke dengang man afsluttede 2013 regnskabet, at dette var et krav for at kunne foretage en opsparing i 2014.

Privat gæld med sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver

Hvis man finansierer privatforbruget med private lån vil man både i virksomhedsordningen og ved selskaber kunne opspare indkomsten i virksomhedsordningen henholdsvis selskabsbeskatte en indkomst i selskabet.

Dette ændres der for så vidt ikke på ved de foreslåede ændringer.

I virksomhedsordningen kan man i dag stille selve aktiverne i virksomhedsordningen som sikkerhed for et privat lån. Denne mulighed vil man afskaffe. Men medens man ved selskaber kan stille selve aktierne som sikkerhed for et privat lån, vil man ikke kunne stille selve virksomhedsordningen som sikkerhed for et privat lån. Ændringerne vil derfor medføre, at reglerne vedr. virksomhedsordningen

reelt bliver dårligere i forhold til selskaberne. Der er derfor ikke umiddelbart tale om en ligestilling på dette felt.

Men i den udstrækning man fortsat kan optage private lån uden sikkerhed (eller alene med sikkerhed i private aktiver), vil man stadig kunne lånefinansiere privatforbruget og dette gælder både vedr. virksomhedsordningen og vedr. selskaber.

Långiver vil for et misligholdt privat lån, stadig kunne foretage udlæg m.m. i virksomhedens aktiver, så långiver har derfor stadig en vis sikkerhed for det personlige lån, men ikke specifik sikkerhed i givne erhvervsmæssige aktiver. Selvom et sådant udlæg for en privat gæld i virksomhedens aktiver vil medføre, at en opsparet indkomst skal efterbeskattes, så vil udlægget dog komme foran det efterfølgende skattekrav, hvorfor långiver har en bedre sikkerhed end SKAT.

Tilsvarende vil långiver ved private udlån til en skatteyder, som ejer sin virksomhed som et selskab, tvangsmæssigt kunne realisere værdien af virksomheden (likvidere selskabet) i det mindste uden at aktieskatten bliver betalt.

Det bør dog i denne forbindelse tillige bemærkes, at hvis man ved en personlig konkurs ophører med virksomhedsordningen, bliver den foreløbige virksomhedsskat endelig jf. virksomhedsskatteovens § 15 b, stk. 2.

Man kan derfor komme af med skatteforpligtigheden vedr. opsparingsordningen ved en personlig konkurs medens dette ikke er tilfældet vedr. de øvrige udskudte skatter vedr. ejendomsavance og aktieavance – i den udstrækning SKAT pålægger konkursboet, at boet er skattepligtigt.

En evt. ægtefælle hæfter i øvrigt for konkursskatten vedr. evt. ejendomsavance og aktieavance i et konkursbo, hvorimod efterbeskatningen af en opsparet indkomst ved en konkurs, helt forsvinder.

Dø fra skatteforpligtigheden.

Man anfører i bemærkningerne, at man kan dø fra skatteforpligtigheden og man regner i provenuberegningerne med, at en forholdsvis stor del af den udskudte skat vedr. virksomhedsordningen på denne måde aldrig forventes at blive betalt.

Hertil bør dog bemærkes, at samme forhold jo gælder vedr. alle udskudte skatter herunder f.eks. ejendomsavance, genvundne afskrivninger og aktieavance.

Der er dog den forskel mellem virksomhedsordningen på den ene side og de øvrige udskudte skatter på den anden side herunder ikke mindst ejendomsavancen og aktieavancen, at en latent udskudt skat vedr. virksomhedsordningen også beskattes i den skattefritagne boer. Dette skyldes, at virksomhedsopsparingen reelt efterbeskattes allerede i mellemprioriteten. Hvis SKAT ikke skal have noget provenu vedr. virksomhedsskatten, kræves det derfor, at netto formuen ved dødsfaldet er nul eller negativ. Kreditorerne vil så vidt muligt dog forhindre, at nettoformuen bliver negativ.

De øvrige udskudte, som er knyttet til bestemte aktiver f.eks. ejendomme og aktier, beskattes ikke i de skattefritagne boer jf. dødsboskatteovens § 6.

SKAT får derfor i disse tilfælde heller ikke noget provenu fra aktieavancen og ejendomsavancen, hvis formuen (nettoformuen og til dels bruttoformuen) før skat, er under grænsen for skattefritagelse dvs. under ca. 2,6 mio. kr.

Ved død har SKAT derfor reelt større muligheder for helt eller i det mindste delvist at få betalt den udskudte skat hidrørende fra virksomhedsordningen end SKAT har vedr. de udskudte skatter hidrørende fra fast ejendom og aktier.

Sikkerhed i virksomhedens aktiver

Reglen i § 10 stk. 6 medfører, at hvis der er stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver for et privat lån, skal et beløb svarende til sikkerhedens størrelse anses for overført. Dette gælder selvom, der ikke er sket en overførsel af "penge" mellem virksomheden og privatområdet.

Hvis der skiftes sikkerhed anses et beløb svarende til sikkerhedens størrelse på ny for overført til privat. Det er ikke klart, hvad der menes med at skifte sikkerhed. Men man bør kunne skifte långivere herunder skifte mellem realkreditinstitutterne uden at der er tale om ny sikkerhed. I modsat fald begrænser man jo indirekte konkurrencesituationen mellem långiverne.

Den situation, man vil forhindre, er dog, at der optages et privat lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver. Reelt er det størrelsen af lånet, der er problemet og ikke størrelsen af sikkerheden, der er for lånet.

Derfor foreslås det, at man i stedet retter fokus på lånet og ikke på selve sikkerhedens størrelse jf. ovenfor.

Hvis der ikke sker nogen forøgelse af lånet, men alene en ombytning af sikkerheden, bør man ej heller på ny skulle anse et beløb svarende til sikkerheden for hævet i virksomheden.

Sikkerhedsstillelse sidestilles med en hævning.

En låneoptagelse i privat med sikkerhed i virksomhedens aktiver sidestilles med en hævning jf. metode 2. Dette sker dog uden, at der faktisk overføres midler fra virksomhedens økonomi til den private økonomi. Hvis man efterfølgende foretager en reduktion i en privat låneoptagelse med sikkerhed i virksomhedens aktiver, burde dette have den modsat virkning, dvs., at man bør kunne flytte et tilsvarende beløb ud af virksomhedsordningen uden skattemæssige konsekvenser.

På den måde vil de faktiske hævninger, der foretages i virksomhedsordningen, stadig passe med de beløb, der samlet set skattemæssigt, skal anses for overført fra virksomheden til privat.

Man vil alene fremskynde den skattemæssige effekt af det beløb, man låner privat med sikkerhed i virksomhedens aktiver.

Dermed mener jeg, at man er kommet "misbrugsproblemet" til livs, uden at ramme ret meget mere end selve "misbrugsproblemet".

En sådan regel giver samtidigt mulighed for, at man kun skal tage hensyn til denne regel, når man bruger opsparingsreglen.

Reglen kan derfor ændres til:

- Man opgør på status tidspunktet størrelsen af private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver.
- Hvis det private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver er forøget i årets løb, anses selve forøgelsen for hævet i virksomhedsordningen.
- Hvis det private lån er reduceret, kan reduktionen hæves eller indgår i beløbet hensat til senere hævning eller på mellemregningskontoen. Dette gælder dog alene private lån, der tidligere er anset for en skattemæssig hævning.

Denne regel vil medføre, at skatteydere der bruger virksomhedsordningen uden at bruge opsparingsreglerne (og hvor man ej heller har opsparinger fra tidligere år), ikke behøver at foretage opgørelsen af privat gæld med pant i virksomhedens aktiver. I denne situation er der jo ikke tale om afdrag på privat gæld med lavt beskattede midler, dvs. der er ikke noget misbrug af reglerne.

Hvis man vil påbegynde en opsparing i virksomhedsordningen opgøres private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver ultimo det pågældende år. Dette beløb anses som udgangspunkt for hævet i det pågældende år.

Hvis der var private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver primo det pågældende år, bør et beløb svarende til disse lån, dog kunne modregnes i en evt. positiv indskudskonto primo det pågældende år.

Eksempel 2.

Primo og ultimo 2015 er der private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver på 150.000 kr. henholdsvis 180.000 kr. Der er ikke opsparet indkomst fra foregående år. Man ønsker at foretage en opsparing af noget af indkomsten i 2015. Umiddelbart vil der være 180.000 kr. i private lån, som skal anses for hævet i 2015.

Der er primo 2015 en indskudskonto på 80.000 kr.

Da der var en positiv indskudskonto ultimo 2014 på 80.000 kr. kunne en del af de private lån ultimo 2014 have været modregnet heri. Dette svarer til, at 80.000 kr. af de private lån allerede anses for hævet i 2014. Herefter bør regnskabet for 2015 opgøres med en reguleret indskudskonto primo på 0 og primo 2014 regulerede private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver på 150.000 – 80.000 dvs. på 70.000 kr.

Herefter er de private lån teknisk anset for forøget i 2015 fra 70.000 kr. til 180.000 kr., dvs. en forøgelse med 110.000 kr. Dette beløb indregnes herefter i hæverækkefølgen for 2015.

Det bør derudover overvejes, om det alene er en forøgelse af de private låns restgæld med sikkerhed i virksomhedens aktiver i forhold til situationen den 11. juni 2014, som skal anses for hævet.

I følgende år – så længe der enten opspares og/eller, der er opsparinger fra foregående år – opgøres i ultimo status størrelsen af lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver. Hvis der er sket en forøgelse af lånene anses forøgelsen for hævet og den således korrigerede hævning indgår i hæverækkefølgen.

Denne regel vil, så vidt jeg kan vurder det, løse "misbrugsproblemet" i relation til metode 2 og uden at ramme de "uskyldige" skatteydere unødigt hårdt.

Reglen vil være mere enkel at administrere end forslaget, bl.a. fordi der er mange skatteydere, som ikke skal tjekke sikkerheden for private lån.

Reglen vil også være fleksibel i relation til skift af sikkerhed. Det er jo grotesk at skift af sikkerhed skal anses for en ny hævning.

Om ejerpant.

I en del situationer udstedes et ejerpantebrev i en fast ejendom. Derefter bruges dette pantebrev som sikkerhed for lån.

Eksempel 3.

Der udstedes et ejerpantebrev på f.eks. 2 mio. kr. med sikkerhed i en fast ejendom, der i sin helhed er placeret i virksomhedsordningen.

Selve udstedelsen af dette ejerpant kan ikke anses for, at der er stillet sikkerhed for et privat lån. Det er jo først, når der faktisk foreligger et privat lån, som ejerpantebrevet er brugt som sikkerhed for, at man kan afgøre, at der er stillet sikkerhed for et privat lån. I hvert fald indtil dette tidspunkt, ved man jo ikke om pantebrevet vil blive brugt som sikkerhed for et privat eller for et erhvervsmæssigt lån.

Men er selve ejerpantebrevet reelt et erhvervsmæssigt aktiv?

Ifølge lovforslaget er det jo kun, når der er stillet sikkerhed for privat gæld i erhvervsmæssige aktiver, at beløbet skal anses for hævet.

Men meningen ved bestemmelsen må være, at man i denne situation "ser igennem" ejerpantebrevet og ser på de aktiver, der er stillet som sikkerhed for ejerpantebrevet, ved vurderingen af hvilke aktiver, der reelt er stillet som sikkerhed for det private lån.

Dette ejerpantebrev på 2 mio. kr. er i første omgang f.eks. alene stillet som sikkerhed for virksomhedens kassekredit.

På et senere tidspunkt vil skatteyder låne f.eks. 250.000 kr. til køb af en privat bil. Pengeinstituttet yder lånet med supplerende sikkerhed i samme ejerpantebrevet. Kassekreditens maksimum reduceres evt. samtidigt – men dette vil dog ikke i alle tilfælde ske.

Der er nu tilsyneladende stillet en sikkerhed på 2 mio. kr. for lånet til køb af bilen. Som lovtæksten er formuleret ser det ud til, at hævningerne i relation til virksomhedsordningen skal opgøres til 2 mio. kr.

Dette er en helt vanvittig konsekvens.

Hvis ejerpantebrevet efterfølgende på ny stilles som sikkerhed for et privat lån, vil det dog ifølge lovforslaget være usikkert, om der er tale om skift af sikkerhed, idet det jo er samme ejerpantebrev, der blot "genbruges".

Hvis bilen leases og ejerpantebrevet evt. stilles som sikkerhed for leasingkontrakten, vil der dog næppe være tale om et forhold, som er omfattet af forslagets § 10 stk. 6, idet leasingydelserne ikke skattemæssigt anses for et lån.

Ved opgørelsen af regnskabet for købsåret vil man i eksemplet alternativt kunne placere selve billånet i virksomheden og anse de 250.000 kr., der er brugt til bilkøbet, for at være en hævning i virksomhedsordningen. I så fald er hævningen i det mindste begrænset til det reelle beløb på 250.000 kr. og der er ikke fremover private lån i privatområdet.

Denne løsning forudsætter dog, at der ikke er noget problem i at medregne et lån, der utvivlsomt har finansieret et privat køb, i virksomhedsordningen.

Hvis man vil have lånet placeret i privatområdet, skal man derfor i denne situation oprette en ny sikkerhed vedr. lånet til bilen og uden at inddrage virksomhedsaktiver i sikkerheden.

Hvis sikkerheden skal placeres i virksomheden, skal ejerpantebrevet tilsyneladende være et selvstændigt pantebrev med et pålydende på f.eks. 250.000 kr.

Dette forøger alt andet lige omkostningerne til tinglysning m.m. Ved kommende omprioriteringer forud for pantebrevet, skal der fremover betales nyt rykkergebyr m.m.

Selvom skatteyder ikke bruger opsparingsordningen, vil resultatet være, at man ved opgørelsen af hæverækkefølgen i ovennævnte situation skal anses 2 mio. kr. for hævet, hvilket typisk vil medføre, at indskudskontoen bliver negativ med et betydeligt beløb, hvilket senere vil forhindre opsparing jf. metode 1. Der vil skulle beregnes rentekorrektion af indtil 2 mio. kr. ekstra, dog vil kapitalafkastgrundlaget typisk ikke være blevet tilsvarende negativt, hvorfor det ofte vil være kapitalafkastgrundlaget, der vil være afgørende for beregningen af rentekorrektionen.

I praksis vil man dog – hvis revisor er opmærksom på problemet – alternativt jf. ovenfor placere billånet i virksomheden og i stedet hæve beløbet på 250.000 kr. via hæverækkefølgen.

I stedet for at tage udgangspunkt i sikkerheden burde man som nævnt ovenfor tage udgangspunkt i lånets størrelse.

Hvis man senere skifter sikkerheden for et lån skal et beløb svarende til den nye sikkerhed ifølge bemærkningerne atter anses for hævet. Dette er også helt uforståeligt.

Hvis man i stedet alene tager udgangspunkt i lånet, vil der ikke være tale om en ny hævning når sikkerheden skiftes ud. Dette er en langt mere logisk konsekvens af reglerne.

Eksempel 4.

	Hæverækkefølge	Indkomst
Årets faktiske hævnning og indkomst	350.000	500.000
Tidligere års opsparede indkomst – efter skat - ved 25 pct.		300.000
Privat lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver. Størrelsen af sikkerheden (eller af lånet jf. ovenfor)	250.000	
Reguleret hævnning	600.000	
Hæverækkefølgen		
Hævning af årets indkomst	500.000	500.000
Hævning af tidligere års indkomst efter skat	100.000	
Den dertil svarende indkomst		133.333

Den regulerede hævnning er på 600.000 kr. men den samlede tilførsel af "penge" fra virksomhedsordningen til privat er kun på 350.000 kr.

Skattekravet vil blive på ca. 240.000 kr. Samlet har man til rådighed i privat regi lånet på 250.000 kr. og det hævdede beløb på 350.000 kr. med fradrag af skattebeløbet på ca. 240.000 kr. eller netto ca. 360.000 kr. Heraf er brugt 250.000 kr. til bilkøbet.

Hensigten med lovgivningen er imidlertid, at man i stedet for det private lån, skulle man have hævet beløbet på 250.000 kr. i virksomheden.

Derfor burde hævnningerne have været:

Eksempel 5.

	Hæverækkefølge	Indkomst
Årets faktiske hævnninger og indkomst	600.000	500.000
Tidligere års opsparede indkomst – efter skat - ved 25 pct.		300.000
Hævrækkefølgen		
Hævning af årets indkomst	500.000	500.000
Hævning af tidligere års indkomst efter skat	100.000	
Den dertil svarende indkomst		133.333

Dvs. samme fordeling af indkomsterne om man hæver 600.000 kr. i virksomheden eller hæver 350.000 kr. og privat låner 250.000 kr. Skattebeløbet er atter på ca. 240.000 kr. og man ville have samme beløb på 360.000 kr. til forbrug udover skattebeløbet.

Men i sidste eksempel har man ikke et lån i privat.

Hvis man i et senere år vil tilbagebetale ovennævnte private lån på 250.000 kr. ved hævnning i virksomheden, skal der hævnes 250.000 kr. efter skat eller ca. svarende til ca. 570.000 kr. før skat (ved i alt 56 pct. beskatning).

Fremadrettet har det derfor store konsekvenser, om man foretager en låneoptagelse i privat med sikkerhed i virksomhedens aktiver eller om man direkte hæver beløbet i virksomheden.

En gennemførelse af lovforslaget vil reelt medføre, at man ikke længere kan foretage låneoptagelse i privat regi med sikkerhed i virksomhedens aktiver og dette gælder også for de skatteyder, der ikke bruger opsparingsreglerne i virksomhedsordningen.

Sikkerhed for lån optaget af andre end skatteyder.

Det anføres i bemærkningerne, at man ikke i virksomhedens aktiver vil kunne stille sikkerhed for gæld, der tilhører 3. mand.

Hvis man alligevel stiller denne sikkerhed, må det formentlig antages, at et beløb svarende til sikkerheden, skal anses for overført til den skattepligtige.

Reglen bør i givet fald fremgå af selve lovteksten og ikke kun af bemærkningerne.

Reglen vil også gælde jf. ovenfor, selvom skatteyder ikke har valgt at opspare nogen del af indkomsten i virksomheden.

Som bestemmelsen er udformet syntes dette også at være gældende, selvom 3. mands lån kan anses for at være erhvervsmæssig.

I bemærkningerne har man flere gange sammenlignet situationen i virksomhedsordningen med selskaber. I denne forbindelse skal der dog gøres opmærksom på, at der skattemæssigt ikke er tale om aktionærlån efter ligningslovens § 16 E, ved lån mellem selskaber jf. også SKM2014.279.SR.

Når der kan ydes lån mellem selskaber uden, at dette vil være i konflikt med bestemmelsen i ligningslovens § 16 E, vil ét selskab jo også kunne stille sikkerhed for et lån, som optages af et andet selskab.

Hvis man skal bruge nogenlunde samme forhold i virksomhedsordningen, bør én virksomhedsordning jo tilsvarende kunne stille sikkerhed for lån optaget af en anden virksomhedsordning. Bestemmelsen om, at sikkerhed stillet i virksomhedens aktiver for lån optaget af 3. mand, bør derfor principielt ikke omfatte lån, som for 3. mand kan anses for erhvervsmæssige.

Reglen er formentlig kun nødvendig vedr. private lån, som optages af én ægtefælle på basis af sikkerhedsstillelse i aktiverne i en virksomhedsordning, der skattemæssigt vedrører den anden ægtefælle.

Endvidere gælder bestemmelsen i ligningslovens § 16 E kun vedr. lån ydet inden for interesseforbundne parter.

Denne regel om at stille sikkerhed for lån optaget af 3. mand vil give særlige udfordringer i bl.a. interessentskaber. Der omtales nogle situationer nedenfor. Men i praksis vil der være langt flere varianter af denne problemstilling.

Eksempel 6.

Fader og søn driver en virksomhed sammen, idet de har et fælles ejerskab vedr. en ejendom og det dertil hørende løssøre. Det antages, at faderen bor i ejendommens stuehus, medens sønnen bor i en selvstændig bolig ejendom, som alene ejes af sønnen.

I den udstrækning, man har optaget fælles lån med sikkerhed i ejendommen, må man formentlig antage, at faderen og sønnen ikke kan anses for at have stillet sikkerhed for hinandens lån. Dette bør dog fremgå af bemærkningerne.

Faderen må kunne henregne en del af sin andel af lånene til sit privatområde svarende til hans ejerandel af stuehuset.

Hvis sønnen f.eks. i forbindelse med sit køb af ejendommen har lånt et beløb som et pengeinstitutlån (f.eks. 1 mio. kr.) med sikkerhed i den samlede ejendom, vil faderen reelt have stillet sikkerhed for 3. mands lån og dermed skal et beløb svarende til sikkerheden anses for hævet i faderens virksomhedsordning. Beløbet skal formentlig opgøres til 500.000 kr.

Sønnen vil normalt ikke alene kunne stille sikkerhed i sin ejerandel af ejendommen, idet långiver i denne situation normalt vil kræve en samlet sikkerhed i ejendommen.

Et sådant lån vil reelt blokere for faderens mulighed for at foretage opsparing i sin virksomhedsordning.

Man vil kun kunne løse dette problem ved, at parterne optager et fælles lån på f.eks. 1 mio. kr. og hvor faderen modtager det samlede provenu. Sønnen vil herefter skyldes et beløb til pengeinstituttet på 500.000 kr. samt et tilsvarende beløb i det indbyrdes forhold mellem faderen og sønnen. Faderen vil skyldes 500.000 kr. til pengeinstituttet.

Dette kan ikke være en hensigtsmæssig måde at finansiere disse interessentskaber på og vil under alle omstændigheder medføre omlægnings af hidtil anvendt finansiering – dog afhængig af hvordan man løser overgangsproblemet.

Eksempel 7.

Faderen og sønnen ejer hver sin ejendom, men driver dem som én fælles virksomhed.

Den fælles virksomhed, som omfatter maskiner, besætning m.m., er f.eks. finansieret ved en fælles kassekredit og/eller andre pengeinstitutlån. Sikkerheden for disse lån kan f.eks. være et ejerpantebrev, der er tinglyst i alle ejendomme.

Reelt har både faderen og sønnen nu stillet sikkerhed for lån til 3. mand. Også i denne situation bør der kunne findes løsninger, som ikke blokerer for, at begge parter kan foretage en opsparing i virksomhedsordningen.

Eksempel 8.

Manden og hustruen ejer sammen en landbrugsejendom. Manden anses for den, som driver ejendommen i overvejende grad og dermed skal medregne den samlede indkomst fra virksomheden på sin selvangivelse.

Hustruen driver anden virksomhed omfattet af virksomhedsordningen.

Hustruen har f.eks. stillet sikkerhed i sine aktiver (halvdelen af ejendommen) for lån i landbrugsejendommen. Lånene indgår i mandens virksomhedsordning. Da hustruens andel af landbrugsejendommen medregnes på mandens selvangivelse, må man formentlig kunne anse, at hustruen ikke har stillet sikkerhed for 3. mands låntagning. Hustruen må derfor i sin virksomhedsordning ikke skulle anse, at et beløb svarende til hendes andel af sikkerhedsstillelsen for mandens lån i sin ejerandel af landbrugsejendommen, er omfattet af reglerne om at have stillet sikkerhed for 3. mands låntagning.

Hvis der omvendt stilles sikkerhed i landbrugsejendommen for lån til hustruens virksomhed, vil der formentlig være tale om, at der i mandens virksomhedsordning er stillet sikkerhed for 3. mands låntagning. Dette vil antagelig være det fulde sikkerhedsbeløb uanset, at hustruen reelt ejer halvdelen af ejendommen.

Lovforslaget vil umiddelbart blokere for, at manden kan foretage opsparing i sin virksomhedsordning hvis der er stillet sikkerhed for hustruens lån. Et beløb svarende til sikkerheden skal anses for hævet og dermed nedsætte indskudskontoen også selvom manden ikke har valgt at opspare nogen del af indkomsten i sin virksomhed.

Hvis man sidestiller situationen med selskaber jf. ligningslovens § 16 E, bør dette lån ikke anses for hævet, i den udstrækning lånet hos hustruen indgår i hendes virksomhedsordning

Overførelse af fast ejendom til virksomhedsordningen.

Hvis en ejendom f.eks. et parcelhus overføres til virksomhedsordningen f.eks. fordi man har fraflyttet parcelhuset og vælger at udleje parcelhuset i stedet for at sælge det, skal man efter praksis anse værdien af ejendommen for indskudt i virksomhedsordningen (på indskudskontoen) samtidigt med, at et beløb svarende til gælden i parcelhuset, skal anses for hævet.

Hvis man efter gældende praksis vælger at beholde lånet i parcelhuset uden for virksomhedsordningen, vil der ikke være en hævning. Efter lovforslaget vil der dog nu blive tale om et privat lån med pant i et aktiv, som er omfattet af virksomhedsordningen.

Der vil derfor i begge tilfælde være tale om en hævning svarende til lånets størrelse – dog sikkerhedens størrelse, hvis lånet holdes uden for virksomhedsordningen.

Hvis man i forvejen driver virksomhed omfattet af virksomhedsordningen kan man ej heller undlade at medtage parcelhuset i virksomhedsordningen.

Man bør i det mindste i disse tilfælde ændre lovbestemmelserne således, at man kan nettopostere lån og parcelhuset under ét og samlet flytte begge dele til virksomhedsordningen under ét.

Dette vil jo også være en ligestilling med de tilfælde, hvor man overflytter et tilsvarende aktiv til et selskab.

Konsekvenser af hævning efter § 15 a.

Hvis man driver flere virksomheder skal alle virksomheder behandles under ét.

Man har dog i § 15 a (samt også i § 16 a) regler, hvorefter man i princippet kan opdele en virksomhedsordning ved salg af f.eks. én af flere virksomheder.

Provenuet fra den virksomhed, man sælger, kan herefter overføres til privatområdet mod, at en forholdsmæssig del af den tidligere foretagne opsparing efterbeskattes og at en forholdsmæssig andel af årets indkomst ikke kan opspares.

Det provenu, man på denne måde overfører fra den samlede virksomhedsordning til privatområdet, overføres til privat primo i salgsåret.

Dette er en enkel måde at foretage en skematisk opdeling mellem den virksomhed, der sælges og den virksomhed, man beholder.

I de oprindelige regler fra 1987 skulle hver virksomhed behandles individuelt. Dette medførte en række meget besværlige opgørelsesregler. I stedet indførte man den nuværende regel om, at alle virksomheder behandles under ét. Reglen om en skematisk regulering ved salg af én af flere virksomheder m.m. blev i samtidigt i sin tid indført som et valgfrit supplement til reglen om, at alle virksomheder som udgangspunkt skal behandles under ét.

Man behøver dog ikke fuldt ud overføre hele nettoprovenuet ved salg af én af flere virksomheder m.m. efter § 15 a, men man kan vælge kun at lade sig ophørsbeskatte af en mindre forholdsmæssig andel af virksomhedsordningen. Reglen i § 16 a er reelt en tvungen regel.

Det beløb, man på denne måde overfører som et nettoprovenu til privatområdet, fratrækeks indskudskontoen. Indskudskontoen bliver derfor ofte negativ og ofte med et betydeligt beløb, når man anvender denne regel. Dette har hidtil kun haft begrænset effekt, idet bl.a. rentekorrektionen ofte styres af kapitalafkastgrundlaget.

Efter forslaget vil anvendelsen af denne regel i § 15 a medføre, at man fremover ikke kan opspare i virksomhedsordningen og ej heller i salgsåret for den del af virksomheden, der beholdes. Anvendelse af § 15 a påvirker derfor beskatningen af den fremtidige indkomst i den fortsættende virksomhedsordning.

Dette i modsætning til selskaber, hvor man ofte skattefrit kan spalte et eksisterende selskab og derefter likvidere det ene selskab og fortsætte uændret med det selskab, der ikke likvideres.

Som lovforslaget er udformet, må man antage, at man dog kan bevare den øvrige opsparing i virksomhedsordningen – selvom indskudskontoen er blevet negativ ved anvendelsen af reglen i § 15 a. Men fremover (herunder også i året for salget af én af flere virksomheder) vil man normalt ikke kunne foretage en opsparing.

Hvis man f.eks. sælger én af 2 virksomheder (som her antages at være lige store) og man bruger reglen i § 15 a burde det derfor også kun være halvdelen af indskudskontoen, der berøres af frasalget.

Der er et tilsvarende problem ved anvendelsen af § 16 a ved omdannelse af en af flere virksomheder til selskab.

Bagatelreglen (100.000 kr.'s reglen).

Da man i "Skitse til vækstpakke 2014" har aftalt, at man vil ændre bagatelreglen (100.000 kr. reglen), har jeg valgt ikke at kommentere denne regel i det fremsatte lovforslag.

Forslaget på dette område samt vedr. blandet anvendte ejendomme burde dog udsendes til høring inden Folketinget endeligt behandler lovforslaget.

Fordeling af sikkerhed mellem stuehus og erhvervsdelen.

På ejendomme, som tjener til bolig for ejeren og hvor en del af ejendommen bruges erhvervsmæssigt og hvor der er foretaget en vurderingsfordeling efter vurderingslovens § 33, placeres boligen (stuehuset) i privat regi og erhvervsdelen i virksomhedsordningen.

Hvis der her sker en pantsætning af ejendommen, som sikkerhed for et lån i privat regi f.eks. for at finansiere købet af stuehuset eller finansiere forbedringer af stuehuset, vil det være den samlede ejendom og dermed også erhvervsdelen, der er stillet som sikkerhed for lånet.

Det er umuligt kun at stille stuehuset som sikkerhed for lånet.

Dette problem skal løses jf. "Skitse til vækstpakke 2014".

Problemet har dog et så stort omfang og er af så generel karakter, at det burde være løst allerede i selve lovforslaget.

Der er mig bekendt pt. endnu ikke fremlagt konkret lovtekst om, hvordan problemet forventes at skulle løses. Nedenfor er derfor alene omtalt nogle problemer, som bør indgå i overvejelsen om løsning af dette problem.

Eksempel 9.

Der købes en landbrugsejendom for f.eks. 10 mio. kr. heraf 2 mio. kr. for stuehuset.

Købet finansieres bl.a. ved optagelse (eller overtagelse) af et lån på f.eks. 6 mio. kr.

Hvis man anvender en forholdsmæssig fordeling bør 20 pct. af lånet kunne placeres i privat området henset til, at det er 20 pct. af den samlede sikkerhed, der vedrører stuehuset. Der bør derfor kunne placeres indtil 1.200.000 kr. af lånet i privat regi.

Fordelingen har her taget udgangspunkt i den aftalte fordeling ved købet jf. dog nedenfor.

Hvis der optages flere lån må disse umiddelbart kunne fordeles på samme måde. Det må antages, at man ikke kan overføre en større andel af ét lån til privat, selvom der er andre lån hvoraf en mindre andel (eller ingen andel) overføres til privat.

Det ville dog klart være en administrativ forenkling, hvis man kunne pulje lånene. Hvis der herefter samlet set er blot mindre private lån end stuehusets andel af den samlede sikkerhed vedr. alle lån, bør det private lån kunne anses for at have finansieret et privat aktiv. Hvis der f.eks. er ét lån med en restgæld på højst 1,2 mio. kr. bør dette lån fuldt ud kunne placeres i privat, medens resten af lånene placeres i virksomheden.

Parternes – og SKAT's - vurdering af sikkerhedsstillelsen kan konkret afvige fra långivers opfattelse af, hvordan sikkerheden relativt set vedrører boligen i forhold til den resterende del af ejendommen. Principielt bør det jo være långivers opfattelse, der burde være afgørende.

Eksempel 10.

Hvis man derefter optager et nyt lån på 1.500.000 kr. og dette placeres i virksomheden vil 20 pct. af dette låns sikkerhed have pant i et privat aktiv. Efterfølgende bør man kunne overføre indtil 20 pct. af lånet til privat som et lån, der reelt har pant i private aktiver og dermed ikke omfattes af bestemmelsen i § 10 stk. 6.

Eksempel 11.

Fortsættelse af eksempel 9. Efterfølgende sker der en investering i erhvervsmæssige aktiver (nye bygninger, tilkøb af jord m.m.)

Den samlede ejendom har herefter en værdi på f.eks. 12,5 mio. kr. heraf 2 mio. kr. stadig anses for at være værdien af stuehuset. Nu udgør stuehuset kun $2/12,5$ dvs. 16 pct. af den samlede ejendom.

Det samlede lån vil nu også have sikkerhed i de nye erhvervsmæssige aktiver.

Af de 6 mio. kr., af det samlede oprindelige lån, vil herefter kun 16 pct. svarende til 960.000 kr. have pant i stuehuset. Herefter vil reelt 1.200.000 – 960.000 kr. dvs. 240.000 kr. af det private lån nu have fået pant i erhvervsmæssige aktiver.

Dette vil – dog afhængig af hvordan man udformer reglerne – betyde, at 240.000 kr. skal anses for hævet i virksomhedsordningen jf. § 10 stk. 6.

Ovennævnte situation vil måske også forekomme, hvis der alene sker en relativ værdi forskydning mellem stuehusets andel af værdien af ejendommen i forhold til den erhvervsmæssige del af ejendommen.

Situationen vil også forekomme, hvis man inddrager endnu en erhvervsejendom under pantet. Dette vil også udvande stuehusets andel af det samlede pant. Til gengæld vil der kunne være andre lån, som hidtil kun har haft pant i erhvervsmæssige aktiver, som nu også får pant i boligen og dermed i private aktiver og dermed vil man kunne flytte noget af de andre lån ud af virksomheden.

Det bemærkes, at lån i landbrugsejendomme på visse betingelser også har pant i løsøret. Dette komplicerer yderligere regelsættet.

Hvis man forøger stuehusets andel af værdien af ejendommen vil man omvendt tilsyneladende kunne flytte en større andel af lånet til privat.

Det bemærkes, at flytning af erhvervsmæssige lån ud af virksomhedsordningen, er et indskud som alene kan placeres på indskudskontoen.

Hvis man i stedet kan pulje alle lån i ejendommen, vil man som alternativ til flytning af en andel af alle lån, kunne optage et nyt privat lån med et pålydende, som højst udgør stuehusets andel af den samlede sikkerhed for alle lån. Dette nye lån kan direkte placeres i privatområdet.

Hvis man inddrager en ny ejendom med eksisterende lån under samme pant vil dette uden en puljeordning medføre, at en del af eksisterende lån med pant i den eksisterende ejendom, skal overføres til virksomheden (dvs. en hævnning), medens der modsat kan overføres en del af de lån, der overtages sammen med den tilkøbte ejendom, kan overflyttes til privat regi (dvs. et indskud på indskudskontoen). Man vil her reelt have samme problemstilling, som ved overførelsen af en eksisterende ejendom til en virksomhedsordning jf. ovenfor. Man bør derfor i det mindste kunne nettopostere disse flytninger. Dog vil en puljeordning vedr. alle lån med sikkerhed i en blandet anvendt fast ejendom være en mere enkel måde at løse dette problem på.

Eksempel 12.

Forlængelse af eksempel 11.

Efter at der er foretaget en forøgelse af værdien af den erhvervsmæssige andel af ejendommen jf. ovenfor foretages en ny belåning. Dette nye lån vil også delvist have sikkerhed i den private del af ejendommen og dermed vil en del af lånet evt. kunne placeres i privatområdet.

Umiddelbart ser det dog ud til, at man skal fordele lånene mellem privat og erhverv, hvis man vil finansiere købet af boligen med private lån og uden at indskudskontoen bliver negativ.

I dag har man ofte i landbrugte medregnet alle lån i ejendommen til virksomheden. Selvom indskudskontoen dermed er blevet negativ har konsekvensen af dette normalt nogenlunde svaret til de samme konsekvenser, som ved faktisk at placere en del af lånene i privat regi. I sidstnævnte situation vil der i stedet for en rentekorrektion være private renteudgifter.

Lovændringen vil klart medføre, at man oftere bliver nødt til at dele lånene, hvilket opgørelsesmæssigt bliver en yderligere administrativ belastning.

Opdelingen bliver nødvendig af hensyn til muligheden for at foretage en opsparing i virksomhedsordningen – dvs. at undgå den negative indskudskonto. Men også forøgelsen af satsen for beregning af rentekorrektionen trækker i samme retning.

Hvis der er flere lån, der har pant i både virksomheden og i den private bolig, vil det dog være en administrativ forenkling, hvis man i privat regi som nævnt kan pulje alle lån i ejendommen jf. ovenfor.

Provenu beregningerne.

Jeg er enig i, at provenuberegninger på dette område vil være meget usikre.

I provenuberegningerne forudsættes det, at der for de skatteydere, der har brugt metode 1, forventes der at være en sammenhæng mellem stor opsparing og intet kapitalafkast.

Denne sammenhæng er dog kun til stede for de skatteydere, der har brugt metode 1 dvs. inden opsparingen er påbegyndt, har flyttet al privat gæld ind i virksomhedsordningen og dermed startet op med en negativ indskudskonto.

Bemærk jf. ovenfor, at man jo ikke efterfølgende kan blive ved med at flytte privat gæld ind i virksomhedsordningen uden om hæverækkefølgen.

Hvis man efterfølgende vil "misbruge" virksomhedsordningen må dette ske ved låneoptagelse i privat dvs. bruge metode 2.

Det bemærkes, at man også kan opspare kapitalafkastet bortset fra den forholdsmæssige del, der vedrører finansielle aktiver. Man kan jf. § 23 a "omdøbe" indtil 46.000 kr. af et kapitalafkast til personlig indkomst. Med en kapitalafkastprocent på 1 pct. (i 2012) svarer dette faktisk til kapitalafkastet af et kapitalafkastgrundlag på indtil 4,6 mio. kr.

Derfor kan der blandt de skatteydere, der ikke har selvangivet noget kapitalafkast og har brugt opsparringsordningen, være nogle som har valgt også at opspare og/eller "omdøbe" kapitalafkastet. Beskatningen var i 2012 på 25 pct. vedr. opsparet indkomst i virksomhedsordningen og ca. 47 pct. af kapitalafkast omfattet af topskat, hvorfor nogle kan have valgt at opspare indkomsten i stedet for at hæve kapitalafkastet til endelig beskatning som kapitalindkomst.

Når man i metode 1 på trods af stor opsparing alligevel ikke har et positivt kapitalafkastgrundlag forudsættes dette i provenuberegningerne, at det ofte skyldes, at man samtidigt har en stor negativ indskudskonto. Dvs. at disse skatteydere har et "misbrug" efter metode 1.

Men i så fald ville der i disse regnskaber tillige være en rentekorrektion som indikator på, at både indskudskontoen og kapitalafkastgrundlaget er negativt. En potentiel rentekorrektion kan dog være nulstillet, fordi der ikke er nettorenteudgifter i virksomheden. Det kan ikke afvises, at de rene "misbrugere" ofte ikke har en netto renteudgift i virksomheden og derfor har nulstillet en rentekorrektion efter § 11, stk. 1, sidste punktum.

Man kunne i denne forbindelse dog overveje, at ophæve bestemmelsen om, at rentekorrektionen højst kan udgøre virksomhedens netto renteudgift. Dermed vil man i nogen udstrækning ramme disse "misbrugere".

Hvis der i virksomheden tidligere har været et skattemæssigt underskud og/eller kapitaltab vil dette indgå ved opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget, men påvirker ikke indskudskontoen. Derfor vil der være skatteydere, der har en indskudskonto på mindst nul, men som ikke har noget kapitalafkastgrundlag. Disse skatteydere behøver ikke at være "misbrugere" af ordningen. De vil ej heller blive ramt af forslaget (efter metode 1), idet de jo har en positiv indskudskonto. Derimod kan metode 2 påvirke deres muligheder for at optimere indkomstdisponeringen.

Kapitaltabet kan f.eks. hidrøre fra tab på lån, tab på ejendomme, der er solgt til mindre end anskaffelsessummen osv. Hvis et lån f.eks. i sin tid er optaget til kurs 80 og kursen senere ændres til kurs 100 vil man have tabt 20 kurspoint, som vil være indlejret ved opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget uden at påvirke indskudskontoen.

Specielt tidligere var der i landbruget mange store kapitaltab af denne type.

Ved opstart af virksomhedsordningen kan ejendomme medregnes til seneste vurdering ved opgørelsen af indskudskontoen, medens ejendomme altid skal medregnes til anskaffelsessummen ved opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget. Dette kan også bevirke, at indskudskontoen starter højere end kapitalafkastgrundlaget. Dette gælder bl.a. i en del familiehandler.

Derfor kan man ikke konkludere, at der i "misbrugssituationerne" efter metode 1 ofte vil være en sammenhæng mellem opsparing i virksomhedsordningen og ikke noget kapitalafkast.

Ved at se på et enkelt år, som der tilsyneladende er sket ved provenuberegningerne, vil der blandt de skatteydere, der har sparet meget op i 2012, klart være nogle, som har haft et ekstraordinært godt år i 2012 og som primært har brugt opsparingsordningen til indkomstudjævning i relation til de kommende år. Dette er derfor ikke ensbetydende med, at indskudskontoen er negativ og der er i det mindste ikke tale om systematisk "misbrug" af reglerne.

De skatteydere, der systematisk har brugt metode 1, vil derimod også være karakteriseret ved en større saldo på opsparingsordningen fra tidligere år samt som nævnt en rentekorrektion, som dog kan være nulstillet jf. § 11, stk. 1, sidste punktum.

Der vil blandt de skatteydere, som har opsparet et større beløb, men som ikke har noget kapitalafkast, også være nogle, som har valgt at beholde et beløb på hensættelseskontoen eller mellemregningen. På den måde har man en fleksibilitet, hvis man får behov for større midler privat i 2013 uden at komme i klemme med en optimal tilpasning af opsparingsordningen i 2013 eller kommende år.

Man har på denne måde også begrænset kapitalafkastet og har dermed haft bedre muligheder for at opspare en større andel af årets indkomst.

Det beløb, der står på hensættelseskontoen og mellemregningen kan umiddelbart flyttes til indskudskontoen og dermed atter give adgangen til at kunne opspare en del af virksomhedens indkomst.

Der vil også blandt disse skatteydere være nogle, som faktisk har f.eks. finansielle aktiver uden for virksomhedsordningen, som kan indskydes i ordningen og dermed løfte en negativ indskudskonto op til mindst nul.

Samlet set mener jeg derfor ikke, at man i relation til negativ indskudskonto (metode 1) kan konkludere, at der er en stor provenugevinst vedr. de ca. 2.000 skatteydere, man har fundet, som i 2012 opsparede mere end 300.000 kr. og som samtidigt havde et kapitalafkast på nul.

Metode 2 situationerne har man ikke beregnet noget provenu for.

De skatteydere, der anvender metode 2 og har gjort det igennem en række år, vil typisk have en virksomhedsordning med stort positivt kapitalafkastgrundlag. Hvis der ikke er nævneværdige fysiske aktiver i virksomheden, vil der typisk være en stor indlånskonto (eller en obligationsbeholdning evt. § 19 investeringsbeviser) og dermed store renteindtægter/kapitalindkomst i virksomhedsordningen.

Der beregnes kapitalafkast af kapitalafkastgrundlaget i virksomhedsordningen. Samtidigt vil der være store private renteudgifter. De private renteudgifter vil helt eller delvist skattemæssigt blive neutraliseret med kapitalafkastet fra virksomheden.

Man kunne evt. udsøge disse situationer og dermed få et bud på konsekvenserne for dem, der bruger metode 2. Dette må indebære, at man opbygger en sammenhæng mellem et stort kapitalafkast, store renteindtægter i virksomhedsordningen og store renteudgifter uden for virksomhedsordningen. Disse oplysninger fremgår jo af den samlede selvangivelse.

Men der vil også være nogle, som ikke "fanges" ved denne metode, nemlig de skatteydere, som ikke opbygger en finansiell formue i virksomheden, men i stedet afdrager eksisterende gæld i virksomheden med indtjeningen fra virksomheden samtidigt med, at man låner privat.

Men kendetegnende for "metode 2 misbrugere" vil være stor private gæld og dermed store private renteudgifter i kombination med et stort kapitalafkast. Nogle af "misbrugerne" vil direkte have nogenlunde samme renteudgifter (uden for virksomheden) og renteindtægter (i virksomheden) til samme pengeinstitut.

Der vil dog også ved denne metode være skatteydere, som bliver "fanget", som alligevel ikke har private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver f.eks. fordi det private lån er ydet uden sikkerhed.

Samlet set kan man næppe klart beregne et provenu af ændringerne.

Og selvom man kunne beregne dette, vil man ved optimeringer i nogle tilfælde helt eller delvist kunne reducere konsekvenserne af lovændringerne f.eks. ved, at de private lån ikke længere kan anses for at have sikkerhed i virksomhedens aktiver. Fjernelsen af sikkerheden kan dog medføre en højere rentesats til pengeinstituttet, hvilket dog samlet set kan være mere fordelagtigt end at betale en højere skat.

Vedr. effekten af forhøjet sats for rentekorrektion.

I en del landbrugsregnskaber med en ejendom omfattende en ejerbolig og en erhvervsdel har man medtaget al gæld i virksomhedsordningen, idet dette opgørelsesmæssigt er mest enkelt. Man har så accepteret effekten af en negativ indskudskonto med en beregning af en rentekorrektion. Satsen for rentekorrektion har normalt været på niveau med renten på de tilsvarende realkreditlån.

En forøgelse af rentekorrektionssatsen med 3 procentpoint vil klart medføre, at man i større udstrækning overfører nogle af realkreditlånene til privatområdet og på den måde fjerner rentekorrektionen og erstatter den med faktiske betalte realkreditrenter i privatområdet.

Derfor vil effekten ikke blive en nettoforøgelse med 3 procentpoint af grundlaget for beregning af rentekorrektionen men snarere kun med ca. 1 procentpoint.

Marginalsatsen skattemæssigt mellem yderligere erhvervsoverskud og fradragsværdien af renter vil i mange regnskaber kun være forskellen mellem en beskatning som personlig indkomst – uden topskat – og fradragsværdien af negative renter dvs. med i alt ca. 10 procentpoint forudsat, at den samlede negative kapitalindkomst ikke er mere negativ end 50.000/100.000 kr. jf. overgangsordningen vedr. negativ kapitalindkomst.

Provenu effekten af ændringen vedr. rentekorrektionen er derfor formentlig betydelig mindre end forudsat af ministeriet.

Yderligere oplysninger på selvangivelsen.

Man vil fremover kræve, at man oplyser størrelsen af indskudskontoen. Da denne oplysning i forvejen fremgår af regnskabet skulle dette ikke give problemer.

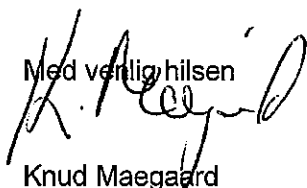
Man vil også kræve oplyst størrelsen sikkerheden for private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver.

Denne oplysning er som beskrevet ovenfor reelt kun nødvendig, når der er foretaget opsparing eller foretages opsparing i indeværende år. I øvrigt vil dette beløb jo allerede indgå i den indkomstdisponering, som skal foretages i regnskabet, idet beløbet jo skal anses for hævet.

Oplysningen vil ikke umiddelbart fremgå af regnskabsmaterialet, idet dette kræver en undersøgelse af sikkerheden bag ved alle private lån. Den revisor, der laver regnskabet for virksomheden uden samtidigt at opgøre et samlet regnskab også omfattende de private lån, vil ikke umiddelbart have denne oplysning. Sikkerheden kan i øvrigt være skiftet flere gange i løbet af året.

I den udstrækning, der er i virksomhedens aktiver, er stillet sikkerhed for lån til 3. mand vil oplysningen ej heller fremgå af regnskabsmateriale.

Med venlig hilsen

Knud Maegaard

Sendt på e-mail til
juraogsamfundsoekonomi@skm.dk

8. juli 2014

Høringssvar til L 200 – Lov om ændring af virksomhedsskatteloven

SkatteInform Statsautoriseret Revisionselskab har følgende bemærkninger til det fremsendte lovforslag, L 200 af 11. juni 2014.

Sikkerhedsstillelsens størrelse:

Det fremgår af §1 nr. 2 at et beløb svarende til sikkerhedens størrelse anses for hævet. Vi foreslår, at det præciseres, hvordan sikkerhedens størrelse opgøres, idet det kan være værdien af den gæld som sikkerheden er stillet overfor alternativt kan det også inkludere værdien af sikkerhedens størrelse, som kan overstige gælden. F.eks. kan sikkerheden være stillet sammen med private aktiver, og således kan sikkerheden reelt være stillet til sikkerhed som ekstra garanti udover gælden.

En sådan ekstra garanti har ingen værdi for personen privat, da pantet er stillet på låneoptagelsestidspunktet, og personen ikke på noget tidspunkt får nedsat størrelsen af sikkerhedsstillesen i takt med at lånet afdrages.

Derfor bør reglen ikke beskatte den selvstændige hårdere, end hvis den selvstændige havde lånt pengene i virksomhedsordningen og stillet den samme sikkerhed. Vi opfordrer til at der tages stilling til denne problemstilling.

Negativ indskudskonto:

§ 1 nr. 6 er udformet således, at alle som får en negativ indskudskonto primo eller ultimo indkomståret i virksomhedsordningen har handlet utilsigtet og skal rammes af de skærpede regler.

Af lovbemærkningerne fremgår, at det har været formålet at ramme selvstændige, der har indskudt privat gæld i virksomhedsordningen med henblik på at afdrage herpå med lavt beskattede midler.

Eks. at en selvstændig erhvervsdrivende ved virksomhedens start medtager privat gæld, således at indskudskontoen bliver negativ. Eller at en selvstændig erhvervsdrivende, der ikke har nogen saldo på konto for opsparet overskud indskyder gæld i virksomhedsordningen, hvorved indskudskontoen bliver negativ.

Vor opfattelse:

En negativ indskudskonto kan opstå uden, at det skyldes indskud af privat gæld. Eksempelvis kan det være nødvendigt at optage ekstra lån i virksomheden som følge af dårligere resultater enten i opstartsfasen eller i senere perioder. Dette kunne være et prioritetslån i ejernes private bolig. Dette forekommer ofte i f.eks. mindre håndværksvirksomheder og andre mindre virksomheder, som ikke bør beskattes hårdere som følge af dette lovforslag.

Vi mener derfor, at det skal være muligt at påvise, at den medtagne gæld vedrører den virksomhed, som er i virksomhedsordningen. Derved vil man kunne påvise, at låneoptagelsen ikke er sket i spekulation, så man derved ikke rammes af reglerne om *ikke at kunne spare op ved negativ indskudskonto*, når virksomheden eksempelvis senere opnår overskud.

Virksomhedsordningen er oprindeligt tænkt som en pendant til kapitalselskaber. Et selskab i opstartsfasen, der optager gæld og udbetaler en løn til direktøren og senere generer overskud, afskæres ikke for alene at blive beskattet med 25 %.

Reglen burde således ikke udformes så generelt, men i stedet være møntet på de situationer, hvor der er tale om privat gæld, som ikke reelt har relation til driften af virksomheden.

Manglende retspraksis

På side 5, punkt 3.3.2 anføres det, at retstilstanden omkring sikkerhedsstillelse i virksomhedsordningen er uafklaret. Dette begrundes med, at der ikke foreligger retspraksis omkring sikkerhedsstillelse for privat gæld i aktiver, der er indgår virksomhedsordningen.

Det er stærkt kritisabelt, at lovgiverne indarbejder formuleringer om, at der ikke foreligger retspraksis omkring et skattemæssigt forhold.

Når der ikke foreligger retspraksis, så skyldes det, at der ikke har været nogen sager, hvor SKAT og skatteyder har været uenige om forståelsen af de nugældende regler.

Spørgsmålet blev endda besvaret og afklaret af den daværende Skatteminister, som i 1987 indførte Virksomhedsskatteoven, idet Skatteministeren gjorde det klart, at privat gæld optaget med sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver **ikke** påvirker virksomheden.

Forståelsen af loven med tilhørende forarbejder har på dette område således været helt klar.

Formuleringen om, at der ikke foreligger retspraksis og retstilstanden derfor er uafklaret er bekymrende, idet det nu kan opfordre SKAT til at rejse sager for de foregående indkomstår og underbygge dette med formuleringen i dette lovforslag.

Det er endvidere klart i strid med den gængse opfattelse af brug af retskilder, at det det ikke længere - også i andre relationer - er muligt at anvende Skatteministerens svar på spørgsmål i forhold til at klarlægge retstilstanden. Det kan ikke være meningen.

Vi opfordrer derfor til, at denne passus trækkes tilbage.

Ikrafttrædelse - lovgivning på tilbagevirkende kraft:

Sikkerhedsstillelse §2 stk. 5:

Personer, der efter de nuværende regler, har optaget privat gæld med sikkerhed i aktiver fra virksomheden bliver berørt af de skærpede regler med tilbagevirkende kraft. I relation til førnævnte udtalelser fra skatteministeren har fortolkningen af loven været helt klar. Det har været i orden, at stille sikkerhed for privat gæld uden konsekvenser.

Vækstpakken tilsiger, at der skal ske udfasning af sikkerhedsstillelse over 3 år. Dette er en forbedring af det fremsatte forslag. Uanset dette er der tale om lovgivning på tilbagevirkende kraft, som ikke er ønskværdigt ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt, når lovændringen har skærpende karakter.

Ydermere skal det nævnes, at personer ikke altid er medbestemmende omkring hvilke aktiver, der tages pant i ved optagelse af lån. Personer, der er i virksomhedsordningen, ejer reelt set civilretligt alle aktiver og al gæld.

Virksomhedsordningen er jo ikke registreret ved særskilt CVR nr. eller nogen selvstændig juridisk enhed og er således blot et skattemæssigt begreb. Vi har den erfaring, at långiverne kræver større sikkerhed end lånets størrelse, altså banken forlanger en overdækning af sikkerhed i forbindelse med låneoptagelse og nedskriver ikke sikkerhederne, før hver en krone er tilbagebetalt.

Banken skelner således ikke mellem hvilke sikkerheder, der ligger i virksomhedsordningen og hvilke, der ligger i privat regi. Det er derfor ikke nemt for selvstændige i virksomhedsordningen at undgå at anvende aktiver i virksomhedsordningen for evt. privat gæld i det marked, der er for låntagning i øjeblikket.

Med andre ord er det helt almindeligt, at en bank har pant i samtlige den selvstændiges og ægtefællens aktiver uanset om de indgår i virksomhedsordningen eller ikke.

Nedenstående eksempel fra det virkelige liv illustrerer problemet:

Låneoptagelse sket før 11. juni 2014	kr. 1.000.000
Sikkerhed i ejendom i virksomhedsordningen	kr. 1.000.000
Sikkerhed i privat ejendom	kr. 500.000

Lånet skal tilbagebetales over 10 år. Efter 2 år er der således en gæld tilbage på kr. 800.000. Der er dog stadig stillet sikkerhed med samlet kr. 1.500.000 i den selvstændiges ejendomme. I mellemtiden kommer den skærpede lovgivning, og det forsøges at ophøre med sikkerhedsstillelsen i ejendommen i virksomheden. Dette kan dog ikke lade sig gøre, før end hele gælden er tilbagebetalt. Personen har dog ikke mulighed at afdrage hurtigere end 10 år. Resultatet er, at personer ikke kan opspare i virksomhedsordningen i de kommende 8 år, da han ikke kan få sin sikkerhed frigivet fra banken af et lån optaget før lovforslaget

Lovforslaget rammer således uhensigtsmæssigt mindre virksomheder og endda på tilbagevirkende kraft. Mindre virksomheder er i forvejen dem, der har vanskeligst ved at finansiere sig efter finanskrisen.

Virksomhedsordningen er som nævnt tidligere et alternativ til kapitalselskaber. En hovedaktionær begrænses jo ikke i at sætte sine kapitalandele til sikkerhed for lån optaget privat. Der bør således ikke være forskel på de to situationer i tilfælde, hvor låneoptagelsen ikke er begrundet i spekulation. Igen rammer lovforslaget for bredt og ikke kun de situationer, hvor der sker utilsigtet udnyttelse.

Negativ indskudskonto:

Den foreslåede regel i forslaget § 1 nr. 6 om, at det ikke er muligt at opspare overskud ved negativ indskudskonto enten primo eller ultimo, træder i kraft pr. 11. juni 2014.

Den foreslåede regel har således betydning for, om det er muligt at opspare overskud opstået efter til 11. juni 2014. Personer, som allerede før lovforslagets fremsættelse har selvangivet og foretaget disponering i overensstemmelse med de nugældende regler, bliver således ramt på tilbagevirkende kraft. Såfremt de har negativ indskudskonto ultimo 2013, bliver de begrænset i at opspare evt. overskud.

Overgangsreglerne er urimeligt udformet, da personer, der har været i god tid med at selvangive, bliver afskåret fra at disponere hensigtsmæssigt ud fra det fremsatte lovforslag. Personer, som først selvangiver efter fremsættelsen, har mulighed for at udligne den negative indskudskonto og således opretholde muligheden for at opspare fuldt ud i indkomståret 2014.

Der bliver ved den nuværende udformning tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft for personer, som har selvangivet før 11. juni 2014.

Ikrafttrædelsen bør for det første have samme virkning for alle under virksomhedsordningen og alternativt skal personer, som har selvangivet inden 11. juni 2014, være berettiget til at foretage ny disponering i virksomhedsordningen.

Overgangsregel - § 2 stk. 6

Det er positivt, at det i vækstpakken nævnes, at den foreslåede bagatelgrænse på kr. 100.000 hæves til kr. 500.000. Et beløb på kr. 100.000 var alt for lavt, og bestemmelsen stort set indholdsløs.

Dog er der flere ting ved overgangsreglen, som ikke er klart formuleret.

I bestemmelsen nævnes den *nominelle* værdi. Det ville give mere mening, hvis der stod den numeriske værdi af indskudskontoen. Den numeriske værdi er netop værdien uden fortegn.

Stk. 6. Stk. 5 og § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis den nominelle værdi af en negativ saldo på indskudskontoen såvel primo som ultimo indkomståret begge med tillæg af en eventuel sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014, ikke overstiger 100.000 kr. Uanset 1. pkt. finder § 1, nr. 6, dog anvendelse fra og med det indkomstår, hvor en saldo på indskudskontoen bliver negativ eller en negativ saldo forøges.

Her er det ikke klart, om bagatelgrænsen alene kan anvendes, såfremt der er en negativ indskudskonto. Efter ordlyden kan bagatelgrænsen ikke anvendes på § 2 stk. 5, såfremt indskudskontoen er positiv, selvom man måtte have en sikkerhedsstillelse under beløbet på 100.000/500.000 kr.

Eksempel:

Kan overgangsreglen anvendes hvis:

Eks. 1.

Indskudskonto primo 1/1-2013	kr.-50.000
Sikkerhedsstillelse	40.000
I alt	90.000

Eks 2.

Indskudskonto primo 1/1-2013	kr. 50.000
Sikkerhedsstillelse	40.000
I alt	90.000

Det bør præciseres, om bestemmelsen også finder anvendelse i eks. 2, eller om det alene er for situationer med negativ indskudskonto, se eks.1.

Ideen med overgangsreglen er at undtage personer med en forholdsvis lille indskudskonto og/eller en lille sikkerhedsstillelse. Heraf følger at også personer med en positiv indskudskonto og en mindre sikkerhedsstillelse også bør være omfattet af denne undtagelsesbestemmelse.

Dette ses dog ikke at være tilfældet med den nuværende formulering, jf. vore bemærkninger ovenfor.

Overgangsreglen virker i sin nuværende formulering meningsløs. Til sammenligning kan nævnes, at en kapitalejer låner 100.000 kr. i banken med sikkerhed i kapitalandelene i hovedaktionærselskabet på 100.000 kr., idet hele kapitalen er skudt ind i selskabet for lånte midler. I denne situation kan kapitalejeren nøjes med at hæve en indehaverløn, som er mindre end selskabets overskud. Dette kan den selvstændigt erhvervsdrivende ikke gøre tilsvarende, idet den selvstændige ikke kan spare op i virksomheden selv om der er positiv indskudskonto.

Derfor bør det kun være værdien af sikkerhedsstillelsen som skal indgå i bagatelgrænsen i en situation med positiv indskudskonto.

Hvis De har spørgsmål, er De velkommen til at kontakte os.

Med venlig hilsen
Skatteinform

Inge Nilsson
Statsautoriseret revisor

Skatteministeriet

e-mail: juraogsamfundsoekonomi@skm.dk
sf@skm.dk
mjr@skm.dk

DANSK
SKOVFORENING

Amalievej 20
1875 Frederiksberg C
Danmark

Telefon 3324 4266
info@skovforeningen.dk
www.skovforeningen.dk

8. juli 2014

Vedr.: Høring over Forslag til ændring af virksomhedsskatteoven

Skatteministeriet har den 11. juni 2014 fremsat ovennævnte lovforslag i Folketinget. Forslaget er samtidig sendt i høring med en høringsfrist den 9. juli 2014.

Skovforeningen skal hermed fremkomme med sine bemærkninger til høringsudkastet:

Der er 25.000 skovejere i Danmark, og foreningen forventer, at en stor andel af skovejerne anvender virksomhedsskatteordningen – og derfor bliver påvirket af de foreslåede regelændringer.

Skovforeningen er bekendt med høringssvaret fra Landbrug & Fødevarer, og foreningen er overbevist om, at mange af de konsekvenser, der er beskrevet heri, også vil være gældende for en stor andel af landets skovejendomme. Vi har dog ikke datamateriale i foreningen, der nærmere kan kvantificere hvor - og hvor hårdt - landets skovbrugsvirksomheder vil blive ramt.

For et erhverv med i forvejen stramme økonomiske rammevilkår og en anstrengt driftsøkonomi er der imidlertid ingen tvivl om, at en hidtil lovlig anvendelse af virksomhedsordningen har været medvirkende til, at skovbrugsvirksomheder har kunnet overleve og drives videre. De driftsvilkår og den tilhørende anvendelse af virksomhedsordningen er parallel for alle jordbrugsvirksomheder, og vi skal derfor henstille til, at regeringen i det omfang der arbejdes videre med det konkrete lovforslag, vil målrette og tage højde for de problemstillinger, som Landbrug & Fødevarer gennemgår i sit høringssvar.

Foreningen finder, at der er så mange uafklarede forhold og definitions-mæssige problemer i det fremsatte forslag, at disse nødvendigvis må afklares inden et lovforslag bliver til gældende lov.

Overordnet set er Skovforeningen ikke enig i lovforslagets forudsætning om, at en negativ indskudskonto er ensbetydende med, at den selvstændige ikke har kunnet dokumentere, at samtlige indskudte passiver er erhvervsmæssige. Der kan således være forhold – også i den gældende ordning - der i sig selv forhindrer, at i øvrigt erhvervsmæssige aktiver kan indgå i ordningen.

Efter lovforslaget kan selvstændige kun spare op i virksomhedsordningen, hvis indskudskontoen er nul eller positiv. Formålet hermed skulle være, at den selvstændige ikke utilsigtet får skattemæssige fordele ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen. Skovforeningen er uenig i præmissen for dette udsagn.

Et helt særligt problem opstår for ejendomme, hvor aktiverne – og den gæld, der er knyttet hertil – ikke kan opdeles i en privat del og i en virksomhedsdel. Det er særligt udtalt for kombinerede ejendomme som land- og skovbrugsejendomme.

Af historiske grunde er der mange situationer, hvor indskudskontoen ikke er blevet reguleret, da en undladelse heraf ikke tidligere har haft skattemæssige konsekvenser, men med lovforslaget kan den manglende regulering få betydelige – og urimelige – skattemæssige konsekvenser for de ejere, der anvender virksomhedsskatteordningen.

Og selvom der i dag måtte være en negativ indskudskonto, kan aktiverne under virksomhedsskatteordningen sagtens være positive, og den i lovforslaget foretagne afgrænsning mellem lovligt indskud og manglende mulighed herfor er derfor ikke rimelig.

Skovforeningen finder lovforslagets konsekvenser – bl.a. på grund af de foreslåede bestemmelser om indskudskontoen (men ikke kun derfor) – yderst belastende for virksomhedernes fremtidige økonomi og dermed for virksomhedsskatteordningens fortsatte eksistens. En gennemtænkt ordning, der siden 1987 har fungeret til stor gavn for det danske erhvervsliv og dermed for samfundet, kan - hvis lovforslaget gennemføres i den nuværende form - være ved at have udspillet sin rolle.

Skovforeningen forudsætter, at eventuel virksomhedsgæld, der i fremtiden indskydes i ordningen (og dermed *kan* medføre en negativ indskudskonto) – i lighed med de gældende regler i forbindelse med åbningsbalancen – tillader, at indskudskontoen efterfølgende kan sættes til nul. I modsatte fald vil ejere i denne situation være forhindret i at indskyde midler på indskudskontoen, hvilket ikke er i overensstemmelse med ordningens hensigt.

Skovforeningen finder det endvidere uacceptabelt, at ejere, der har disponeret efter gældende lov bliver udsat for lovgivning med tilbagevirkende kraft, idet forlaget får virkning fra fremsættelsesdatoen, men effekten af lovforslaget på allerede foretagne, lovlige dispositioner kan ikke i alle tilfælde elimineres uden skattemæssige konsekvenser inden for overgangsperioden/overgangsbeløbene.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
juraogsamfundsoekonomi@skm.dk

Odense d. 8. juli 2014

Høringssvar til L 200 – Lov om ændring af virksomhedsskatteloven

Indledningsvis skal vi oplyse, at vi er enige i intentionen i loven.

Vi har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Vi mener af flere årsager at forslaget om, at der ikke må stilles sikkerhed i aktiver i virksomhedsordningen for gæld uden for ordningen er problematisk.

Pengeinstitutterne skelner ikke mellem det private og erhvervsmæssige engagement med en kunde, hvorfor der i praksis altid vil være sikkerhed for privat gæld i et erhvervsmæssigt indestående. Endvidere ligger det i virksomhedsformens natur at man hæfter med hele formuen uanset om aktiverne er i virksomhedsordningen. Derfor vil dette lovforslag i praksis medføre at man fremover ikke kan benytte virksomhedsordningen hvis man har en negativ formue uden for virksomhedsordningen (som f.eks. kunne være opstået på grund af faldende ejendomspriser på den private bolig).

I bemærkningerne til lovforslaget anføres, at man vil sidestille betingelserne for hovedaktionærer og personer, der anvender virksomhedsordningen, det gør man netop ikke med dette lovforslag. En hovedaktionær kan stille sine aktier eller anparter som sikkerhed for privat gæld, hvis denne lov vedtages som foreslået vil virksomhedsindehavere som anvender virksomhedsordningen ikke længere have samme mulighed som en hovedaktionær har.

Vi vil derfor foreslå en af følgende:

- a. Ændringen på dette punkt tages af bordet, så det er muligt at stille sikkerhed i virksomhedens aktiver.
- b. Der gives mulighed for et virksomhedspant i alle virksomhedens aktiver for gæld uden for virksomhedsordningen og ikke kun enkeltaktiver – f.eks. ejendomme. Dette vil give skatteyderne mulighed for at stille sikkerhed på lige fod med hovedaktionærer – men det vil så gælde alle aktiver.

- c. Såfremt der ikke ændres i muligheden for sikkerhedsstillelse, vil vi foreslå, at bagatelgrænsen sættes betydeligt op til f.eks. kr. 1 mio.

Efter vores opfattelse vil overgangsreglerne i § 2 være meget vanskelige at administrere – de vil være vanskelige at kontrollere for myndighederne og endelig vil det medføre betydelige meromkostninger for erhvervslivet, de skal dele indkomsterne op pr. 11. juni 2014, idet der skal udarbejdes delregnskaber med periodiseringer etc.

Det er vores opfattelse at lovforslaget som det er fremlagt vil give virksomhederne (som oftest SMV'er) større økonomiske byrder.

Vi står gerne til disposition med yderligere uddybning eller drøftelse.

Med venlig hilsen

Foreningen Danske Revisorer

Carsten Hedegaard Fohlmann

Bestyrelsesmedlem

4. juli 2014

KALA

Skatteministeriet
Att.: Sune Fomsgaard
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Høringssvar vedr. Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven

DI har den 11. juni 2014 modtaget udkast til forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven (indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.) i høring.

Hensigten med lovforslaget er at hindre, at selvstændige erhvervsdrivende opnår en særlig fordel ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen. DI har ingen bemærkninger i forhold til det overordnede formål med forslaget. DI noterer sig i den sammenhæng, at merprovenuet – som i "Aftale om Skitse til Vækstpakke 2014" mellem regeringen og Venstre – påtænkes anvendt til at forbedre erhvervslivets rammevilkår, og at hensigten med lovforslaget alene retter sig mod privat gæld. Såfremt der i konkrete situationer ikke kan skelnes mellem privat gæld og erhvervsmæssig gæld, forventer DI således (bortset fra ændringen af rentekorrektionen, jf. nedenfor) uændrede regler, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre vilkårene for selvstændige erhvervsdrivendes erhvervsmæssige aktiviteter.

DI har en række tekniske bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører ændringen af rentekorrektionen. Med henblik på at sikre, at der ikke opnås en rentefradragsfordel ved placering af privat gæld i virksomhedsordningen, foretages i dag en korrektion af fordelingen af overskuddet fra virksomheden. Såfremt indskudskontoen er negativ – og der dermed er privat gæld i ordningen – opgøres en såkaldt rentekorrektion. Rentekorrektionen fradrages den selvstændiges kapitalindkomst, mens lønindkomsten forøges tilsvarende. Med nuværende regler udregnes rentekorrektionen med udgangspunkt i kapitalafkastsatsen, der udgør 2 pct. i 2013. Med henblik på at lade satsen svare til lånerenten foreslås rentekorrektionen med forslaget i stedet beregnet som kapitalafkastsatsen plus 3 pct. point.

DI bemærker, at der ikke bør være forskel på den kapitalafkastsats, der anvendes til beregning af kapitalafkastet fra egenkapitalen i virksomheden, og renten ved beregning af rentekorrektionen. Begge dele bør afspejle den forrentning, som den selvstændige erhvervsdrivende alternativt kunne have opnået ved at placere midlerne privat. Samtidig vil DI påpege, at en fastsættelse af rentekorrektionen ud fra kapitalafkastsatsen plus 3 pct. point meget vel kan lede til, at rentekorrektionen –

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377
Danmark

di@di.dk
di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

Hannemanns Allé 25
København S

Sundkrogsvej 20
København Ø

CVR: 16 07 75 93

på sigt – kommer til at antage et uacceptabelt højt niveau. DI mener, at spørgsmålet bør indgå i det erhvervsbeskatningsudvalg, som regeringen påtænker at nedsætte.

Endelig vil DI pege på behovet for overgangsordninger. Det kan ikke udelukkes, at visse selvstændige har baseret deres privatøkonomi på de nuværende regler, der har været gældende i mange år. Derfor bør tiltaget ledsages af lempelige overgangsregler. DI hilser det derfor velkommen, at den såkaldte bagatelgrænse med "Aftale om Skitse til Vækstpakke 2014" mellem regeringen og Venstre er forhøjet til 500.000 kr.

I forhold til overgangsreglerne bør selvstændige, der allerede har stillet aktiver i virksomheden som sikkerhed for privat gæld, have mulighed for at vælge de fremadrettede regler, dvs. de skal have mulighed for at betragte et tilsvarende beløb som værende hævet. Dermed sikres, at de – selvom indskudskontoen er positiv, og de således netto har indskudt midler i ordningen – ikke tvinges til at opsiges sikkerhedsstillelsen, hvis de fortsat ønsker at opspare inden for ordningen.

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål, kan jeg træffes på tlf. 61365157.

Med venlig hilsen

Kathrine Lange
Chefkonsulent, Skat og Regnskab

Fejl! Ukendt betegnelse for dokumentegenskab.Fejl! Ukendt betegnelse for dokumentegenskab.Skatteministeriet

Nicolai Eigteds Gade 28

1204 København KFejl! Ukendt betegnelse for dokumentegenskab.Fejl!

Ukendt betegnelse for dokumentegenskab.Fejl! Ukendt betegnelse for

dokumentegenskab.Fejl! Ukendt betegnelse for dokumentegenskab.

Høringssvar på ændring af virksomhedsskatteloven

KL har fået forslag til Lov om ændring af virksomhedsskatteloven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.) i høring den 11. juni 2014. Skatteministeriet har bedt om at modtage bemærkninger til lovforslaget senest den 9. juli 2014.

KL har ikke bemærkninger til lovforslagets materielle indhold.

Lovforslaget vil have betydning for de kommuner, som har valgt at selvbudgettere deres udskrivningsgrundlag i 2014 og de, som måtte vælge at selvbudgettere i 2015. I bemærkningerne til lovforslaget foreslår Skatteministeriet, at neutraliseringen af lovforslagets effekt for de selvbudgetterende kommuner sker med den enkelte kommunes andel af den skønnede reduktion af det kommunale udskrivningsgrundlag som følge af lovforslaget opgjort i forhold til kommunens andel af det samlede kommunale udskrivningsgrundlag.

KL har erfaret ved efterreguleringskorrektionen for tidligere lovændringer, at udgangspunktet for korrektionen er den skønnede effekt af ændringen *som opgjort i lovforslaget* – uagtet at der i mellemtiden er kommet oplysninger, der giver grund til at justere lovforslagets skøn for ændringernes betydning for det kommunale udskrivningsgrundlag.

KL vil derfor opfordre til, at såfremt Skatteministeriet frem mod efterreguleringen af de selvbudgetterende kommuner får data, hvormed man kan forbedre skønnet for lovforslagets kommunale provenueffekt, så benyttes et sådant revideret skøn for den samlede provenuændring ved lovforslaget til at korrigere de selvbudgetterende kommuners udskrivningsgrundlag ved efterreguleringen. Tilsvarende opfordrer KL til, at metoden til at fordele korrektionen på enkeltkommuner revideres, såfremt der er data til en mere præcis fordeling. Dette for at korrektionen af de selvbudgetterende kommuners udskrivningsgrundlag bedst muligt afspejler lovforslagets faktiske effekt for de pågældende kommuner.

Den 4. juli 2014

Sags ID: [Sags ID]

Dok.ID: [Dok ID]

MTR@kl.dk

Direkte 3370 3795

Mobil 2916 0250

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

www.kl.dk

Side 1/2

KL har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget, men vil gerne kvittere for en rummelig høringsfrist.

Med venlig hilsen

Mette Rosenbeck

Fra: Klaus Struwe <struwe@post9.tele.dk>
Sendt: 4. juli 2014 09:17
Til: JP-Jura og Samfundsøkonomi; Sune Fomsgaard; Mogens Jonas Rasander
Cc: Jens Møller Nielsen
Emne: Hørings over L 200 Virksomhedsskatteloven

L 200 Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven

(Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.)

Skatteministeriets høring af 11. juni 2014, j.nr. 13-0250471.

Dansk Aktionærforening har, som organisation for de private investorer, ingen bemærkninger til lovforslaget.

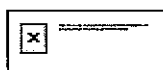
Venlig hilsen

Klaus Struwe
Politisk konsulent for Dansk Aktionærforening

KLAUS STRUWE DEVELOPMENT
Management Consultant
Hans Bruuns Vej 14, st.
DK-2920 Charlottenlund
Tel.: +45 20 27 86 39 ☎
E-mail: struwe@post9.tele.dk

Fra: Lisa Olsen - LO <lo@atp.dk>
Sendt: 2. juli 2014 08:11
Til: JP-Jura og Samfundsøkonomi
Emne: VS: Høring - Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven
Vedhæftede filer: Høringsliste - Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven.pdf;
 Lovforslag - Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven.pdf; Resumé -
 Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven.pdf; Høringsbrev - Forslag
 til lov om ændring af virksomhedsskatteloven.pdf

Venlig hilsen
 Lisa Olsen

· Koncernjura

Direkte nummer +45 48204380 ☎ · Mobil +45 51568640 ☎
 e-mail lo@atp.dk

ATP · Kongens Vænge 8 · 3400 Hillerød
 Tlf 7011 1213 · www.atp.dk

Oplysningerne i denne e-mail kan være fortrolige og er udelukkende beregnet til brug for de oven for angivne personer eller virksomheder. Vi gør opmærksom på, at udbredelse, omdeling eller kopiering af oplysningerne efter omstændighederne er forbudt. Hvis du har modtaget denne e-mail ved en fejltagelse, bedes du meddele det til afsenderen og derefter slette den. På forhånd tak.

Fra: Lisa Olsen - LO
Sendt: 2. juli 2014 08:06
Til: mjr@skm.dk; sf@skm.dk; jurasamfundsoekonomi@skm.dk
Cc: Jens Christian Britze; POTE
Emne: VS: Høring - Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven

Til Skatteministeriet

Jr.nr. 13-0250471

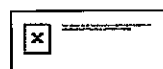
Kære Sune Fomsgaard

Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) har modtaget Skatteministeriets mail af 11. juni 2014.

Høring - Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven.

ATP har ikke bemærkninger til det fremsendte materiale.

Venlig hilsen
 Lisa Olsen

Koncernjura

Direkte nummer +45 48204380 ☎ · Mobil +45 51568640 ☎
 e-mail lo@atp.dk

ATP · Kongens Vænge 8 · 3400 Hillerød
 Tlf 7011 1213 · www.atp.dk

Oplysningerne i denne e-mail kan være fortrolige og er udelukkende beregnet til brug for de oven for angivne personer eller virksomheder. Vi gør opmærksom på, at udbredelse, omdeling eller kopiering af oplysningerne efter omstændighederne er forbudt. Hvis du har modtaget denne e-mail ved en fejltagelse, bedes du meddele det til afsenderen og derefter slette den. På forhånd tak.

Fra: Sune Fomsgaard [<mailto:Sf@skm.dk>]
Sendt: 11. juni 2014 13:10
Til: ae@ae.dk; knud@agrostat.dk; POTE; mail@dbmf.dk; info@cepos.dk; cevea@cevea.dk;

info@shipowners.dk; danmarks@skibskredit.dk; daf@shareholders.dk; info@danskbyggeri.dk; de@de.dk; chs@danskenergi.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; info@d-i-f.dk; mail@danskeadvokater.dk; regioner@regioner.dk; info@fondsmæglerforeningen.dk; info@skatteborgerne.dk; skatafd@di.dk; dvca@dvca.dk; info@ejendomsforeningen.dk; sekretariat@ejerlederne.dk; letbyrder@erst.dk; chb@finansogleasing.dk; mail@finansraadet.dk; fsr@fsr.dk; fp@forsikringogpension.dk; horesta@horesta.dk; hvr@hvr.dk; info@ifr.dk; kl@kl.dk; kontakt@kraka.org; info@lf.dk; sekretariatet@lopi.dk; copenhagen@nasdaqomx.com; nationalbanken@nationalbanken.dk; mail@realkreditforeningen.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; rr@realkreditraadet.dk; vfl@vfl.dk; vp@vp.dk; abu@lett.dk; seh@plesner.com; jhc@itd.dk; bbo@itd.dk; jam@itd.dk; jma@wrist.dk; infor@shipbrokers.dk; Jesper Kiholm Andersen

Cc: Mogens Jonas Rasander

Emne: Høring - Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven

Til rette vedkommende,

Vedhæftet er følgende dokumenter vedrørende forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven:

- 1) Høringsbrev
- 2) Høringsliste
- 3) Resumé af lovforslaget
- 4) Lovforslaget

I høringsbrevet beder Skatteministeriet venligst om, at eventuelle bemærkninger sendes til mjr@skm.dk, sf@skm.dk og juraogsamfundsoekonomi@skm.dk senest onsdag den 9. juli 2014.

Med venlig hilsen

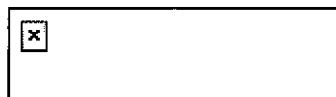
Sune Fomsgaard

Fuldmægtig

Selskab, Aktionær og Erhverv

Tel. +45 72 37 09 07 ☎

Mail SF@skm.dk

Skatteministeriet/Ministry of Taxation

Nicolai Eigtsveds Gade 28

DK 1402 - København K

Mail skm@skm.dk

Web www.skm.dk

2. juli 2014
Sagsnr.: 13/06311
/Sorkla-erst

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har modtaget forslaget i høring.

TER har følgende bemærkninger om de administrative konsekvenser.

Lovforslaget medfører overordnet tre administrative byrder for erhvervslivet.

For det første indebærer lovforslaget administrative omstillingsbyrder som følge af, at muligheden for sikkerhedsstillelse ændres. Ændringen indebærer, at selvstændige, der hidtil har anvendt virksomhedsordningen i særlig grad, skal udarbejde en delårsopgørelse for det aktuelle indkomstår og for den indkomst, som erhverves efter d. 14. juni 2014, hvor muligheden for sikkerhedsstillelse er ændret. Skatteministeriet oplyser, at der er stor usikkerhed forbundet med at vurdere, hvor mange der har benyttet sig af ordningen i særlig grad. Skatteministeriet oplyser dog, at deres estimat er, at ca. 2.000 selvstændige har benyttet ordningen i særlig grad. Størrelsen af den administrative omstillingsbyrde vil afhænge af, hvor mange der reelt har benyttet sig af ordningen i særlig grad.

TER vurderer, at kravet om at udarbejde en delårsopgørelse hovedsagligt vil udgøre en omstillingsbyrde for de berørte virksomheder i forbindelse med, at ændringerne træder i kraft d. 14. juni 2014. Endvidere har Skatteministeriet oplyst, at der i visse tilfælde kan opstå en situation, hvor en selvstændig berøres af byrden, hvis vedkommende omfattes af den foreslåede § 2, stk. 5 og i et *efterfølgende* indkomstår fjerner sikkerhedsstillelsen i løbet af indkomståret. Herved vil den selvstændige erhvervsdrivende få adgang til at spare op i virksomhedsordningen, men kun for den del af indkomsten, som er erhvervet, efter at sikkerhedsstillelsen er fjernet. Dette vil kunne udløse et behov for en yderligere delårsopgørelse. TER vurderer, at dette kun vil dreje sig om meget få tilfælde, da denne potentielle byrde kan undgås, såfremt den selvstændige foretager ændringer i forbindelse med indtræden i et nyt indkomstår.

ERHVERVSSTYRELSEN

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Tlf 35 29 10 00
Fax 35 46 60 01
CVR-nr. 10 15 08 17
erst@erst.dk
www.erst.dk

Omfangsmæssigt vil det være krævende for de berørte selvstændige at efterleve kravet, da det må antages at være lige så tidskrævende at udarbejde en delårsopgørelse som en almindelig årsopgørelse.

For det andet indeholder forslaget en løbende administrativ byrde. Byrden består i, at selvstændigt erhvervsdrivende fremadrettet skal anvende to satser i stedet for én, idet en ny sats til at beregne rentekorrektion indføres frem for den kapitalafkastsats, som tidligere skulle anvendes. Da begge satser offentliggøres af SKAT, og da satserne blot skal indgå i beregninger, som de selvstændige i forvejen foretager, vurderes det ikke at være tidsmæssigt krævende for virksomhederne.

Endelig indeholder forslaget endnu en løbende administrativ byrde. Byrden består i, at der indføres to nye felter på selvangivelsen. I det ene felt skal den selvstændige indberette saldoen på sin indskudskonto. I det andet felt skal en eventuel sikkerhedsstillelse angives. De administrative byrder forbundet med at udfylde disse felter vurderes at være beskedne, da reglen om sikkerhedsstillelse er en såkaldt vænsregel og ikke vil blive anvendt ofte.

TER bemærker i øvrigt, at der er tale om regler, som er frivillige for virksomhederne at følge.

TER vurderer, at de administrative byrder ikke overstiger 10.000 timer årligt på samfunds niveau. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Kontaktperson:

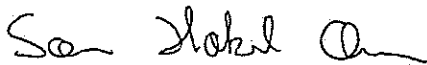
Per Kæmpe

Fuldmægtig

Tlf. direkte 3529 1556

E-post PerKae@erst.dk

Med venlig hilsen

Søren Klæbel Clemmensen

Stud.jur.

ERHVERVSSTYRELSEN

Direktionssekretariatet - Team Jura

Dahlerups Pakhus

Langelinie Allé 17

2100 København Ø

Telefon nr: +45 3529 1000

www.erst.dk

Direkte tlf: +45 3529 1993

Email: sorkla@erst.dk

Skatteministeriet
Att. Sune Fomsgaard
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK-1402 København K

Mail: juraogsamfundsoekonomi@skm.dk
sf@skm.dk
mjr@skm.dk

Nordensvej 3, Taulov
7000 Fredericia
Tlf. +45 70 10 40 40
Fax. +45 75 45 19 28

H. C. Andersens Boulevard 37
1553 København V
Tlf. +45 70 10 40 40
Fax +45 33 32 32 38

mail@dkfisk.dk
www.dkfisk.dk

Dato: 27. juni 2014
Deres ref.: OLL

Bemærkning til forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven (j. nr. 13-0250471)

Danmarks Fiskeriforening har bemærket, at ovennævnte forslag er sendt i høring.

Forslaget, der skal stoppe finansiering af privat forbrug i virksomhedsskatteordningen, betyder desværre, at det ikke længere vil være muligt for virksomheder med en negativ indskudskonto at spare op under virksomhedsordningen. Danmarks Fiskeriforening finder, at det er et stort problem at forslaget forringer mulighederne for konjunkturudligning for et stort antal mindre virksomheder – håndværksvirksomheder, landbrugs og fiskerivirksomheder.

Opsparing – kun hvis indskudskonto er nul eller positiv

Det er Danmarks Fiskeriforenings opfattelse, at forslaget i sin nuværende form ødelægger – eller reducerer - mange fiskeres mulighed for konjunkturudligning – og det er et helt forkert spor. Tværtimod har fiskerierhvervet stort behov for konjunkturudligning – da der kan være stor forskel i erhvervets indtjeningsmuligheder fra år til år. Det er derfor Danmarks Fiskeriforenings synspunkt, at der er behov for forbedrede muligheder for konjunkturudligning i fiskerierhvervet og ikke forringede muligheder.

Danmarks Fiskeriforening vurderer, at de foreslåede stramninger vil påvirke op mod halvdelen af de af landets fiskere, som anvender virksomhedsordningen – og det vil sige op mod 1000 fiskere. Der er således rigtig mange fiskere, der benytter sig af virksomhedsordningen, og med de ændringer, der nu er lagt frem, så vil det reducere erhvervets muligheder for konjunkturudligning – dette uanset, at de ikke har misbrugt ordningen. Det er et stort problem for et erhverv som i forvejen har haft dårlig indtjening i en periode.

Kort frist

Danmarks Fiskeriforening finder desuden, at det er meget uheldigt at forslaget udsendes meget kort tid, inden revisorerne skal aflevere årsopgørelser – det betyder jo reelt, at retstilstanden allerede fra 2014 er ukendt – da forslaget får virkning fra 1. juni, men først endeligt kan vedtages i september eller oktober. Det er således Danmarks Fiskeriforenings synspunkt, at forslaget under alle omstændigheder først bør få virkning fra 2015.

Anbefalinger

Danmarks Fiskeriforening anbefaler, at lovgivningen udskydes til at få virkning fra 2015, så revisorer og andre kender lovgivningen den 1. juli 2014, hvor årsregnskab skal afleveres. Desuden vil der så blive mulighed for at præcisere loven, så den "rammer dem som rammes skal".

Danmarks Fiskeriforening finder, at det er uheldigt og uhensigtsmæssigt at mulighederne for konjunkturudligning forringes – og Danmarks Fiskeriforening kan derfor ikke anbefale forslaget i sin nuværende form. Danmarks Fiskeriforening deltager gerne i at søge en løsning, hvor misbrug af virksomhedsskatteordningen hindres, uden at forringe fiskerierhvervets muligheder for konjunkturudligning.

Hvis der er spørgsmål til ovennævnte, er Skatteministeriet velkommen til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Ole Lundberg Larsen
Kontorchef
Danmarks Fiskeriforening

Skatteministeriet
Att.: Sune Fomsgaard
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

24. juni 2014

Ændring af virksomhedsskatteloven

Dansk Erhverv har den 11. juni 2014 modtaget lovforslag om ændring af virksomhedsskatteloven i høring.

Lovforslaget må beskrives som et hullukningsforslag, hvis overordnede formål er at sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende (selvstændige) ikke kan udnytte virksomhedsordningen utilsigtet i strid med ordningens oprindelige hensigt. Dermed kan selvstændige ikke anvende virksomhedens midler til finansiering af privatforbrug eller til afdrag på privat gæld, uden at midlerne beskattes som personlig indkomst.

Lovforslaget indeholder følgende fire elementer:

- Selvstændige kan fremover kun spare op i virksomhedsordningen, hvis indskudskontoen er nul eller positiv. Dermed opnår den selvstændige ikke utilsigtede skattemæssige fordele ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen.
- Hvis aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, fremover stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses et tilsvarende beløb for hævet af den selvstændige.
- Rentekorrektionen forhøjes effektivt med 3 pct.-point med henblik på at eliminere den skattemæssige besparelse, som selvstændige kan opnå ved at placere private renteudgifter i virksomhedsordningen.
- For selvstændige, der ved lovforslagets fremsættelse anvender virksomhedsordningen, og allerede har stillet virksomhedens aktiver til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, eller har en negativ indskudskonto, suspenderes muligheden for at spare op i ordningen. Det gælder dog kun, hvis summen af den nominelle værdi af den negative indskudskonto og en evt. sikkerhedsstillelse overstiger 100.000 kr.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv mener overordnet set, at det er rimeligt, at lovgivningen løbende bliver evalueret, og at der kan være situationer, hvor der er behov for at foretage hullukning i form af værnsregler, enten fordi statskassen mister provenu, eller fordi lovgivningen bliver benyttet på en uhensigtsmæssig måde.

Dansk Erhverv mener imidlertid også, at det er problematisk, at der inden for de senere år generelt har været en tendens til, at der er blevet indført for mange værnsregler, og at man ikke har målrettet værnsreglerne godt nok.

Inden der indføres en værnsregel, bør lovgiver nøje overveje, om ulemperne, i forhold til hvad det betyder af byrder for erhvervslivet, hvad det medfører i forhold til tilliden til det danske skattesystem, og hvad det betyder for kompleksiteten af det danske skattesystem, står mål med det provenu, som statskassen får ind. Hvis ulemperne er større end det provenu, der kan inddrives, så bør man ikke indføre en værnsregel. Værnsregler bør ligeledes være et præcisionsindgreb, der skal målrettes meget præcist mod det specifikke problem og ikke ramme andre situationer.

Overordnet set må Dansk Erhverv bemærke, at formålet med nærværende regelændring - om at undgå utilsigtet udnyttelse af reglerne i virksomhedsskatteloven – som udgangspunkt må anses for at være rimelig og fornuftig. Dansk Erhverv mener således ikke, at det har været hensigten med virksomhedsskatteloven, at man skulle have bedre vilkår, end hvis man drev den tilsvarende virksomhed i selskabsform. På den baggrund er Dansk Erhverv enig med Skatteministeriet i, at selvstændige ikke bør kunne anvende virksomhedens midler til finansiering af privatforbrug eller afdrag på privat gæld, uden at midlerne beskattes som personlig indkomst.

Dansk Erhverv er imidlertid blevet opmærksom på nogle forhold, hvor de foreslåede ændringer vil omfatte situationer, de efter Dansk Erhvervs opfattelse ikke bør ramme. Ligesom det findes rimeligt at give nogle mere lempelige overgangsregler for skatteydere, der har indrettet sig efter gældende regler og praksis, og som derfor bør gives tid til at indrette sig efter den foreslåede regelændring. Disse forhold mener Dansk Erhverv, der bør rettes op på for at sikre, at lovforslaget ikke rammer en lang række selvstændigt erhvervsdrivende på en uhensigtsmæssig måde.

Specifikke bemærkninger

Indskudskonto - overgangsregler

Som Dansk Erhverv forstår lovforslagets § 1, nr. 6, der ændrer virksomhedsskattelovens § 11 ved at indsætte et nyt stk. 4, så bliver det, jf. lovforslagets § 2, stk. 4, ikke længere muligt at opspare overskud for indkomst erhvervet fra 11. juni 2014 og senere.

Det får altså konsekvenser for alle, der benytter virksomhedsordningen, og som uanset årsag dertil har negativ indskudskonto.

Dansk Erhverv forstår endvidere ordningen således, at indskudskontoen som udgangspunkt alene kan blive negativ, hvis indehaveren hæver mere ud af virksomheden, end virksomheden har tjent – det skyldes enten ordningens regler for opgørelse af indskudskontoen ved påbegyndelse af virksomhedsordningen, eller det skyldes ordningens lovfæstede hæverækkefølge.

- Det må imidlertid påpeges, at en indskudskonto også kan blive negativ af andre årsager – fx ved gennemførelse af en skattefri virksomhedsomdannelse af en eller flere virksomheder, hvor der efter omdannelsen fortsat er virksomhed i virksomhedsordningen. I forbindelse med en sådan delomdannelse modtager indehaveren aktier som vederlag for den(de) omdannede virksomhed(-er). Sådanne aktier tillades ikke i virksomhedsordningen, hvorfor aktierne skal udtages. En særregel i virksomhedsskattelovens § 15a bestemmer, at aktierne ikke behøver at blive udtaget via hæverækkefølgen angivet i § 5, men at aktierne kan hæves fra indskudskontoen til mellemregningskontoen. Det kan medføre at indskudskontoen bliver negativ – uden at dette er udtryk for ”private hævnings”. Sådanne omdannelser kan have været gennemført for mange år siden – Dansk Erhverv har således kendskab til et konkret eksempel fra 1989, hvor indskudskontoen siden da har været negativ med ca. 12 mio. kr.
- De senere års afmatning i økonomien har i flere tilfælde medført, at indehaverne for at overleve har trukket på virksomhedens kreditter, og dermed fået negativ indskudskonto. I forbindelse med forsøg på genrejsning af økonomien er det ofte meget vigtigt, at der er mulighed for størst mulig konsolidering. Disse allerede ramte personer vil også blive begrænset af de foreslåede ændringer, og således få yderligere besvær med at konsolidere virksomheden, når det ikke er muligt at foretage opsparring grundet den negative indskudskonto. Da disse personer tjener deres penge i virksomheden, har der derfor ikke mulighed for at indskyde private midler – da alle midler kommer fra virksomheden. De har således ikke mulighed for at ændre på forholdene.
- Mindre nystartede virksomheder (iværksættere) vil ofte have negativ indskudskonto, da der i de første år ikke er de store skattemæssige overskud. Virksomhedsejeren skal dog have noget at leve af, og vil trække til privatforbrug fra virksomhedens kredit. Efter et par år begynder der at komme gang i forretningen, og der genereres overskud. Formålet med virksomhedsordningen er, at der kan foretages en udjævning af indkomsten, så der i år med større overskud kan opspares, og at dette så kan anvendes i de år, hvor der er knap så stort overskud. En iværksætter som beskrevet vil ikke have adgang til at foretage opsparring og dermed udjævning over en årrække, da indskudskontoen er negativ. Det kunne derfor være ønskeligt, om der kan indsættes en grænse for, hvor stor den negative indskudskonto må være, før opsparring suspenderes. Dette kan evt. sættes til to års skønnet privatforbrug.

Der bør overvejes overgangsordninger eller undtagelser, idet det næppe kan antages at være sådanne situationer, der skal være omfattet af de foreslåede begrænsninger.

Reglerne i virksomhedsordningen har været gældende rigtigt længe. At privat gæld har kunnet indskydes er ikke nyt – ej heller for lovgiverne, der i hvert fald siden SKM2007.588.LSR ikke har været i tvivl om de muligheder, ordningen har givet indehaverne af virksomheder. På grund af disse ”kendte” regler har en række erhvervsdrivende indrettet økonomien herefter – og kan med långivere og kreditorer i flere tilfælde have aftalt afvikling af mellemværende i overensstemmelse med gældende regler og praksis. Disse rammes meget hårdt, da der ikke er indsat overgangsordninger – det økonomiske fundament ændres meget pludseligt og får meget store finansielle konsekvenser for disse personer.

Der bør på den baggrund derfor overvejes en overgangsordning for udligning af de økonomiske konsekvenser for disse personer.

Der bør som minimum gives selvstændigt erhvervsdrivende en rimelig tidsfrist til at kunne foretage ændringer af virksomhedsordningen for 2013, således at privat gæld kan udtages af virksomhedsordningen med virkning for ultimobalancen for 2013. Efter de gældende regler er tidsfristen herfor lig selvangivelsesfristen for 2013, som vil være udløbet, længe inden loven forventes vedtaget.

Det foreslås derfor, at der mindst gives frist til 1. juli 2015 – svarende til selvangivelsesfristen for 2014 – til at foretage ændringer af selvangivelsen for 2013 i relation til udtagning af privat gæld i virksomhedsordningen.

Skatteydere, der vælger at tage privat gæld ud af virksomhedsordningen for 2013, og som også har private hævninger i 2013, vil blive omfattet af reglen om rentekorrektion i virksomhedsskatte-lovens § 11, stk. 2, hvorefter der skal beregnes rentekorrektion, hvis der i samme år har været foretaget såvel indskud som hævninger. Det findes ikke rimeligt, at disse skatteydere skal straffes med konsekvenserne af en ekstra rentekorrektion i 2013, alene fordi de ønsker at tilpasse sig de foreslåede ændringer af loven.

Der foreslås derfor en overgangsregel om, at der ikke skal beregnes rentekorrektion efter virksomhedsskatte-lovens § 11, stk. 2, af den del af årets indskud, der kan henføres til gæld, der tages ud af virksomhedsordningen med virkning for ultimobalancen 2013.

Sikkerhedsstillelse – spørgsmål til afklaring

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det at indsætte en ny bestemmelse, der udelukker muligheden for at opspare i virksomhedsordningen, hvis virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomheden.

Det rejser et par spørgsmål:

- Hvis en erhvervsdrivende på en virksomhedskonto i virksomhedsordningen har et positivt indestående i et pengeinstitut, og samtidigt privat har et lån i samme pengeinstitut, vil pengeinstituttet have en generel modregningsadgang mellem indestående og udlån. I

denne situation vil der ikke være aftalt nogen binding på indlånskontoen, som den erhvervsdrivende således frit kan disponere over. Tillige sker der ikke nogen tinglysning af nogen sikkerhed i Personbogen mv. Men i tilfælde af en økonomisk anstrengt situation, vil banken have mulighed for at opsige det private banklån og modregne virksomhedens indlånskonto heri. Det bedes bekræftet, at en banks almindelige modregningsadgang mellem indlån og udlån ikke anses for at udgøre sikkerhedsstillelse i henhold til lovforslagets § 1, nr. 2?

- Der er i virksomhedsordningen ikke sammenhæng mellem ophævelsen af nettometoden tilbage i 1992, og det at der nu ikke må være sikkerhedsstillelse. Et eksempel er følgende. En person driver en erhvervsmæssig virksomhed i Danmark. Personen skal flytte til udlandet i virksomhedens interesse, og vil fortsat være skattepligtig af overskuddet i Danmark. Under udlandsperioden udlejes boligen, da det er planen, at personen skal hjem igen efter en kortere årrække. Udlejning af en bolig mere end 12 måneder anses for erhvervsmæssig udlejning, og personen vil være tvunget til at anvende virksomhedsordningen. Konsekvensen heraf er, at – jf. bruttometoden – skal ejendommen ind i virksomhedsordningen som et indskud på indskudskontoen. Den tilsvarende prioritetsgæld vil blive betragtet som en hævning. Hvis ejendommen har en værdi på 2.500.000 kr. med en tilhørende prioritetsgæld, vil der således være tale om en hævning på 2.500.000 kr. På grund af denne store skattebyrde bliver løsningen ofte, at gælden holdes uden for virksomhedsordningen. Efter lovforslaget vil det nu også blive betragtet som en hævning, da der er tale om en sikkerhedsstillelse. Dette er ikke hensigten med formålet i virksomhedsskatteloven, men er en konsekvens af kombinationen af en manglende nettometode og ingen mulighed for sikkerhedsstillelse. Der er andre lignende erhvervsmæssige situationer, der rammes af lovindgrebet.

Det burde derfor være mulighed for at foretage indskud af "virksomhed" i virksomhedsordningen efter et nettoprincip eller muliggøre sikkerhedsstillelse op til en vis grænse af kapitalafkastgrundlaget.

- Hvis en erhvervsdrivende driver sin virksomhed fra sin egen ejendom, og samtidigt også privat bor på ejendommen, da vil i visse tilfælde den erhvervsmæssige del af ejendommen indgå i virksomhedsordningen, ligesom den del af gælden på ejendommen, som vedrører den erhvervsmæssige del af ejendommen, også kan gøre det. Den private del af ejendommen og den private del af gælden på ejendommen vil være uden for virksomhedsordningen. Imidlertid står hele ejendommen til sikkerhed for den samlede gæld. Vil det betyde, at dette forhold vil medføre den foreslåede udelukkelse fra opsparing, da virksomhedsdelen af ejendommen på denne vis (indirekte) står til sikkerhed for den private gæld? Hvis ja, bør der så ikke overvejes ændringer til det foreslåede?
- Hvis aktivets værdi overstiger den private gæld, som aktivet stilles til sikkerhed for, anmodes om bekræftelse af, at "sikkerhedens størrelse" opgøres til størrelsen af gælden. Eksempel: Et ejerpantebrev på 1 mio. kr. i en i øvrigt ubehæftet erhvervsejendom stilles til

sikkerhed for et banklån i virksomhedsordningen på 250.000 kr. og for et privat forbrugs-lån i banken på 50.000 kr. Det bedes bekræftet, at sikkerhedens størrelse i denne situation ansættes til 50.000 kr., således at et beløb på 50.000 kr. anses for hævet, hvis der er tale om en sikkerhedsstillelse efter 11/6 2014.

- Det er ved etablering af virksomhedspant til sikkerhed for virksomhedens bankgæld ikke ualmindeligt, at banken kræver, at virksomhedspantet skal stå til sikkerhed for alle kundens lån mv. i banken, uanset om lånene indgår eller ikke indgår i virksomhedsordningen. Vil en sådan generel sikkerhedsstillelse med virksomhedspant være omfattet af lovforslagets § 1, nr. 2?
- Hvorledes ansættes værdien af sikkerhedsstillelsen? Her tænkes på, at et virksomhedspant omfatter alle virksomhedens aktiver, men uden at være begrænset af eventuel leverandørgæld mv., hvorfor værdien af virksomhedspantet ofte vil variere meget gennem årets løb. Eksempel vedr. virksomhedspant, som ligger til sikkerhed for al gæld til banken, herunder privat gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen:
 1. Opgjort pr. 11/6 2014 udgør værdien af aktiverne omfattet af virksomhedspantet 2 mio. kr., idet virksomhedspantets pålydende udgør 4 mio. kr. Virksomheden køber den 12/6 2014 for 1 mio. kr. varer fra en leverandør på sædvanlig kredit. Derved stiger værdien af aktiverne omfattet af virksomhedspantet fra 2 mio. kr. til 3 mio. kr. Skal virksomhedsejeren i denne situation anses for den 12/6 2014 at have hævet 1 mio. kr. (eller et evt. mindre beløb svarende til den private gæld, som sikkerheden er stillet for)?
 2. I perioden 12/6 2014 til 31/8 2014 sælges de indkøbte varer og værdien af aktiverne omfattet af virksomhedspantet falder, alt andet lige, løbende til 2 mio. kr. igen, idet provenuet fra salget af varerne anvendes til betaling af leverandøren og til betaling øvrige omkostninger.
 3. Den 1/9 2014 får virksomheden igen leveret varer for 1 mio. kr. på kredit, hvorved værdien af aktiverne omfattet af virksomhedspantet igen stiger fra 2 mio. kr. til 3 mio. kr. Skal virksomhedsejeren i denne situation anses for at have hævet yderligere 1 mio. kr. den 1/9 2014 (eller et evt. mindre beløb svarende til den private gæld, som sikkerheden er stillet for)?
- Hvis et ejerpantebrev med tillæg af foranstående gæld (gæld, der har en højere prioritet i ejendommen) overstiger ejendommens handelsværdi pr. 11/6 2014, hvorledes og på hvilket tidspunkt skal det så opgøres om sikkerhedsstillelsen er forøget i forhold til pr. 11/6 2014 (værdien af sikkerheden vil stige hvis ejendommens handelsværdi stiger) i relation til opgørelse af beløb, der skal anses for hævet?

Sikkerhedsstillelse – negativ forskelsbehandling i forhold til drift af virksomhed i selskabsform

For virksomheder, der drives i selskabsform, har hovedaktionæren mulighed for at stille aktierne i selskabet til sikkerhed for privat gæld uden, at det medfører beskatning af sikkerhedsstillelsen som udbytte. En hovedaktionær i et selskab med et overskud på eksempelvis 1 mio. kr. før egen aflønning, har mulighed for at begrænse sin løn og udbytteudlodningen og lade et overskud på eksempelvis 500.000 kr. indestå i selskabet. Værdien af selskabet vil dermed stige med 500.000 kr. om året i kraft af opsparet overskud. Hvis hovedaktionærens løn og udbytte efter skat fra selskabet ikke kan dække det private forbrug, har hovedaktionæren mulighed for at låne eksempelvis 200.000 kr. i banken til dækning af det private forbrug, mod at stille aktierne i selskabet til sikkerhed. Og dette har hovedaktionæren mulighed for at gentage hvert år.

Med de foreslåede ændringer vil en virksomhedsejer, der bruger virksomhedsordningen ikke længere kunne stille aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for privat gæld uden for virksomhedsordningen, heller ikke selvom sikkerhedsstillelsen ligger væsentligt under den nettoformue, der er i virksomheden/virksomhedsordningen.

Da en virksomhedsordning alene er et selvangivelsesvalg – og ikke nogen selvstændig juridisk enhed – har virksomhedsejeren ikke nogen mulighed for alene at stille egenkapitalen i virksomheden til sikkerhed for privat gæld, men er nødsaget til at stille konkrete aktiver i virksomheden til sikkerhed for den private gæld.

De foreslåede ændringer medvirker således til at gøre det mindre attraktivt at drive en personligt ejet virksomhed i virksomhedsordningen frem for en virksomhed i selskabsform.

Det bør derfor overvejes at ændre lovforslaget, så der gives en vis adgang til at stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld uden for virksomhedsordningen, uden at virksomhedsejeren udelukkes fra at foretage opsparing i virksomhedsordningen. Som eksempel kunne foreslås, at der sættes en grænse svarende til eksempelvis 50 pct. af det opgjorte kapitalafkastgrundlag primo. Hvis størrelsen af sikkerheden i aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, således ligger inden for 50 pct. af kapitalafkastgrundlaget primo, skal virksomhedsejeren ikke være udelukket fra at foretage opsparing i virksomhedsordningen. Kun hvis sikkerheden således ligger ud over de 50 pct., udelukkes virksomhedsejeren for at foretage opsparing i virksomhedsordningen.

Indførelse af en begrænset adgang til sikkerhedsstillelse vil også gøre, at mange selvstændige, der i tillid til gældende regler og praksis har privat gæld med sikkerhed i aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, ikke rammes af den foreslåede overgangsregel i § 2, stk. 5, at aktiver, der allerede pr. 11/6 2014 er stillet til sikkerhed for privat gæld forhindrer, at der kan foretages opsparing i virksomhedsordningen.

Hvis det ikke generelt ønskes inden for visse grænser at give adgang til at stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen til sikkerhed for privat gæld, uden at det udelukker opsparing i virksom-

hedsordningen, bør der som minimum indføres en mere lempelig overgangsordning, som eksempelvis kunne gå ud på, at der ses bort fra sikkerhedsstillelser, der ligger inden for eksempelvis 50 pct. af kapitalafkastgrundlaget primo 2014.

Opgørelse af opsparet overskud for perioden 1. januar til 10. juni 2014 – afklarende spørgsmål
Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 4, at reglerne om udelukkelse af muligheden for opsparing, gælder for indkomst erhvervet fra og med 11. juni 2014, idet der således skal ske opdeling af indkomsten ud fra normale periodiseringsprincipper.

I situationer, hvor der er en negativ indskudskonto eller sikkerhedsstillelser ud over bagatelgrænsen på 100.000 kr. skal der således ske opgørelse af, hvor stor en del af indkomsten for 2014, der kan opspares.

Skal lovforslaget forstås således, at der skal foretages opgørelse på helårsniveau, dvs. for hele indkomståret 2014, af hvor meget der kan opspares i virksomhedsordningen ud fra de samlede hævnings i hele 2014, således at det herefter opgjorte opsparede overskud, dvs. virksomhedsindkomst til beskatning med 24,5 pct., dog maksimalt kan udgøre et beløb svarende til den indkomst, der kan henføres til perioden 1. januar til 10. juni 2014?

Hvis ikke, hvorledes skal det så opgøres, hvor stor en del af indkomsten i 2014, der kan beskattes som virksomhedsindkomst?

Erhvervslivet pålægges unødige udgifter til en ekstra årsafslutning af deres regnskab for at kunne foretage denne opsplittning af overskuddet. Regeringen bør derfor tilstræbe, at der foretages en skæring pr. 31.12.

Hvorledes skal avancer på igangværende arbejder opgøres? Skal der foretage en vurdering pr. 11. juni?

Hvis der er overskud i perioden fra 1. januar til 11. juni 2014, vil der så være mulighed for at indskyde ikke hævet overskud, for derved at have en positiv indskudskonto pr. 11. juni 2014?

Hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål eller kommentarer, stiller Dansk Erhverv sig gerne til rådighed for yderligere besvarelser.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef

Fra: Karin Møller Christensen <KC@shipowners.dk> på vegne af Jacob K. Clasen <JC@shipowners.dk>
Sendt: 19. juni 2014 14:34
Til: Mogens Jonas Rasander; Sune Fomsgaard; JP-Jura og Samfundsøkonomi
Emne: Høringssvar ang. forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven

Danmarks Rederiforening har modtaget høring i forbindelse med forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven.

Rederiforeningen har ingen bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen / Kind regards

Jacob K. Clasen
Afdelingschef/Director
Danmarks Rederiforening / Danish Shipowners' Association
Amaliegade 33
DK-1256 Copenhagen K
Tel.: +45 33 11 40 88 ☎ / Direct: +45 33 48 92 14 ☎
Mobile: +45 30 23 19 73 ☎
E-mail: jc@shipowners.dk
www.shipowners.dk

This email has been scanned by the Symantec Email Security.cloud service.
For more information please visit <http://www.symanteccloud.com>

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

17. juli 2014

L 200 – Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven H139-14

Skatteministeriet har d. 11. juni 2014 fremsendt ovennævnte udkast til FSR-danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

FSR – danske revisorer Skatteudvalg har gennemgået udkastet og har følgende bemærkninger:

Sammenfattende bør forslaget ændres navnlig på to punkter. For det første bør det være muligt at benytte opsparingsordningen, hvis indskudskontoen ikke er negativ ved indkomstårets udgang. For det andet bør reglen, om at sikkerhedsstillelse for privat gæld i virksomhedens aktiver skal anses for en hævning, ændres således, at det højst er størrelsen af det private lån, der skal anses for hævet - dog kun sikkerhedsstillelsen, hvis denne er lavere-, ligesom sikkerhedsstillelse kun bør anses for en hævning, hvis der er tale om sikkerhedsstillelse for egne (evt. inkl. en ægtefælles) private lån, og endelig bør det være muligt at skifte bank eller realkreditinstitut og dermed sikkerheder, uden at dette i sig selv medfører, at der anses for at være foretaget en hævning.

Endvidere bemærkes, at selv om lovændringen efter bemærkningerne har til hensigt at stoppe en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen er det FSRs vurdering, at lovændringen vil få væsentlig betydning for et stort antal skatteydere, der ikke har tilrettelagt en udnyttelse af virksomhedsordningen som beskrevet i eksemplerne i tabel 3.2.1, tabel 3.2.2, tabel 3.3.1.1. og tabel 3.3.2.1. Indskudskontoen kan f.eks. være negativ, uden at dette har sammenhæng med privatforbrug.

Efter virksomhedsskattelovens § 16 a, stk. 2 overføres der i forbindelse med skattefrie delomdannelser efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse med virkning fra begyndelsen af omdannelsesåret et beløb svarende til kontantværdien af vederlaget for virksomheden fra indskudskontoen til mellemregningskontoen, uden at der først hæves beløb efter § 5, stk. 1. Dette er

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

en naturlig konsekvens af, at aktier m.v. ikke kan indgå i virksomhedsordningen. Aktierne hæves jfr. virksomhedsskattelovens § 16 a, stk. 1 ved begyndelsen af indkomståret. Som følge af værdistigninger i den tid virksomhedsordningen har været anvendt vil dette ofte medføre, at indskudskontoen bliver negativ ved delomdannelser. En tilsvarende regel, om salg af en af flere virksomheder, findes i virksomhedsskattelovens § 15 a. Lovindgrebet rammer derfor væsentlig flere end det angivne formål med indgrebet berettiger.

Side 2

Det er anført i lovbemærkningerne side 5, 1. spalte, at de selvstændige med de hidtil gældende regler har haft en væsentlig bedre skattemæssig situation, end hvis de havde drevet deres virksomhed i et aktie- eller anpartsselskab.

Baggrunden for dette udsagn er reglen i ligningslovens § 16 E, som blev indført i efteråret 2012, og som har som formål, at beskatte en hovedaktionær af beløb han enten låner i sit selskab uden tilbagebetalingshensigt, eller får sit selskab til at stille sikkerhed for. Reglen i ligningslovens § 16 E betyder således, at hvis et aktie- eller anpartsselskab stiller midler til rådighed eller sikkerhed for en hovedaktionær, bliver hovedaktionæren beskattet af et beløb svarende til lånet/sikkerhedsstillelsen.

Der er dog et par væsentlige forskelle. For det første kan hovedaktionæren uden skattemæssige konsekvenser stille aktierne eller anparterne i selskabet til sikkerhed for privat gæld. For det andet kan en hovedaktionærs selskab yde lån til og stille sikkerhed for andre selskaber uden at dette fører til beskatning af hovedaktionæren.

Med den foreslåede lovændring vil de selvstændige derfor blive stillet væsentlig ringere, end hvis de drev deres virksomhed i et aktie- eller anpartsselskab. De selvstændige, der anvender virksomhedsskatteordningen, vil efter den foreslåede lovændring ikke have mulighed for på nogen måde at stille deres virksomhed til sikkerhed for hverken privat gæld eller anden erhvervsmæssig gæld, som ikke indgår i den selvstændiges egen virksomhedsordning.

Uafklaret retstilstand?

Det er nævnt i bemærkningerne i slutningen af punkt 3.3.2 i lovforslaget, at skatteministeren afgav en række svar til Folketingets skatte- og afgiftsudvalg i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag nr. L 107 om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende i folketingssamlingen 1985-96. Det nævnes bl.a. at skatteministeren i svaret på spørgsmål 8 udtalte,

at det forhold, at en skattepligtig, der er omfattet af virksomhedsordningen, optager et lån mod sikkerhed i et aktiv, der er indskudt i virksomheden, ikke i sig selv indebærer, at lånet automatisk henføres til virksomhedsøkonomien. Skatteministeren svarede videre, at når gælden betragtes som privat gæld og anvendes til anskaffelse af et privat aktiv, påvirker transaktionerne ikke virksomheden og derved hverken indskudskonto, konto for opsparet overskud eller konto for kapitalafkastgrundlag.

Side 3

Højest overraskende fremføres det videre som afslutning af punkt 3.3.2, at der ikke ses at foreligge retspraksis omkring den anførte model med sikkerhedsstillelse, hvorfor Skatteministeriet hævder at retstilstanden er uafklaret. Dette gentages under bemærkningerne til både § 2, stk. 3, og stk. 5.

Den citerede udtalelse fra skatteministeren under lovbehandlingen i folketingssamlingen 1985-86, har hele tiden generelt været opfattet som udtryk for, at der utvivlsomt har været adgang til at stille sikkerhed for privat gæld i aktiver omfattet af virksomhedsordningen, uden at dette havde skattemæssige konsekvenser. Dette understøttes af, at der i Ligningsvejledningen i en lang årrække stod følgende: *"Den skattepligtige kan endvidere optage lån privat mod sikkerhed i virksomhedens aktiver, uden at dette påvirker indskudskontoen. Da der er tale om et privat lån, vil renteudgiften være negativ kapitalindkomst."* (Citeret fra Ligningsvejledningen 2010 E.G.2.4.6) I den seneste udgave af Den juridiske vejledning er følgende anført: *"Belåner den selvstændige et aktiv i virksomhedsordningen, hvorpå der er en urealiseret fortjeneste, og bliver lånet placeret uden for virksomheden, vil låneprovenu heller ikke indgå i virksomhedsordningen. Vælger den selvstændige at indskyde låneprovenuet i virksomheden, er der tale om enten et indskud på indskudskontoen eller på mellemregningskonto."* (Den juridiske vejledning version 2.1 – 15.01.14 afsnit C.C.5.2.5.5)

Det er, såvidt det er FSR bekendt, korrekt som det oplyses, at der ikke er retspraksis på området, men dette skyldes naturligvis, at hverken skatteyderne eller SKAT har været i tvivl om retstilstanden, som altså netop ikke er uafklaret. FSR finder det retssikkerhedsmæssigt kritisabelt, at Skatteministeriet med bemærkningen om, at retstilstanden er uafklaret underminerer værdien og troværdigheden af et svar afgivet af en tidligere skatteminister. Det er et afgørende element i behandlingen af et lovforslag, at de svar ministeren afgiver, står til troende og bakkes op og dermed har retskildeværdi, også selv om man i ministeriet mange år senere måtte ønske at ændre udtalelsen. FSR skal derfor

anmode om at få bekræftet, at de svar ministeren afgiver i forbindelse med lovforlag, herunder det nærværende er en retskilde, som kan anvendes til bedømmelse af retstilstanden?

Side 4

I modsat fald skulle de svar, som skatteministeren måtte afgive til Folketingets skatte- og afgiftsudvalg under behandlingen af lovforslag, herunder nærværende lovforslag L 200, ikke kunne lægges til grund ved bedømmelse af retstilstanden efter en eventuel vedtagelse af L 200, hvilket i givet fald er et problem, som Folketinget bør håndtere særskilt?

Bortset fra den uheldige formulering i den ovenfor omtalte udtalelse, finder FSR det tilfredsstillende, at Skatteministeriet foreslår en lovændring for at ændre en praksis, i stedet for at forsøge at ændre praksis ved at rejse sager om spørgsmålet, men det er utilfredsstillende, at ministeriet, med udtalelsen om at retstilstanden er uafklaret, indikerer, at man kunne have udfordret praksis uanset den klare ministerudtalelse og indholdet i både ligningsvejledninger og Den juridiske vejledning.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1 – rentekorrektionssats

Ifølge forslaget til § 9 a forhøjes rentekorrektionssatsen, således at den permanent er 3 procentpoint højere end kapitalafkastsatsen. Det bør efter FSRs opfattelse overvejes om reglerne om kapitalafkastsats og rentekorrektionssats kan udformes, så de bliver mere markedskonforme og i højere grad følger udviklingen i markedssatserne.

Til § 1, nr. 2 – sikkerhedsstillelse

Efter den foreslåede § 10, stk. 6 skal der i alle tilfælde, hvor der stilles sikkerhed i aktiver, der indgår i virksomhedsordningen for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses at være foretaget en hævning med et beløb svarende til sikkerhedens størrelse. Lovforslaget har ifølge bemærkningerne til hensigt at forhindre, at skatteyder har mulighed for at optage private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver, men med forslaget forhindres også, at virksomhedens aktiver stilles til sikkerhed for 3. mands gæld. Det er ikke usædvanligt, at en virksomhed stiller sikkerhed for en uafhængig samhandelspartner, og dette forhold bør ikke blive omfattet af lovændringen. Efter Skatterådets afgørelse SKM2014.129.SR kunne et udlån fra en

virksomhedsordning til et selskab, hvor skatteyder var medaktionær anses for et erhvervmæssigt udlån, der ikke medførte en hævning efter virksomhedsskattelovens § 5. Når et sådant udlån i visse situationer ikke skal anses for en hævning, bør en tilsvarende sikkerhedsstillelse i endnu mindre grad anses for en hævning. Lovforslaget bør justeres så eksempelvis sikkerhedsstillelse for skatteyderens selskab og andre erhvervmæssige forhold ikke skal anses for en hævning.

Side 5

Lovteksten bør præciseres, så det alene er sikkerhedsstillelse for skatteydere egen private gæld (evt. inkl. en ægtefælles), der vil medføre en hævning.

Dette blandt andet fordi det er private lån i forbindelse med opsparing i virksomhedsordningen, der ønskes ramt, hvorfor det efter FSRs opfattelse er fuldt tilstrækkeligt, at det højst er det private lån der stilles sikkerhed for, der bør anses for hævet, dog højst sikkerhedsstillelsen, hvis denne er mindre. Dette vil efter FSRs opfattelse være langt mere proportionelt og rimeligt og som nævnt fuldt tilstrækkeligt til at ramme de situationer der sigtes på. Det bør jo kun være det beløb, der "stilles til rådighed" for privatøkonomien, der anses for hævet og ikke et vilkårligt større beløb, blot fordi der stilles sikkerhed i et aktiv som primært tjener til sikkerhed for virksomheden.

I forlængelse af ovenstående bør der fastsættes regler om effekten, når der efterfølgende sker reduktion af sikkerhedsstillelsen for et privat lån, og/eller om effekten af en reduktion af det private lån, som der er stillet sikkerhed for.

I bemærkningerne til lovforslaget er der ikke foretaget en nærmere definition af, hvornår virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed. FSR anbefaler, at det præciseres, hvornår virksomhedens aktiver anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld. Det bør være et krav, at der er tale om egentlig sikkerhedsstillelse, som er foretaget som en særskilt sikringsakt.

Hvis en sikkerhedsstillelse betyder, at et beløb anses for hævet, må denne hævning vel – i det omfang der ikke i forvejen er sket hævning – anses for et beløb hensat til senere hævning efter § 5? Dette må være en nødvendig følge af systematikken i virksomhedsskatteloven, og betyder samtidig, at hvis en sikkerhedsstillelse senere effektueres, kan det beløb der på dette tidspunkt faktisk hæves, fragå på, hvad der måtte restere på konto for hensat til senere hævning.

Typisk har en selvstændig erhvervsdrivende det samlede engagement i én bank. Det vil sige både de private konti og de erhvervsmæssige konti. Når der underskrives en kredit eller et lån vil banken ofte have en såkaldt modregningsadgang. Det bedes bekræftet, at en sådan modregningsadgang, som typisk kun er relevant, hvis engagementet bliver nødlidende, ikke kan anses for en sikkerhedsstillelse efter den foreslåede § 10, stk. 6?

Side 6

Tilsvarende bedes det bekræftet, at den ubegrænsede, personlige og solidariske hæftelse, der gælder for interessenter i et I/S, ikke skal anses for en sikkerhedsstillelse efter den foreslåede § 10, stk. 6? Tilsvarende bedes konsekvenserne også beskrevet for både de fuldt og de begrænset hæftende deltagerne i henholdsvis K/S og P/S.

For erhvervsdrivende, der ejer blandet benyttede ejendomme som f.eks. landbrug med stuehuse, giver indgrebet mod sikkerhedsstillelser i virksomhedens aktiver særlige problemer. Det vil ikke være muligt at afgrænse en sikkerhedsstillelse i ejendommen til alene at dække stuehuset. Denne gruppe selvstændige erhvervsdrivende vil derfor være forhindret i at stille sikkerhed i ejendommen for lån til finansiering af den private del af ejendommen. Vi har bemærket, at der i forhandlingerne mellem Regeringen og Venstre om vækstpakken er aftalt, at denne problemstilling vil blive løst. Vi imødeser løsningsforslagene i høring, men skal allerede nu påpege, at en afgrænsning i forhold til ejerboligværdien ifølge den offentlige ejendomsvurdering, i mange tilfælde ikke vil være hverken tilstrækkelig eller rimelig.

Hvis en person, der driver virksomhed i virksomhedsordningen, f. eks. flytter til et nyt hus, men ikke kan sælge sit hidtidige hus og derfor lejer dette ud, tvinges skatteyderen til at tage det udlejede hus med i sin virksomhedsordning. En sådan situation giver allerede inden lovforslaget problemer.

Praksis på området er uhensigtsmæssig, idet huset skal medtages i virksomhedsskatteordningen, men den tilhørende gæld kan ikke medtages i virksomhedsordningen, uden at dette anses for en hævning svarende til gældens størrelse. Dette er gældende ret allerede i dag, og gælder uanset, at hele gælden må anses for erhvervsmæssig, idet huset netop udlejes erhvervsmæssigt.

Denne situation burde der reparerer på via lovgivningen, men med det fremlagte lovforslag bliver situationen endnu værre. Hidtil har man kunnet undgå at anse gælden i huset for hævet ved at holde denne gæld udenfor

virksomhedsordningen som "privat" gæld med begrænset fradragsværdi, men med lovforslaget vil det forhold, at huset, som fortsat tvinges ind i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gælden udenfor virksomhedsordningen, betyde at et beløb svarende til gælden anses for hævet. Dette er konsekvensen, uanset at gælden i dette tilfælde ikke kan anses for privat, men tværtimod klart er erhvervsmæssig.

Side 7

Der er ikke i lovbemærkningerne en nærmere beskrivelse af, hvordan man opgør det beløb, der skal anses for hævet i forbindelse med sikkerhedsstillelser. Vi skal derfor anmode om en beskrivelse af, om der er tale om en hævning og hvordan denne i givet fald skal opgøres i følgende eksempler:

Eksempel 1

En erhvervsejendom anskaffes for DKK 10 mio. Ejendommen er belånt med realkreditlån på DKK 8 mio. Der optages et banklån på DKK 2 mio. I forbindelse med køb af ejendommen overtages fra den tidligere ejer et ejerpantebrev i den købte ejendom nom. DKK 5 mio. Ejerpantebrevet stilles til sikkerhed for banklånet. Det fremgår af bankens sædvanlige forretningsbetingelser, at sikkerhedsstillelser står til sikkerhed for det til enhver tid værende samlede engagement med banken. Skatteyder har et privat billån i samme bank med en restgæld på DKK 300.000, der er således ikke stillet egentlig sikkerhed for privat gæld.

FSR skal anmode ministeriet om at bekræfte, at der ikke i denne situation anses for at være hævet noget beløb, eller i givet fald oplyse, hvilket beløb der skal anses for hævet?

Eksempel 2

Samme forhold som i eksempel 1, men ejerpantebrevet er nu også særskilt stillet som sikkerhed for det private billån og der er efterfølgende dels foretaget et afdrag på realkreditlånet i virksomheden med DKK 0,5 mio. ligesom ejendommen i virksomheden er steget i værdi til DKK 11 mio.

Det bedes oplyst, om der i denne situation skal anses at være foretaget en hævning, og i givet fald med hvilket beløb? Det bedes endvidere oplyst, om afdraget på realkreditlånet henholdsvis værdistigningen på ejendommen betyder, at der skal anses at være foretaget en hævning, og i givet fald med hvilket beløb?

Eksempel 3

Side 8

Samme forhold som eksempel 2, men efterfølgende indgås der en aftale med banken om en privat kassekredit med et maksimum på DKK 1 mio., hvor ejerpantebrevet også stilles som særskilt sikkerhed. Der hæves straks DKK 100.000 på kassekrediten.

Det bedes oplyst om oprettelsen af den private kassekredit betyder, at der skal anses for at være foretaget en hævning, og i givet fald med hvilket beløb?

Skatteministeriet bedes supplerende oplyse, om der skal anses at være hævet et beløb og i givet fald hvilket beløb, i en situation, hvor virksomhedens aktiver anses for at være stillet til sikkerhed for mulig gæld på en privat kassekredit, hvor den selvstændige erhvervsdrivende har en trækingsret, men hvor der ikke på noget tidspunkt i løbet af indkomståret har været trukket et beløb? Der er således ikke stillet sikkerhed for en aktuel gæld, men kun for en trækingsret.

Eksempel 4

Samme forhold som i eksempel 3, men i stedet for hævningen på DKK 100.000 indskydes der nu DKK 50.000 på den private kassekredit og efterfølgende hæves DKK 60.000.

Medfører de to posteringer, at der skal anses at være foretaget en hævning, og i givet fald med hvilket beløb?

Eksempel 5

Som udgangspunkt samme forhold som i eksempel 1, men i stedet for et ejerpantebrev stilles der sikkerhed for virksomhedens gæld i et obligationsdepot i virksomheden samt den tilhørende afregningskonto. Den aktuelle værdi af depotet mv. udgør DKK 2 mio. Obligationsdepotet samt den tilhørende afregningskonto stilles også særskilt som sikkerhed for den private gæld. Det bedes oplyst, om der i denne situation skal anses for at være foretaget en hævning, og i givet fald med hvilket beløb?

Eksempel 6

Som eksempel 5, men der er efterfølgende sket udtrækning af obligationer DKK 100.000, der er overført til afregningskontoen. Umiddelbart herefter er beløbet geninvesteret og beløbet hævet på afregningskontoen og obligationerne er overført til depotet.

Det bedes oplyst, om de nævnte bevægelser betyder, at der skal anses for at være foretaget en hævnning, og i givet fald med hvilket beløb?

Side 9

Eksempel 7

Som eksempel 6, men beløbet DKK 100.000 overføres ikke til afregningskontoen, men i stedet til virksomhedens kassekredit. Ved geninvesteringen hæves beløbet på virksomhedens kassekredit.

Det bedes oplyst, om der i denne situation skal anses at være foretaget en hævnning og i givet fald med hvilket beløb?

Eksempel 8

Som eksempel 7, men efterfølgende er obligationernes kursværdi øget til DKK 2,05 mio.

Det bedes oplyst, om kursstigningen betyder, at der skal anses at være foretaget en hævnning, og i givet fald med hvilket beløb?

Eksempel 9

En virksomhed har et samlet engagement i en bank på maks. DKK 25 mio. Der er stillet virksomhedspant i alle virksomhedens aktiver. Pantet er ikke beløbsmæssigt begrænset og pantets værdi vil ændre sig dagligt i forbindelse med køb og salg og indbetalinger fra debitorer mv. og kan f.eks. variere fra DKK 20 mio. til DKK 30 mio. Virksomhedens bankengagement vil typisk variere fra DKK 15 mio. til DKK 25 mio. Der er et privat lån i banken på DKK 2 mio. med sikkerhed i private aktiver. Det fremgår af bankens sædvanlige forretningsbetingelser, at sikkerhedsstillelser står til sikkerhed for det til enhver tid værende samlede engagement med banken.

Det bedes bekræftet, at der ikke skal anses at være foretaget hævnninger i den situation, hvor både virksomhedsengagementet og pantets værdi ændres dagligt? Under forudsætning af, at der er forskel i svaret, bedes svaret givet også under forudsætning af, at virksomhedspantet også er stillet som særskilt sikkerhed for den private gæld.

Eksempel 10

En virksomhed får et samlet engagement med banken på DKK 10 mio. Der stilles sikkerhed i virksomhedens aktiver for DKK 10 mio. Der er en privat bankgæld på DKK 2 mio., og der er stillet sikkerhed for den private gæld i private aktiver for

DKK 2 mio. Det samlede engagement med banken udgør således DKK 12 mio. og der er stillet sikkerhed i aktiver for DKK 12 mio. Det fremgår af bankens sædvanlige forretningsbetingelser, at sikkerhedsstillelser står til sikkerhed for det til enhver tid værende samlede engagement med banken.

Side 10

Det bedes bekræftet, at der ikke i denne situation skal anses for at være foretaget hævnning af noget beløb, eller i givet fald bedes det oplyst, hvilket beløb der skal anses for hævet. Det bedes endvidere bekræftet, at et afdrag på den erhvervsmæssige gæld med DKK 1 mio. ikke betyder, at der skal anses for at være hævet noget beløb, eller det bedes oplyst, hvilket beløb der i givet fald skal anses for hævet.

Eksempel 11

Samme forhold som i eksempel 1, men for at opnå en mere fordelagtig renteaftale, er der skiftet til et andet pengeinstitut, hvor alle aftaler er uændrede i forhold til det hidtidige pengeinstitut, idet der dog er opnået en mere fordelagtig renteaftale.

Det bedes bekræftet, at skift af pengeinstitut ikke betyder, at der skal anses for at være hævet et beløb, eller i givet fald hvilket beløb, der skal anses for hævet. Svaret bedes også givet med den forudsætning, at ejerpantebrevet også er stillet som særskilt sikkerhed for det private billån. Supplerende bedes svaret også givet under forudsætning af, at aftalen med det første pengeinstitut er etableret før 11. juni 2014, mens aftalen med det andet pengeinstitut er indgået efter 10. juni 2014.

Til § 1, nr. 6

Efter den foreslåede § 11, stk. 4 kan der ikke foretages foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2, hvis indskudskontoen primo eller ultimo er negativ. Det betyder, at hvis indskudskontoen ultimo år 1 er negativ med DKK 1 vil der ikke være mulighed for foreløbig beskatning i år 2. For en lang række virksomheder kan årets skattepligtige overskud først opgøres med nogenlunde sikkerhed efter indkomstårets udløb. Det gælder f.eks. for virksomheder med igangværende arbejder for fremmed regning.

Det er ofte forekommende i erhvervsvirksomheder, at årets hævnninger overstiger det skattepligtige overskud i nogle år og at det skattepligtige overskud overstiger hævnningerne andre år. Netop dette er en væsentlig grund til, at der er behov for opsparingsordningen i virksomhedsskatteloven.

Da hensigten med den foreslåede bestemmelse må være, at der ikke skal være mulighed for at foretage opsparing i virksomhedsordningen, samtidig med at indskudskontoen er negativ, må det være fuldt tilstrækkeligt, at indskudskontoen bliver udlignet, så den ikke længere er negativ ved årets udgang f.eks. ved at en del af årets overskud indsættes på indskudskontoen, så en negativ saldo udlignes, medens resten af årets overskud bør kunne opspares, når blot indskudskontoen ultimo er nul eller positiv. FSR foreslår derfor, at bestemmelsen justeres således, at det er muligt at foretage foreløbig beskatning, hvis den negative indskudskonto er udlignet i løbet af året. Det kunne f.eks. formuleres således: *"Er saldoen på indskudskontoen negativ ved indkomstårets udløb, kan der ikke foretages foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2"*.

En sådan regel vil efter FSRs opfattelse være fuldt tilstrækkelig til at forhindre det i lovforslaget omtalte misbrug af opsparing i virksomhedsordningen, samtidig med at indskudskontoen er negativ.

Herudover bør der som tidligere nævnt også tages særlig højde for de tilfælde, hvor indskudskontoen er blevet negativ som følge af reglerne i henholdsvis §§ 15 a eller 16 a i virksomhedsskatteloven.

Det kan i øvrigt overvejes, om ikke den foreslåede bestemmelse snarere hører hjemme i § 10.

Ikrafttrædelsesbestemmelserne

Til § 2, stk. 4 og 5

Efter § 2 stk. 4 har § 1, nr. 6 virkning for indkomst erhvervet fra og med den 11. juni 2014. Der skal derfor opgøres en periodeopgørelse pr. 10. juni 2014 og der er i lovbemærkningerne en beskrivelse af fordelingen af indtægter og udgifter, og herunder skattemæssige afskrivninger. Det fremgår af bemærkningerne, at den skattepligtige ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal foretage afskrivninger, hensættelser og andre selvangivelsesdispositioner m.v. som sædvanligt, men at fordelingen sker forholdsmæssigt på perioden før, henholdsvis fra og med lovforslagets fremsættelse. Tilsvarende kan der efter stk. 5 ikke foretages opsparing af indkomst indtjent i virksomhedsordningen fra og med 11. juni 2014, hvis aktiver der indgår i virksomhedsordningen er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen.

Skatteministeriet bedes redegøre for, hvorledes overførsler i 2014 skal håndteres i relation til virksomhedsskattelovens § 2, stk. 4 og 5, § 4 a, § 5 og § 10, stk. 1, 2. pkt. Endvidere bedes oplyst, om en skatteyder kan anse årets kontante hævninger for primært at være hævet af den indkomst, der vedrører perioden efter 11. juni 2014?

Side 12

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
chefkonsulent